

Jilid III
Bil. 24

Hari Rabu
23hb Disember, 1981

PENYATA RASMI PARLIMEN

PARLIAMENTARY DEBATES

DEWAN NEGARA
SENATE

PARLIMEN KELIMA
Fifth Parliament

PENGGAL KETIGA
Third Session

KANDUNGANNYA

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN-PERTANYAAN
[Ruangan 2685]

RANG UNDANG-UNDANG:

Rang Undang-undang Perbekalan, Tambahan (1980 dan 1981) [Ruangan 2718]
Rang Undang-undang Kewangan (No. 2) [Ruangan 2722]
Rang Undang-undang Galakan Pelaburan (Pindaan) (No. 2) [Ruangan 2740]
Rang Undang-undang Bank Negara Malaysia dan Bank (Pindaan) [Ruangan 2775]

USUL:

Waktu Mesyuarat dan Urusan yang dibebaskan daripada Peraturan Mesyuarat
[Ruangan 2739]

MALAYSIA
PARLIMEN KELIMA—DEWAN NEGARA

Penyata Rasmi Parlimen

PENGGAL YANG KETIGA

AHLI-AHLI DEWAN NEGARA

Yang Berhormat Tuan Yang di-Pertua, TAN SRI ISMAIL KHAN, P.S.M., B.K.T., P.P.T.
(Dilantik).

- „ Menteri Tak Berpotfolio, DATO HAJI MOHAMED BIN NASIR,
S.P.M.K., J.M.N., J.P. (Kelantan).
- „ Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua, JENERAL TAN SRI HAJI ABDUL
HAMID BIN BIDIN, P.S.M., S.P.M.K., D.I.M.P., J.M.N., P.M.P.,
P.P.T., P.J.K. (Dilantik).
- „ Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam
Sekitar, TUAN LAW HIENG DING, P.B.S. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI ABDUL HAMID BIN TAHIR, S.M.T., B.C.K., P.J.K.
(Kedah).
- „ TUAN ABDUL RAZAK BIN HAJI ABU SAMAH, A.M.N., P.J.K.
(Dilantik).
- „ TAN SRI DATO' HAJI ABDUL RAZAK BIN HAJI HUSAIN, P.S.M.,
D.S.W., J.S.M., S.M.P. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI ABDUL SAMAD BIN SAID (Dilantik).
- „ TUAN ABDULLAH BIN SALLEH (Perlis).
- „ TUAN V. V. ABOO, J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ DATO HAJI AHMAD BIN HAJI ITHNIN, D.M.S.M., K.M.N., A.M.N.,
J.P. (Dilantik).
- „ TUAN ALEXANDER Y. L. LEE (Dilantik).
- „ TUAN HAJI ARIFFIN BIN HAJI SALLEH, K.M.N., S.M.K. (Dilantik).
- „ TUAN BASHARON BIN HANAPIAH (Dilantik).
- „ TUAN CHIN KIM YOONG (Perak).
- „ DATUK CHOO CHING HWA, D.P.M.T., K.M.N., P.J.K., P.P.N., J.P.
(Dilantik).
- „ DR CHOO KOOI FOOK (Dilantik).
- „ DATUK CHUA SONG LIM, S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., P.I.S., J.P.
(Johor).
- „ TUAN DAIM BIN ZAINUDDIN (Dilantik).
- „ TUAN HAJI FADZIL BIN AHMAD, A.M.N. (Kedah).
- „ TUAN FADZIL BIN MAHMOOD (Perlis).

Yang Berhormat DATO HAJJAH FATIMAH BINTI HAJI SALIM, D.S.I.J., A.M.N., P.I.S., S.M.J. (Dilantik).

- „ DR GAN KONG SENG, P.J.K. (Negeri Sembilan).
- „ PUAN HASNAH BINTI HAJI MOHD. KASIM *alias* HASNAH FATIMAH BINTI HAJI MOHD. KASIM, A.M.N., P.J.K., P.P.N. (Trengganu).
- „ DATO SERI HAJI HUSSEIN BIN MOHD. NOORDIN, S.P.M.P., D.P.M.P., J.M.N., P.J.K., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI IBRAHIM BIN ABDULLAH, A.M.N., A.M.P., P.J.K., J.P. (Perak).
- „ TUAN IBRAHIM BIN SALLEH, A.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN ISHAK BIN ABDUL RAHMAN, A.M.N., P.J.K. (Pulau Pinang).
- „ DATO' ISMAIL BIN HASHIM, K.M.N., A.M.N., P.B.M., J.P. (Melaka).
- „ DATO' HAJI ISMAIL BIN HASSAN, D.P.M.J., P.I.S. (Johor).
- „ DATUK JAMES WILLIE, P.G.D.K. (Sabah).
- „ DATO' KAM WOON WAH, D.I.M.P., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN SYED KAMARULZAMAN BIN SYED BAHALDIN ALJAMLUD, K.M.N., A.M.N. (Selangor).
- „ TUAN KENNETH KANYAN ANAK TEMENGGONG KOH (Sarawak).
- „ TUAN K. KUMARAN, K.M.N., P.M.P., P.P.T. (Dilantik).
- „ TUAN HAJI LATIP BIN HAJI DRIS (Dilantik).
- „ TAN SRI LEE BOON CHIM, P.S.M., S.M.S. (Dilantik).
- „ TUAN LEE JONG KI (Dilantik).
- „ TUAN LOH KEE PENG, P.J.K., J.P. (Melaka).
- „ TUAN LOO SWEE MOK, A.M.N., P.P.N. (Pahang).
- „ TUAN M. MAHALINGAM, J.P. (Dilantik).
- „ DATIN HAJJAH MAHIMON BINTI HAJI HARUN, S.M.P., A.M.N., J.P. (Pahang).
- „ DATO' HAJI MAHMOUD *alias* MAHMOUD SALIM BIN HAJI MOHAMAD, S.M.T., A.M.N., P.J.K. (Trengganu).
- „ TUAN HAJI MOHD. AZLAN KINJAWAN *alias* PHILIP MEJA (Dilantik).
- „ DATUK HAJI MOHD. DIN BIN JAAFAR, P.G.D.K., A.D.K., B.K. (Dilantik).
- „ TAN SRI HAJI MOHD. GHAZALI BIN HAJI JAWI, P.M.N., S.P.C.M., P.N.B.S., S.P.D.K. (Dilantik).
- „ DATO' HAJI MOHD. NOR MOHAMAD, D.P.M.S., J.M.N., S.M.T., S.M.S., P.J.K. (Dilantik).
- „ DATO' HAJI MUSTAPHA BIN HAJI ABDUL JABAR, D.P.M.S., J.M.N., J.P. (Dilantik).

Yang Berhormat TUAN M. MUTHU PALANIAPPAN, A.M.N., P.P.T. (Dilantik).

- „ TUAN HAJI NORDIN BIN PESAH, K.M.N., A.M.N., P.J.K., J.P. (Negeri Sembilan).
- „ DATO HAJI OTHMAN BIN HAJI ABDULLAH, D.P.M.J., P.C.M. (Dilantik).
- „ TOK PANGKU PANDAK HAMID BIN PUTEH JALI, P.J.K. (Dilantik).
- „ DATO' G. PASAMANICKAM, S.P.M.J., D.P.M.J., D.S.I.J., P.I.S., B.S.I., J.S.M., A.M.N., J.P. (Dilantik).
- „ PUAN RAHMAH BINTI OTHMAN, J.S.M., A.M.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN S. I. RAJAH, B.S.I., P.I.S. (Dilantik).
- „ PUAN RAGAYAH ARIFF, A.M.N., P.P.N., P.J.K. (Dilantik).
- „ PUAN HAJJAH SALMAH BINTI SHEIKH HUSSAIN, A.M.N., P.K.T. (Dilantik).
- „ TAN SRI DATUK DR C. SINNADURAI, P.S.M., P.S.D., P.N.B.S., D.P.M.P., J.M.N., S.M.K., C.M.B., P.J.K. (Dilantik).
- „ TUAN S. SUBRAMANIAM (Dilantik).
- „ DATO' SULAIMAN BIN NINAM SHAH, S.P.M.J., S.S.I.J., J.M.N., B.S.I., P.I.S., J.P. (Dilantik).
- „ TUAN TAN CHANG SOONG, A.M.N. (Dilantik).
- „ TUAN TING MING HIA *alias* TING MING HOI (Sarawak).
- „ TUAN WONG KIE NAI (Dilantik).
- „ TUAN HAJI TUAN YAACOB BIN HAJI ENGKU YUNUS, P.P.N. (Kelantan).
- „ DATO YAP PENG *alias* YAP PIANG TAU (Selangor).
- „ TAN SRI DATUK YEH PAO TSU, P.S.M., P.G.D.K., A.M.N. (Sabah).
- „ TAN SRI ZAITON IBRAHIM BIN AHMAD, P.S.M. (Dilantik).

DEWAN NEGARA

PEGAWAI-PEGAWAI KANAN

Setiausaha Dewan Negara: Haji Ahmad Hasmuni bin Haji Hussein.

Timbalan Setiausaha: Haji Mohd. Salleh bin Abū Bakar.

Penolong Setiausaha: Ghazali bin Haji Abdul Hamid.

Penolong Setiausaha: Abdullah bin Abdul Wahab.

BAHAGIAN PENYATA RASMI PARLIMEN

Penyunting Kanan: Yahya Manap.

Penyunting: P. Bhaskaran Menon.

Penyunting: Haji Osman bin Sidik.

Pemberita-pemberita:

N. Ramaswamy.

Louis Yeoh Sim Ngoh.

Abdul Rahman bin Haji Abu Samah.

Suhor bin Husin.

Amran bin Ahmad.

Mohd. Saleh bin Mohd. Yusof.

Margaret Chye Kim Lian.

Puan Kong Yooi Thong.

Juliah binti Awam.

Supiah binti Dewak.

Ismail bin Hassan.

Shamsiah binti Mohd. Yusof.

Kalsom binti Ghazali.

BENTARA MESYUARAT

Mejar (B) Shariff bin Md. Saad.

MALAYSIA

DEWAN NEGARA

 Rabu, 23hb Disember, 1981

Mesyuarat dimulakan pada pukul 2.30 petang

DOA

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Mesyuarat*)

JAWAPAN-JAWAPAN MULUT BAGI PERTANYAAN- PERTANYAAN

PERNIAGAAN JUALAN MURAH— PENIPUAN

1. Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah minta Menteri Perdagangan dan Perindustrian menyatakan tindakan terhadap penipuan jualan dari segi harga dan kualiti dalam perniagaan jualan murah di gedung-gedung perniagaan seluruh negara.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Dato' Lew Sip Hon): Tuan Yang di-Pertua, jualan murah adalah satu amalan perniagaan yang dijalankan di mana-mana sahaja termasuk di negara kita. Tawaran jualan murah ini sebagaimana yang diketahui umum adalah dilakukan dengan tujuan bagi memberi kesempatan kepada pengguna-pengguna membuat pembelian sesuatu barang dengan harga istimewa untuk sesuatu jangkamasa tertentu. Walaupun tujuan sebenar amalan ini adalah baik dan memberi faedah kepada pengguna-pengguna, Kementerian saya tidak menafikan adanya peniaga-peniaga yang mengambil kesempatan melalui tawaran jual murah ini dengan melakukan perniagaan curang seperti menipu harga di mana peniaga-peniaga berkenaan telah memalsukan harga-harga jualan yang dipamirkan sebagai harga jualan murah sedangkan hakikat yang sebenar

adalah sebaliknya. Dalam hubungan ini, sukalah saya menegaskan bahawa penipuan ini tidaklah berlaku dengan berleluasa tanpa kawalan dan pengawasan dari Kerajaan. Pegawai-pegawai Kementerian saya sentiasa bertindak mengawasi amalan ini dengan membuat pemeriksaan dari masa ke semasa dan hasil dari tindakan ini, di sepanjang tahun 1981, sebanyak 12 kes khusus mengenai penipuan harga melalui jualan murah telah diambil tindakan di mana barang-barang yang terdiri daripada pakaian, makanan, pinggan mangkuk dan simen bernilai kira-kira \$15,500.00 telah dirampas. Daripada jumlah kes ini, 2 peniaga telah disabitkan kesalahannya oleh mahkamah, 4 kes sedang dalam perbicaraan, 5 kes masih dalam siasatan lanjut sementara 1 kes lagi diberhentikan tindakan undang-undang kerana kekurangan bukti.

Tuan Yang di-Pertua, dari segi kualiti pula, Kementerian saya tidak ada mengenakan sebarang kawalan terhadap barang-barang yang diperniagakan tetapi pengawasan yang dilakukan ialah bagi memastikan bahawa perihal sesuatu barangan yang dinyatakan adalah benar-benar menepati perihal dagangannya. Perihal ini adalah merangkumi nama pengeluar, jenama atau brand, berat kandungan dan isi kandungannya. Dengan adanya pengawasan ini, soal-soal kualiti juga termasuk dalam lingkungannya.

Saya suka juga menegaskan di Dewan yang mulia ini bahawa tindakan yang dijalankan oleh Kementerian saya untuk membentasi kegiatan perniagaan curang ini akan lebih memberi kesan jika ada kerjasama dan penglibatan yang positif dari orang ramai dan pengguna-pengguna sendiri. Pengguna-pengguna adalah diminta untuk memberikan maklumat dan keterangan lanjut yang tepat

ke Kementerian saya jika mereka mengetahui adanya kegiatan ini dilakukan oleh mana-mana pihak agar tindakan segera dapat diambil oleh pegawai-pegawai Kementerian saya. Saya yakin dengan adanya kerjasama dan hubungan erat ini, tindakan dan usaha Kerajaan untuk memerangi kegiatan ini akan lebih berhasil di masa-masa akan datang.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Mengikut Yang Berhormat Timbalan Menteri 20 kes telah ditangkap berkenaan dengan penjualan curang yang berlaku di tanahair kita ini.

Saya suka bertanya Yang Berhormat Timbalan Menteri 20 kes yang telah ditangkap ini adakah berlaku di Kuala Lumpur sahaja ataupun bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan di mana tempat yang telah ditangkap itu.

Dato' Lew Sip Hon: Saya tidak boleh jawab tepat. Ini 12 kes bukan 20 kes yang pegawai-pegawai Kementerian saya tangkap, kebanyakannya di Kuala Lumpur tetapi lain-lain bandar pun ada.

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Terima kasih saya ucapkan kepada Timbalan Menteri yang berkenaan yang telah memberi jawapan. Tetapi saya di sini masih lagi ragu-ragu tentang banyak lagi pekedai-pekedai di Kuala Lumpur ini lebih-lebih lagi gedung-gedung yang besar penipuan ini masih berleluasa, sama ada Kementerian sedar ataupun tidak barang-barang mahal umpamanya kasut, beg tangan dan sebagainya.

Apa yang saya lihat harga kasut sepasang umpamanya dia kata jual murah 50% potongan (discount) tetapi dalam 50% itu sebenarnya harga kasut itu, itu juga harganya. Umpamanya, harga kasut itu telah dipotong 50%, harga yang sebenar \$200 tetapi ditaruh harga asal \$400, kalau potong 50% adalah \$200. Sebenarnya harga kasut itu dahulu \$200 tetapi untuk hendak menarik perhatian lagi dia bubuh \$400 harga asal. Orang yang tidak tahu mengatakan harga itu murah. Begitu juga beg tangan dan

sebagainya banyak terjadi di Kuala Lumpur ini.

Adakah pihak Kementerian, Yang Berhormat Timbalan Menteri ataupun pegawai-pegawainya sedar soal ini masih lagi berleluasa di Kuala Lumpur buat masa sekarang ini lebih-lebih lagi di akhir-akhir tahun ini.

Dato' Lew Sip Hon: Seperti saya katakan dalam jawapan saya atas tindakan yang dijalankan oleh Kementerian saya kebanyakan penipuan seperti yang dikatakan oleh Yang Berhormat Senator itu boleh dikatakan telah dikurangkan tetapi seperti saya katakan jika ada maklumat yang lebih tepat di mana-mana satu kedai berlaku amalan curang seperti itu, sila laporkan kepada Kementerian saya supaya tindakan boleh dijalankan dengan segera.

Dato' Ismail bin Hashim: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya suka menanyakan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri masalah tangkapan yang kita dengar tadi sebanyak 12 tangkapan telah dibuat, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan kepada Dewan yang mulia ini; adakah tangkapan itu dibuat daripada pegawai-pegawai Kementerian Yang Berhormat, ataupun daripada penerangan diberikan daripada orang ramai. Sejauh yang kita pasti bahawa di negara kita sama ada di Wilayah Persekutuan ini dan juga di seluruh negeri di Semenanjung Malaysia ini mempunyai gudang-gudang perniagaan yang besar bukan sahaja gudang-gudang besar bahkan kedai-kedai runcit yang menawarkan harga murah dan pada hemat saya adakah dengan sebanyak 12 tangkapan itu sudah memuaskan dari segi pihak Kementerian Yang Berhormat?

Dato' Lew Sip Hon: Tuan Yang di-Pertua, tangkapan ini boleh dikatakan dilakukan atas sumber-sumber kedua, ada setengah daripada aduan yang dibuat oleh pengguna-pengguna dan ada setengah daripada siasatan atau pemeriksaan yang dijalankan oleh pegawai-pegawai Kementerian. Jadi, sungguhpun tangkapan dalam tahun ini cuma 12 kes, ini tidak bermakna bahawa kita sudah tangkap semua yang sudah berlaku ini kerana kita tidak boleh meliputi semua tempat untuk

memeriksa tanpa maklumat yang diberi daripada pengguna-pengguna tetapi kita harap dengan ini, ini telah jadi tauladan di mana pihak yang ingin menjalankan amalan curang ini berfikir dua kali, tiga kali sebelum berlaku perkara itu.

PEGUAM DI MAHKAMAH SYARIAH

2. Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) siapakah yang berkelayakan menjadi peguam di mahkamah civil dan siapakah pula yang layak menjadi peguam di mahkamah Syariah; dan
- (b) sama ada beliau sedar bahawa didapati peguam-peguam di mahkamah civil bebas pula bertugas di mahkamah Syariah dan tidakkah perkara ini bercanggah dengan Jadual 9 Perlembagaan Malaysia, Senarai 1, Fasal 4 (a) dan (d) Perlembagaan.

Timbalan Menteri di Jabatan Perdana Menteri (Dato' Abdullah bin Abdul Rahman): Tuan Yang di-Pertua, seseorang itu layak diterima menjadi peguam di Mahkamah Civil sekiranya ia memenuhi syarat-syarat sebagaimana yang dikehendaki mengikut seksyen 10 dan 11 Akta Profesion Undang-undang 1976.

Berhubung dengan kelayakan menjadi peguam di Mahkamah Syariah pula, perkara ini adalah ditetapkan oleh Undang-undang Pentadbiran Ugama Islam bagi tiap-tiap negeri yang dibuat oleh Dewan Undangan Negeri masing-masing. Syarat-syaratnya berbeza dari satu negeri ke satu negeri. Oleh itu pada pandangan saya tidak perlulah saya menyatakan satu persatu syarat-syaratnya. Lagi pula perkara ini adalah di bawah bidang kuasa Dewan Undangan Negeri dan bukan Parlimen kita.

Berhubung dengan soalan (b) saya sedar ada peguam-peguam yang beramal di Mahkamah Syariah. Saya yakin mereka itu memenuhi syarat-syarat kelayakan di bawah undang-undang sesebuah negeri itu. Jika tidak mereka bolehlah disekat oleh Mahkamah-mahkamah Syariah yang berkenaan. Sayugia dimaklumkan juga bahawa

perkara ini tidak kena mengena dengan Jadual 9, Senarai 1, Fasal 4 (a) dan (d) Perlembagaan Persekutuan kerana mereka menjalankan amalan di Mahkamah-mahkamah Syariah itu mengikut peruntukan Undang-undang Negeri.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua, sebagaimana yang kita ketahui Perlembagaan Malaysia ini dibuat di dalam tahun 1957 iaitu pada masa negara kita mencapai kemerdekaan. Kebanyakan daripada Undang-undang Pentadbiran Hukum Syarak ataupun pentadbiran Islam yang dijalankan di dalam negeri-negeri itu adalah dibuat sebelum daripada negeri kita mencapai kemerdekaan. Dengan sebab itu di dalam kebanyakan Undang-undang Pentadbiran Hukum Syarak itu tidak dibuat syarat-syarat yang melayakkan seseorang peguam itu menjadi peguam di Mahkamah Syariah. Dengan sebab itu mengikut biasa sahaja, Tuan Yang di-Pertua, peguam-peguam yang ada lesen maka boleh menjadi Peguamcara ataupun Peguambela di Mahkamah Civil dia pergi hadir di Mahkamah Syariah walaupun dia jahil di dalam perkara-perkara ugama. Jadi, itulah saya bertanya tidakkah perbuatan ini bercanggah dengan Jadual 9, Senarai 1 Fasal 4 (a) kerana di dalam Perlembagaan ini sudah terang mengatakan Mahkamah Syariah luar daripada kekuasaan Kerajaan Persekutuan. Jadi, ini bererti Kerajaan Persekutuan tidak ada hak membenarkan lawyer-lawyer yang biasa itu pergi hadir di Mahkamah Syariah, cuma Mahkamah Syariah sahaja tidak buat peraturan. Yang saya tahu di negeri Johor sahaja yang ada membuat peraturan begitu. Saya tumpang tanya, pada masa yang akan datang berhak atau tidak tiap-tiap negeri itu berdasarkan Jadual 9, Perlembagaan yang ada hari ini, berhakkah tiap-tiap negeri itu membuat peraturan supaya peguam-peguam yang menurut syarat-syarat itu sahaja boleh hadir di Mahkamah Syariah?

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, seperti saya sebutkan tadi tiap-tiap negeri berhak membuat peraturan masing-masing di bawah Undang-undang Pentadbiran Islamnya.

PASUKAN POLIS DAN TENTERA— LANGKAH UNTUK KERJASAMA

3. Tuan K. Kumaran minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan langkah-langkah yang diambil oleh Kementerian untuk mengelakkan peristiwa perselisihan faham antara askar dan pihak polis seperti yang telah berlaku di Kangar baru-baru ini.

Timbalan Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri (Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik): Tuan Yang di-Pertua, adalah menjadi matlamat Kerajaan untuk memupuk semangat kerjasama, persefahaman dan perhubungan baik di antara pasukan polis dan tentera supaya dengan ini perkara-perkara yang tidak diinginkan dapat dielakkan seperti yang terjadi dalam peristiwa di Kangar baru-baru ini.

Dalam memupuk dan merapatkan lagi perhubungan yang sudah sedia baik itu supaya ia sentiasa berkekalan dan untuk mengelakkan dari berlakunya perkara-perkara yang tidak diinginkan di antara pasukan polis dan tentera, Kerajaan akan mengatur langkah-langkah yang lebih positif dengan mengemaskinikan lagi amalan-amalan yang ada sekarang ini seperti berikut:

- (1) Memperbanyakkan lagi aktiviti-aktiviti sukan di antara polis dan tentera terutamanya di peringkat bawahan supaya perhubungan, persefahaman dan kerjasama di antara kedua-dua belah pihak dapat dieratkan lagi;
- (2) Menambahkan lagi acara pertukaran lawatan ke institusi-institusi polis dan tentera untuk setiap lapisan anggota polis dan tentera. Dalam lawatan ini, ceramah dan syarahan akan diperbanyakkan lagi serta pendekatannya akan lebih diberi penekanan kepada nilai-nilai disiplin, persefahaman dan kerjasama di antara pasukan polis dan tentera.
- (3) Menambahkan lagi operasi bersama di antara pasukan polis dan tentera, supaya operasi yang sedia ada itu akan lebih dapat meningkatkan lagi semangat kerjasama, persefahaman dan perhubungan baik di kedua-dua belah pihak;

- (4) Menambahkan lagi pertukaran kursus dan latihan yang telah sedia ada di antara pasukan polis dan tentera serta pendekatan kursus dan latihan itu akan lebih ditumpukan kepada nilai-nilai disiplin, peranan dan tanggungjawab bersama di kedua belah pihak.

Oleh itu, dengan langkah-langkah yang disebutkan itu, Kerajaan yakin bahawa perhubungan baik, persefahaman dan semangat kerjasama dalam memberi khidmat kepada negara di kalangan pasukan polis dan tentera akan dapat dipertingkatkan lagi serta berkekalan di sepanjang masa.

Tuan Abdullah bin Salleh: Soalan tambahan. Sepertimana yang kita tahu pasukan askar dan pasukan polis adalah dua badan yang paling penting dalam menjalankan tugas untuk menjaga keamanan negara. Di sini saya ingin tahu dari Yang Berhormat Timbalan Menteri adakah penyelarasan tugas secara menyeluruh telah dibuat bagi kedua-dua pasukan itu bagi pegawai-pegawai dari peringkat tinggi hingga ke peringkat rendah supaya peristiwa perselisihan faham seperti yang berlaku di Kangar baru-baru ini tidak akan berlaku lagi di lain-lain tempat.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Tuan Yang di-Pertua, penyelarasan di antara pihak polis dan tentera hanya dibuat apabila penyelarasan yang seperti itu perlu diadakan. Ertinya tidak semua oleh sebab tugas mereka berlainan walaupun sama dalam bidang keselamatan, tetapi kawasan-kawasan yang mana mereka bertugas adalah berbeza-beza. Jadi, Kerajaan akan hanya mengadakan penyelarasan apabila keperluan itu timbul dari masa ke semasa.

SYARIKAT/AGENSI KERAJAAN DAPAT KEUNTUNGAN

4. **Dr Choo Rooi Fook** minta Perdana Menteri menyatakan jumlah syarikat atau agensi Kerajaan yang mengalami keuntungan perniagaan serta nama syarikat atau agensi itu.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, saya dapati Yang Berhormat Dr Choo Kooi Fook juga telah

mengemukakan soalan berkenaan syarikat-syarikat yang rugi yang dijadualkan dijawab pada hari ini juga. Oleh yang demikian, izinkan saya untuk menjawab kedua-dua soalan ini sekali.

Tuan Yang di-Pertua, sehingga akhir tahun 1980, Kerajaan telah melabur dalam 686 syarikat. Dari jumlah sebanyak 505 syarikat yang telah membuat laporan, sebanyak 247 syarikat telah memperolehi keuntungan, 109 syarikat mengalami kerugian, 11 syarikat telahpun ditutup dan 38 syarikat lagi operasinya belum lagi dijalankan. Walau bagaimanapun, nama-nama syarikat yang untung tidak dapat dinyatakan kerana bilangannya terlalu banyak, serta memakan masa yang panjang untuk disebut satu persatu.

Jumlah syarikat yang disebutkan ini adalah merupakan syarikat-syarikat yang ditafsirkan sebagai syarikat amanah. Syarikat amanah adalah merupakan syarikat-syarikat milikan/sekutu Kerajaan yang akan dipindahkan kepada bumiputra apabila syarikat-syarikat tersebut memenuhi kriteria-kriteria yang telah ditetapkan. Oleh yang demikian, prestasi syarikat-syarikat ini adalah dari masa ke semasa dikaji untuk dipindahkan kepada Skim Amanah Saham Nasional dan juga kepada syarikat, institusi dan koperasi Bumiputra. Sebagaimana telah ditetapkan di bawah Dasar Pindah Milik, Kerajaan juga mempunyai dasar mengenai penjualan syarikat-syarikat yang mengalami kerugian kepada pihak swasta, khususnya kaum bumiputra. Syarikat-syarikat yang mengalami kerugian ini akan dijual kepada usahawan-usahawan yang mampu membeli dan memulihkannya.

Dato' Sulaiman bin Ninam Shah: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya suka hendak bertanya kepada Timbalan Menteri yang berkenaan mengikut kenyataan di hadapan kita sekarang ini 109 syarikat yang rugi. Timbalan Menteri yang berkenaan ada menyatakan pihak Kerajaan ada juga bercadang hendak menjual syarikat-syarikat yang rugi ini kepada bumiputra. Adakah ini dasar Kerajaan? Kalau sekiranya ini dasar Kerajaan ini merosakkan bumiputra oleh sebab sudah tentu syarikat-syarikat yang 109 ini syarikat yang rugi. Soalan saya adakah

dasar Kerajaan memikirkan syarikat-syarikat yang rugi ini sampai berapa tahun diberi peluang mesti tutup kerana duit yang digunakan kepada syarikat-syarikat yang 109 ini ialah duit rakyat yang ditadbirkan oleh Kerajaan. Kalau Kerajaan sedar begitu, apa dasar Kerajaan kepada syarikat-syarikat yang rugi. Itu soalan pertama, saya ingat Timbalan Menteri boleh faham cakap saya ini terus-terang kerana ada juga Menteri yang tak faham cakap saya ini terus-terang.

Yang kedua, kepada syarikat-syarikat yang untung ini apa cara Kerajaan memindahkan selain daripada diserahkan kepada Amanah Saham Nasional, adakah cara lain menyerahkan syarikat-syarikat ini kepada bumiputra. Ini soalan saya dan bila hendak dilakukan ini.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan syarikat-syarikat yang menanggung rugi ia ada dua kategori kepada syarikat-syarikat itu. Yang pertamanya syarikat yang majoritinya dimiliki oleh Kerajaan dan yang keduanya syarikat yang majoritinya dimiliki oleh pihak swasta. Jadi ambil yang pertama, syarikat yang majoritinya dimiliki oleh Kerajaan, Kerajaan boleh mengambil tindakan menutup syarikat-syarikat itu kalau rugi yang berlebihan. Dan terhadap syarikat yang majoritinya dimiliki oleh swasta, Kerajaan tidak akan tutup syarikat seperti itu tetapi Kerajaan akan menawarkan saham-sahamnya kepada usahawan-usahawan, termasuklah usahawan-usahawan bumiputra yang sanggup membeli dan sanggup memulihkan syarikat-syarikat itu.

Mengenai dengan soalan yang kedua berhubung dengan syarikat yang untung pula. Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan memang bercadang hendak menjual saham-saham syarikat yang mempunyai keuntungan tetapi buat sementara ini beberapa syarikat telah menjual saham-sahamnya kepada syarikat permodalan kita, iaitu ini termasuklah Syarikat Malaysian Mining Corporation, Bank Bumiputra, Kompleks Kewangan dan Malayan Banking supaya pihak ASN dapat menikmati keuntungan-keuntungan Amanah Saham Nasional daripada saham-saham ini. Sedikit hari lagi pihak Kerajaan dapatlah menimbang menjual saham-saham dari

syarikat yang untung itu kepada bumiputra yang lain.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa kesal sedikit mendengar bila sudah rugi baru hendak diberi kepada usahawan Melayu, usahawan bumiputra, kalau sudah untung Kerajaan hendak ambil. Dengan cara ini rasa saya tidak akan meluaskan usaha-usaha bumiputra untuk berjalan dengan cara sendiri. Walau bagaimanapun, saya ingin bertanya kepada Timbalan Menteri yang berkenaan apakah faktor yang utama yang menyebabkan syarikat-syarikat ini rugi. Jika jawapannya kerana lemah dari segi management, apakah usaha-usaha Kerajaan, sebelum memberikan ataupun menggalakkan mereka itu untuk menjalankan perniagaan bagi melengkapkan management itu supaya syarikat itu tidak dalam masa setahun dua menghadapi kerugian yang begitu teruk.

Dan yang keduanya tadi Yang Berhormat Timbalan Menteri ada sebut begitu banyak syarikat yang untung dan yang rugi. Rasa saya Dewan ini juga ingin tahu satu dua syarikat yang untung dan rugi, saya rasa tidak keberatan bagi Yang Berhormat Timbalan Menteri untuk menerangkan.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, permulaannya eloklah saya jelaskan sedikit lagi. Seperti saya katakan tadi pihak Kerajaan juga ada cadangan hendak menjual saham di dalam syarikat-syarikat yang untung kepada bumiputra bukan sahaja saham-saham dalam syarikat-syarikat yang rugi. Jadi itu patut dijelaskan.

Mengenai dengan soalan yang pertama, apakah faktor yang menyebabkan kerugian? Tuan Yang di-Pertua, ada banyak faktor yang menyebabkan satu-satu syarikat itu menanggung kerugian. Antaranya ialah kerana perancangan yang kurang tepat ataupun betul. Dan yang keduanya, pengurusan ataupun management yang tidak sempurna. Dan ketiga, sebab-sebab yang di luar daripada dugaan dan lain-lain sebab lagi.

Pihak Kerajaan memanglah dari semasa ke semasa mengambil langkah untuk memperbaiki management dan sebagainya

dengan memberi latihan-latihan yang lebih intensif, lebih banyak kepada pihak pegawai-pegawai yang ada di dalam pengurusan dan lain-lain cara lagi.

Mengenai soalan yang kedua, syarikat yang untung dan syarikat yang rugi, saya boleh hanya sebut beberapa syarikat sahaja, kalau hendak sebutkan semuanya tentulah terlalu banyak. Antara syarikat-syarikat yang mendapat keuntungan besar ialah:

- (i) Bank Bumiputra Malaysia Berhad;
- (ii) Malaysia Mining Corporation;
- (iii) Kompleks Kewangan;
- (iv) Kempas Edible Oil, Johor;
- (v) Malayan Banking Berhad; dan lain-lain lagi.

Antara syarikat-syarikat yang menanggung kerugian ialah:

- (i) Syarikat Gula Negeri Sembilan;
- (ii) Sabah Flour Feedmeal Sdn Bhd;
- (iii) Sabah Shipyard Sdn Bhd;
- (iv) Top Food Malaysia/Perlis; dan lain-lain.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya memandangkan syarikat dan agensi Kerajaan kerana hendak menaikkan Dasar Ekonomi Baru kita ini sangat penting daripada 686 syarikat yang melabur dalam negeri ini mengikut laporan Yang Berhormat Timbalan Menteri sekejap tadi sebanyak 181 tak buat laporan. Ini satu kelemahan Kerajaan kita. Mengapa dibiarkan begitu sampai 181 syarikat tak hantar laporan sehingga sekarang, apakah sebab musabahnya? Saya harap Yang Berhormat Timbalan Menteri jawab perkara yang pertama ini.

Selain daripada itu, syarikat yang rugi 109, saya hendak bertanya, saya tak kira itu siapa ataupun siapa yang mengelolakannya tetapi mengikut undang-undang alam, Tuan Yang di-Pertua, siapa yang menyelewengkan wang, katalah bagi faedah diri; katalah saya menjadi pengurus agensi itu dan kerugian sampai \$5 juta, dan daripada \$5 juta itu \$3 juta saya gunakan untuk faedah diri saya sendiri misalnya. Ini tidak dapat dimaafkan

demi untuk menjaga wang rakyat, demi memenuhi tujuan mewujudkan Kerajaan bersih yang dikehendaki oleh Yang Amat Berhormat Perdana Menteri kita sendiri. Jadi, bolehkah Yang Berhormat Timbalan Menteri beri tahu penyelewengan dari agensi-agensi yang 181 yang rugi itu. Saya tidak mengatakan semua, tetapi saya yakin ada di antaranya penyelewengan yang curang ini sudahkah diambil tindakan. Kalau diambil tindakan, ada berapa orang yang sudah ditangkap dan dihukum. Itu soalan yang kedua.

Soalan yang ketiga, saya hendak beri tahniah kepada 396 buah syarikat yang telah membuat laporan di mana 396 syarikat itu mendapat keuntungan ataupun tidak menanggung kerugian. Jadi 396 buah syarikat ini, apakah tindakan Kerajaan bagi menjayakannya dalam masa hadapan, katakanlah, diadakan pertambahan modal ataupun ada kemudahan-kemudahan yang diperlukan untuk menjayakannya supaya lebih besar dan lebih berjaya lagi di masa hadapan, kerana pada pendapat saya apapun syarikat dalam negeri ini Kerajaan mestilah memberi daya utama terutama Kementerian-kementerian yang berkenaan supaya ia bertambah maju dan dapat bimbingan daripada pakar kewangan supaya bertambah berjaya bagi kemandapan mengikut Dasar Ekonomi Baru kita.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman: Tuan Yang di-Pertua, mengenai dengan syarikat-syarikat yang belum menghantar laporan mereka adalah dalam proses menyediakan laporan itu untuk dihantar kepada Kerajaan.

Yang kedua, mengenai dengan apa yang dikatakan penyelewengan di dalam syarikat-syarikat yang rugi, sukalah saya menyatakan bahawa kalau ada bukti yang terang yang menunjukkan kerugian syarikat-syarikat yang berkenaan itu disebabkan oleh kecuaiannya ataupun penyelewengan oleh pegawai-pegawai syarikat itu maka tindakan disiplin dan tindakan tegas dapatlah diambil terhadap pegawai-pegawai seumpama itu dan sekiranya terbukti ada berlaku perbuatan jenayah maka tindakan mahkamah dapat diambil terhadap pegawai-pegawai yang berkenaan.

Tentang berapa orang yang telah diambil tindakan seperti itu, saya hanya boleh mengatakan ada beberapa orang yang telah diambil tindakan seperti yang dimaksudkan oleh Ahli Yang Berhormat.

Menjawab soalan yang ketiga, tentang keuntungan syarikat-syarikat yang untung sama ada diambil tindakan untuk diperbaiki lagi, jawabannya memang ada pihak Kerajaan mengambil segala langkah memperbaiki dan memperbesarkan lagi syarikat-syarikat yang untung itu, umpamanya dengan menambahkan modal, memperluaskan latihan, pemasaran dan lain-lain langkah lagi.

PERJANJIAN TIMAH ANTARA-BANGSA—SIKAP AMERIKA

5. Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah minta Perdana Menteri menyatakan sebab-sebab mengapa Amerika Syarikat tidak mahu menyertai Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam baharu-baharu ini kesannya kepada negara-negara pengeluar dan tindakan tegas Malaysia terhadap sikap Amerika Syarikat itu.

Timbalan Menteri Perusahaan Utama (Tuan Bujang bin Haji Ulis): Tuan Yang di-Pertua, soalan Ahli Yang Berhormat ini telahpun dijawab semasa Yang Berhormat Menteri Perusahaan Utama menjawab soalan daripada Yang Berhormat Tuan K. Kumaran pada 10-12-81 dan Yang Berhormat Tuan Tan Chan Soong pada 11-12-81. Saya tidak ada hajat untuk menambahnya.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Saya cuma hendak minta sedikit sahaja, Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Timbalan Menteri ini tidak berhajat hendak mengulangi, tetapi Dewan ini minta Yang Berhormat mengulangi atas harapan saya supaya diterangkan dalam Dewan ini sekali lagi, bolehkah Timbalan Menteri berbuat demikian?

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon masa sedikit untuk melihat.

Tuan Yang di-Pertua, Amerika Syarikat enggan menganggotai Perjanjian Timah

Antarabangsa Pertama adalah disebabkan yang Amerika Syarikat mempunyai filosofi yang berlainan daripada ahli-ahli yang telah menganggotai Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam iaitu filosofi yang inginkan kebebasan untuk memasarkan sesuatu komoditi. Dan di samping itu Amerika Syarikat tidak juga bersetuju dengan saiz buffer stock yang telah disetujui oleh anggota-anggota ahli-ahli Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam, di samping juga ianya tidak setuju dengan titik bilamana Buffer Stock Manager ataupun Pengurus Buffer Stock harus campurtangan dalam pasaran timah dunia.

Berhubung dengan kesan-kesan ke atas kestabilan harga timah akibat keputusan Amerika Syarikat, ini suka saya tegaskan di sini bahawa walaupun Amerika Syarikat tidak akan menjadi ahli Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam, perjanjian tersebut masih boleh dikuatkuasakan dan dilaksanakan dengan berkesan, pendirian ini adalah berasaskan kepada pengalaman kita iaitu semenjak ditubuhkan Perjanjian Timah Antarabangsa daripada yang Pertama hingga Keempat. Amerika Syarikat tidak pernah menjadi ahli dan semasa itupun Perjanjian Timah Antarabangsa telah mencapai kejayaan, hanya dalam Perjanjian Timah Antarabangsa Kelima sahaja Amerika Syarikat menjadi ahli dan masa itupun terdapat juga kekacauan daripada Amerika Syarikat.

Saya suka memaklumkan di sini iaitu walaupun Amerika Syarikat telah membuat pengumuman untuk tidak menyertai Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam, pihaknya juga telah menyatakan kesediaan untuk terus bekerjasama dengan negara-negara pengeluar bukan sahaja di sepanjang baki tempoh keahliannya dalam Perjanjian Timah Antarabangsa Kelima, tetapi juga selepas itu. Adalah menjadi harapan kita agar pengakuan dan jaminan yang diberikan ini akan dapat dipenuhi dan dilaksanakan oleh negara tersebut demi kebaikan dan kepentingan masyarakat antarabangsa. Di samping itu Kementerian saya melalui Kedutaan-kedutaan Malaysia berusaha menggalak dan menggesa negara-negara pengguna yang mengambil bahagian di dalam

persidangan atau perundingan supaya menandatangani dan mengesahkan Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam sebelum luput tempoh berbuat demikian. Ini juga merupakan tindakan bersama yang diambil oleh lain-lain negara pengeluar bagi memastikan perjanjian ini berkuatkuasa walaupun tanpa penyertaan Amerika Syarikat.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih mahu juga Timbalan Menteri menjawab. Jadi saya hendak bertanya kejatuhan harga bijih kita ini oleh sebab rasa saya negara kita ini mengikut piagam Bangsa-bangsa Bersatu bagi faedah seluruh bangsa dalam dunia ini, terkejut juga kita kadang-kadang apabila kuasa besar seperti Amerika ini bertindak begitu. Apa yang disetujui oleh Perjanjian Timah Antarabangsa? Saya tidak tahu tahun berapa dan Perjanjian itu daripada Satu sampai Empat dan juga Kelima baru Amerika campur, tetapi kalau dia sudah campur dan masuk dalam Perjanjian Keenam saya suka bertanya kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri, masa dia campur dalam Perjanjian Timah Antarabangsa Kelima dan Keenam dia veto kepada Perjanjian Timah Antarabangsa ini, dia tidak mahu campur dalam keadaan-keadaan pada harga timah dari semasa ke semasa.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, sebenarnya Amerika Syarikat telah menganggotai Perjanjian Timah Antarabangsa Kelima dan tidaklah menggunakan kuasa vetonya. Tetapi dalam Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam, Amerika Syarikat pada mulanya memang menyertai perundingan, tetapi akhirnya ia tidak bersetuju dengan apa yang telah dipersetujui oleh kebanyakan anggota-anggota yang menyertai Perjanjian Timah Antarabangsa. Jadi sama ada ia menggunakan kuasa vetonya atau tidak kerana kuasa vetonya hanya sebagaimana yang saya ketahui digunakan oleh Majlis Keselamatan Bangsa-bangsa Bersatu sahaja, bukan di tempat-tempat lain. Jadi sama ada pakai kuasa veto atau tidak, keputusannya Amerika Syarikat belum lagi ingin hendak menjadi anggota Perjanjian Timah Antarabangsa.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Yang Berhormat Timbalan Menteri bersetuju dengan pandangan saya iaitu Amerika Syarikat tidak menyetujui Perjanjian Timah Antarabangsa Keenam ini ialah kerana Amerika sendiri tidak mahu terikat dengan Perjanjian itu, oleh sebab dia hendak menjual timahnya yang berlebihan yang ada padanya. Kalau ini berlaku, apakah pandangan Kerajaan kita terhadap langkah-langkah Amerika itu dalam segi penjualan stok dia yang berlebihan, dengan jalan itu dia boleh mengurangkan harga yang sepatutnya iaitu apa yang dia suka.

Tuan Bujang bin Haji Ulis: Tuan Yang di-Pertua, saya rasa itu adalah salah satu daripada sebabnya kerana Amerika Syarikat mempunyai stockpile GSA yang begitu banyak dan mungkin berniat hendak memasarkannya di pasaran dunia dan ingin hendak bersaing dengan pasaran timah pengeluaran-pengeluaran lain, jadi saya bersetuju dengan pandangan Yang Berhormat itu.

DOKTOR-DOKTOR YANG BER-KELAYAKAN

6. Tuan M. Muthupalaniappan minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada negara kita ini mengalami kekurangan doktor-doktor yang berkelayakan, dan jika ya, mengapakah kita tidak mengambil beberapa orang doktor lulusan universiti-universiti yang diiktirafkan yang telah berkahwin dengan rakyat Malaysia, tetapi sedang menganggur, untuk bekerja di hospital-hospital di Malaysia.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Yang di-Pertua, sepertimana Ahli Yang Berhormat sedia maklum, saya telah kerap kali jua memberitahu Dewan yang mulia ini tentang kedudukan doktor-doktor di negara ini. Soal mengenai doktor-doktor asing yang telah berkahwin dengan warganegara Malaysia adalah soal lain. Tetapi mereka yang mempunyai ijazah kedokteran yang diiktiraf oleh Majlis Perubatan Malaysia bolehlah memohon kepada pihak yang berkenaan untuk mendapatkan Pas Kerja untuk berkhidmat sementara di negara ini, sekiranya mereka belum menjadi warganegara.

Dato Sulaiman bin Ninam Shah: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Adakah Menteri yang berkenaan sedar dalam cara membenarkan doktor-doktor luar yang belum menjadi kerakyatan bekerja di sini satu daripada galakan Kerajaan kita kalau rakyat Malaysia kahwin dengan rakyat bukan warganegara kita di luar negeri supaya membolehkan dia datang ke Malaysia dan boleh bekerja di Malaysia. Adakah itu Kerajaan sedar dalam perkara ini dan kalau Kerajaan sedar, saya fikir baik, tetapi kalau Kerajaan tidak sedar ini hendaklah dikaji halus-halus. Ini adalah satu cara menggalakkan orang bukan warganegara banyak masuk dalam tanahair kita dengan jalan kahwin doktor ini. Ini soalan saya, Tuan Yang di-Pertua.

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, sebab itulah saya mengatakan bahawa soal mengenai mereka iaitu doktor-doktor ataupun lain-lain professional adalah soal lain, oleh kerana mereka yang hendak bekerja di sini walaupun diri mereka sudah berkahwin dengan warganegara Malaysia. Ini adalah soal imigresen, soal dasar imigresen dan jikalau mereka boleh mendapat pas untuk bekerja, Kementerian Kesihatan boleh menimbang sama ada perkhidmatan mereka boleh diambil atau tidak, itulah yang saya katakan soal lain. Tetapi saya berterima kasih kepada Ahli Yang Berhormat Senator itu tentang masalah yang boleh timbul jikalau kita menggalakkan banyak professional yang lain berkahwin supaya dapat bekerja di sini.

Tuan Yang di-Pertua: Yang Berhormat Tuan S. I. Rajah.

Dato' G. Pasamanickam: Tuan Yang di-Pertua, soalan No. 7.

BINATANG-BINATANG LIAR—PEMUSNAHAN

7. Dato G. Pasamanickam (*di bawah S.O. 23 (2)*) minta Menteri Sains, Teknologi dan Alam Sekitar menyatakan sama ada beliau sedar bahawa menembak, membunuh atau mengambil binatang-binatang liar yang dilindungi oleh Akta Perlindungan Hidupan Liar 1972 selalu berlaku dan jika sedar nyatakan tindakan beliau telah dan akan ambil untuk memelihara binatang-binatang ini.

Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Law Hieng Ding): Tuan Yang di-Pertua, Kementerian saya memang sedar mengenai masalah pemusnahan binatang-binatang liar yang dilindungi seperti yang telah dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, Jabatan Perlindungan Hidupan Liar dan Taman Negara di bawah Kementerian saya telah mengambil tindakan yang sewajarnya terhadap sesiapa yang melanggar peraturan-peraturan di dalam Akta Perlindungan Hidupan Liar, 1972. Untuk tahun-tahun 1978, 1979 dan 1980, sebanyak 115 kes telah dihadapkan di Mahkamah dan didenda sebanyak \$18,805.00. Di dalam tahun-tahun yang sama sebanyak 2,890 kes telah dikompaun dan jumlah denda yang dikenakan adalah sebanyak \$118,850.00.

Di samping langkah-langkah penguatkuasaan undang-undang, Kementerian ini juga mengadakan beberapa langkah untuk memelihara binatang-binatang liar yang dilindungi. Langkah-langkah yang sedang diambil adalah dengan penubuhan taman-taman negara dan rizab hidupan liar serta menjalankan penyelidikan terhadap "habitat" hidupan liar. Dalam hubungan ini, Kementerian saya sedang mengadakan perbincangan mengenai perkara ini dengan Kerajaan-kerajaan Negeri untuk mencapai matlamat ini.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, satu daripada binatang-binatang liar yang terkawal ialah seumpama gajah dan harimau sebagaimana yang kita tahu. Pembunuhan seekor harimau tidak boleh dilakukan oleh orang perseorangan tanpa izin daripada Jabatan Haiwan Negeri. Telah berlaku dan biasa berlaku di dalam negara kita apakala seekor harimau memakan manusia maka tabiat harimau ini apakala dia memakan manusia dia akan ulang lagi seberapa yang boleh. Oleh kerana perkara pembunuhan harimau ini tidak dibenarkan oleh undang-undang untuk membunuhnya, jadi kebanyakan orang cuma melaporkan kepada pihak Mergastua sahaja. Sampai hendak membunuh harimau itu kadang-kadang terpaksa harimau itu memakan 2-3 orang

dahulu (*Ketawa*). Jadi tidakkah boleh undang-undang yang ada itu dilonggarkan, kalau seekor harimau membunuh manusia maka dia tidak payah lagi dilaporkan kepada Jabatan Mergastua ataupun Jabatan Haiwan melainkan boleh dia ditembak kerana ini adalah satu merbahaya, kalau dibiarkan dia akan memakan banyak lagi.

Yang kedua, binatang-binatang seumpama burung-burung sekarang ini sudah pupus, seumpama burung punai—nama sahaja ada burung punai tetapi hendak cari seekor pun tidak ada. Begitu juga pelanduk, kancil dan sebagainya. Ini saya dengar khabar ialah dengan sebab pihak pasukan RELA telah diberi senapang patah. Dengan sebab senapang patah itu pelurunya senang dibeli di kedai-kedai, jadi dia mengambil kesempatan. Cadangan saya, tidakkah boleh kepada RELA ini jangan diberi senapang patah, tetapi diberi senapang yang digunakan oleh polis kerana senapang ini tidak boleh dibuat berburu. Kalau senapang patah ini diberi kepada RELA di tiap-tiap kampung, maka jenis binatang-binatang seumpama pelanduk, kancil, burung-burung ini akan habis, tidak ada siapa yang hendak melaporkan. Bolehkah dibuat begitu?

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, saya boleh jawab soalan Ahli Yang Berhormat itu mengenai harimau iaitu satu jenis binatang yang dilindungi di dalam Akta itu. Jikalau semasa harimau itu memakan manusia, laporan boleh dibuat kepada Jabatan Hidupan Liar atau pegawai di tempat-tempat yang tertentu. Jabatan itu boleh cuba menangkap harimau itu sebelum menembak mati harimau itu yang boleh mengancam nyawa manusia lagi. Itu akan dibenarkan di bawah Akta itu jikalau ada bukti menunjukkan harimau atau gajah yang diperindungi di bawah Akta itu.

Untuk menjawab soalan yang kedua mengenai RELA mempunyai senapang membunuh burung-burung, oleh kerana RELA bukanlah di bawah Kementerian saya jadi senapang itu bukan diberi oleh Kementerian saya tetapi saya boleh menyampaikan cadangan Ahli Yang Berhormat itu kepada Kementerian yang bertanggungjawab.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Soalan tambahan, Tuan Yang di-Pertua. Saya hendak bertanya Yang Berhormat Setiausaha Parlimen oleh sebab binatang-binatang seperti gajah, harimau, babi, ular dan unggas diperindungi di bawah Akta Perlindungan Hidupan Liar 1972, kalau sekiranya binatang-binatang ini menggigit manusia, membaham manusia, adakah Kerajaan bayar ganti rugi atau pampasan kerana binatang itu tuan-tuan punya, manusia ini sebelah sini punya, bolehkah pihak yang kena gigit ular atau dibaham oleh harimau menuntut daripada Kerajaan pampasan atau kerugian, against the law Perlindungan Hidupan Liar 1972. Kalau tidak ada, adakah Yang Berhormat Setiausaha Parlimen hendak membuat peraturan ini supaya melindungi manusia-manusia daripada dialahi oleh binatang tuan-tuan?

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, terima kasih atas soalan tambahan oleh Ahli Yang Berhormat itu. Oleh kerana kita hendak memelihara binatang-binatang daripada terancam dan untuk generasi yang akan datang, itulah sebabnya kita kuatkan Akta melindungi binatang-binatang dan burung-burung untuk generasi yang akan datang oleh kerana harimau misalnya sampai sekarang lebih kurang 200 ekor sahaja yang tinggal di negara kita. Sekiranya binatang-binatang ini membahayakan manusia, ini boleh diatur di dalam Akta itu jikalau di mana-mana tempat atau kejadian binatang-binatang yang mengancam keselamatan manusia, tindakan sewajarnya akan diambil untuk melindungi manusia dahulu sebelum melindungi binatang yang berkenaan.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Untuk penjelasan, Tuan Yang di-Pertua, dia tidak faham apa soalan saya. Katakanlah babi hutan ini diperindungi di bawah Akta Hidupan Liar, babi menyondol manusia dihantar ke hospital, doktor sahkan dia ini disondol oleh babi hutan, adakah orang yang kena sondol itu berhak menuntut pampasan daripada Kerajaan sebab binatang ini binatang yang dikawal oleh Kerajaan? Mengikut hukum Islam, barang siapa membunuh mesti kena bunuh balik semula,

barang siapa menganiaya kita boleh tepis dia. Kalau ular datang kita boleh bunuh ular; kalau babi datang, bunuh babi. Tetapi mengikut hukuman kita tidak boleh, kita pelihara itu semua. Kalau takdir dia menyondol manusia bolehkah manusia yang kena luka ini menuntut pampasan? Itu soalan saya. Kalau tidak, adakah Kerajaan bercadang untuk menimbang undang-undang ini supaya wujud?

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, soalan Ahli Yang Berhormat itu boleh diambil pertimbangan yang sewajarnya mengenai pampasan.

PENYAKIT GATAL-GATAL KULIT

8. Puan Hajah Salmah binti Sheikh Hussain minta Menteri Kesihatan menyatakan sama ada beliau sedar bahawa penyakit gatal-gatal kulit sering berlaku di kawasan luarbandar; jika sedar apakah tindakan beliau akan ambil untuk mengatasi perkara ini.

Menteri Kesihatan (Tan Sri Chong Hon Nyan): Tuan Yang di-Pertua, saya sedar bahawa apa yang dipanggil gatal-gatal atau penyakit-penyakit kulit berlaku bukan sahaja di kawasan luarbandar, bahkan jua di bandar-bandar. Pakar-pakar dalam bidang ini memaklumkan bahawa gatal-gatal dan penyakit-penyakit kulit mungkin disebabkan oleh gigitan serangga, termasuk parasit atau kuman dan "allergy".

Di luarbandar pula penyakit gatal-gatal kulit biasanya bersabit dengan gigitan serangga, cacing kerawit dan parasit. Mereka yang mengidap penyakit-penyakit ini boleh mendapat perkhidmatan perubatan dan rawatan di klinik-klinik dan pusat-pusat kesihatan yang ditubuhkan oleh Kementerian Kesihatan.

Puan Hajah Salmah binti Sheikh Hussein: Soalan tambahan. Tuan Yang di-Pertua, terima kasih kepada Menteri yang berkenaan tetapi apa yang telah dijawab kepada kita adalah disebabkan gigitan binatang, serangga dan sebagainya. Yang menjadi masalah penyakit gatal ini tidak terkenal daripada sebab digigit binatang tetapi disebabkan oleh

sesuatu sebab barangkali yang mendatangkan penyakit tetapi kenapa dan mengapa pihak Kementerian Kesihatan sudah bukti banyak orang yang berpenyakit demikian pergi ke rumah sakit tetapi tidak dapat ubat yang memberi kesan betul-betul kepada penyakit ini. Ini saya ingin tahu jika Kementerian yang berkenaan sedar adakah dapat membuat sesuatu kajian yang mendalam dan menyediakan perubatan yang berkesan?

Tan Sri Chong Hon Nyan: Tuan Yang di-Pertua, suka saya memberi satu jawapan yang luas seperti ini oleh kerana ada beberapa jenis penyakit gatal-gatal kulit tetapi apa yang biasanya berlaku di luarbandar khasnya ialah kanak-kanak menghadapi penyakit gatal scabies. Scabies ini ada cara juga di mana mereka boleh dapat ubat, tetapi doktor-doktor yang menjaga rawatan itu memberitahu kepada saya bahawa ada juga kanak-kanak yang tidak meneruskan rawatan itu, mereka taruh ubat sekejap sahaja dan di lain hari tidak bubuh lagi.

Oleh kerana itu mereka kata ubat itu tidak berkesan tetapi jika tidak meneruskan perubatan itu memanglah tidak berkesan.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, waktu sudah cukup.

(Masa untuk Pertanyaan bagi Jawab Mulut telah cukup dan jawapan bagi Soalan No. 9 hingga 20 adalah diberi di bawah ini).

KEGIATAN PEGAWAI-PEGAWAI KERAJAAN/BADAN BERKANUN DALAM KESATUAN SEKERJA—PENENTUAN

9. Puan Rahmah binti Othman minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) memandangkan bahawa Ketua Setiausaha Negara telahewartakan melalui *Gazette* yang membenarkan Pegawai-pegawai Kerajaan dan Badan-badan Berkanun bergiat dalam Kesatuan Sekerja apakah kriteria yang digunakan untuk menentukan/membolehkan pegawai-pegawai tersebut bergiat dalam Kesatuan Sekerja; dan

- (b) di dalam memberi kemudahan kepada seseorang pegawai tersebut bergiat dalam Kesatuan Sekerja sama ada kelulusan dari Ketua Jabatannya dikehendaki.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman:

- (a) Kriteria yang digunakan bagi menentu atau membolehkan Pegawai-pegawai Awam Kerajaan dan pekerja-pekerja Badan Berkanun dan Kuasa Tempatan dalam Kumpulan Pengurusan dan Ikhtisas dalam Tingkatan Tertinggi 'F' ke bawah untuk menjadi ahli dan mengambil bahagian dalam kesatuan sekerja sepertimana yang disenaraikan jawatannya dalam Jadual-jadual kepada *Warta Kerajaan* P.U. (B) 420 dan P.U. (B) 421 masing-masing bertarikh 16 Julai 1981 yang dikeluarkan oleh Ketua Setiausaha Negara di bawah Seksyen 27 (2) (f) dan Seksyen 27 (3) (aa) (i) Ordinan Kesatuan Sekerja 1959, adalah seperti berikut:

- (i) pegawai-pegawai awam dan pekerja-pekerja tersebut hendaklah terdiri daripada mereka yang tidak memegang jawatan sensitif berhubung dengan dasar dan pengurusan kerajaan seperti jawatan Ketua Jabatan, Timbalan Ketua Jabatan/Institusi Kerajaan Persekutuan dan negeri yang bertanggungjawab dalam mengendalikan pengurusan kakitangan; dan
- (ii) pegawai-pegawai awam dan pekerja-pekerja yang tidak menjalankan tugas bercorak sulit atau keselamatan.

- (b) Seseorang pegawai awam atau pekerja Badan Berkanun/Kuasa Tempatan dalam Kumpulan Pengurusan dan Ikhtisas yang memegang jawatan yang dinyatakan dalam Jadual-jadual kepada P.U. (B) 420 dan P.U. (B) 421 itu adalah tidak dikehendaki mendapat kelulusan dari Ketua Jabatannya untuk menjadi ahli atau mengambil bahagian dalam kesatuan sekerja.

PEGAWAI IMIGERESEN KETURUNAN INDIA

10. Datuk G. Pasamanickam minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan sama ada beliau sedar bahawa kebanyakan mereka dari kaum India yang pergi ke Jabatan Imigresen di Kuala Lumpur tidak tahu langsung bercakap dalam Bahasa Malaysia dan bolehkah beliau menimbangkan melantik seorang pegawai yang fasih dalam Bahasa Tamil untuk membantu mereka dalam hal ini.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Pejabat Imigresen Kuala Lumpur telahpun mempunyai pegawai-pegawai Imigresen keturunan India yang boleh berbahasa Tamil dengan fasih. Oleh yang demikian, cadangan untuk melantik seorang pegawai sebagaimana yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat adalah tidak timbul.

TIMBUNAN TEMBAGA DI KELANTAN/PAHANG

11. Tuan Haji Ariffin bin Haji Salleh minta Menteri Perusahaan Utama menyatakan sama ada benar laporan seorang pakar dari Lembaga Kemajuan Industri Kanada (CIDA) baru-baru ini bahawa timbunan tembaga terdapat dengan banyaknya di Kelantan, Trengganu dan Pahang, terutama di Ulu Kelantan, jika benar:

- (a) bagaimana potensinya dan berapa banyaknya;
- (b) adakah Kerajaan Negeri-negeri tersebut sedar terhadap perkembangan yang baik ini;
- (c) adakah Kerajaan bercadang untuk membuka perusahaan utama tersebut; dan
- (d) sejauh ini apakah laporan positif tentang penemuan hasil logam itu.

Menteri Perusahaan Utama (Dato' Paul Leong Khee Seong): Suka saya terangkan di sini bahawa sepanjang pengetahuan saya, laporan yang tersiar di akhbar tempatan berhubung dengan timbunan tembaga bukanlah dibuat oleh wakil CIDA.

Bagi menjawab soalan-soalan selanjutnya jawapan adalah seperti berikut:

- (a) Kerja-kerja yang telah dijalankan oleh Jabatan Penyiasatan Kajibumi setakat ini telah hanya dapat menggariskan kawasan utama tembaga-molybdenum di Kelantan dan Pahang. Dengan yang demikian adalah terlalu awal untuk membuat sebarang penilaian ke atas potensi ekonomi kawasan tersebut.
- (b) Kerajaan-kerajaan Negeri Kelantan dan Pahang telahpun diberitahu akan penemuan tembaga-molybdenum anomaly ini.
- (c) Sekiranya potensi enapan yang dijumpai itu adalah bertaraf ekonomi, maka terpulanglah kepada Kerajaan Negeri yang berkenaan untuk membuat keputusan yang sewajarnya.
- (d) Setakat ini kerja-kerja yang lebih mendalam sedang dijalankan di dalam kawasan anomaly ini dan apabila kerja-kerja ini selesai kelak, satu laporan akan disediakan yang mana akan diedarkan kepada pihak-pihak yang berkenaan, terutama sekali Kerajaan-kerajaan Negeri yang berkaitan.

PEKERJA INDONESIA DI SEKTOR INDUSTRI—PENGUNAAN

12. Dato Haji Mohd. Nor Mohamad minta Menteri Hal Ehwal Dalam Negeri menyatakan kedudukan rancangan menggunakan pekerja-pekerja Indonesia untuk industri-industri yang berkurangan buruh kasar dan nyatakan tindakan diambil atas mereka yang datang ke Malaysia dengan tidak mengikuti rancangan ini dan menjadi masalah sosial negara.

Tuan Abdul Rahim bin Datuk Thamby Chik: Untuk makluman Ahli Yang Berhormat, rancangan menggunakan pekerja-pekerja dari negara-negara jiran di sektor-sektor industri pertanian dan lain-lain sedang digubal. Setakat ini kajian ke atas masalah kekurangan tenaga pekerja di sektor-sektor tersebut sedang diselenggarakan oleh Kementerian Buruh dan Tenaga

Rakyat, Kementerian Perusahaan Utama dan Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah.

Saya suka tegaskan di sini bahawa kesemua orang yang masuk ke negara ini tanpa izin adalah dianggap sebagai pendatang haram baik dari negara-negara mana sekalipun. Kerajaan akan sentiasa bertindak bagi menangkap, menahan, mendakwa dan menghantar semua pendatang haram yang memasuki negeri ini ke negeri asal mereka.

POLISI INSURANS MOTOR

13. Dato Hajjah Fatimah binti Haji Salim meminta Menteri Kewangan menyatakan sama ada beliau sedar banyak syarikat insurans enggan membaharui polisi insuran kereta-kereta terutamanya kereta-kereta teksi dan bas mini, jika sedar apakah tindakan beliau akan ambil supaya masalah ini tidak akan timbul lagi.

Menteri Kewangan (Tengku Tan Sri Razaleigh Hamzah): Saya tidak sedar mengenai adanya syarikat-syarikat insurans yang enggan memperbaharui polisi-polisi insurans motor, khususnya untuk perlindungan minima yang dikehendaki oleh Ordinan Lalulintas Jalan.

Dalam menekankan betapa pentingnya tanggungjawab sosial industri insurans terhadap orang awam, Kerajaan telah menggesa supaya syarikat-syarikat insurans tidak menolak permintaan perlindungan insurans motor, terutamanya dari tuan punya kenderaan perdagangan. Di samping itu, industri insurans telah juga menubuhkan satu pakatan dalam tahun 1979 yang dikenali dengan nama "Unplaced Motor Pool" bagi memberi kemudahan mendapatkan perlindungan insurans pada kereta-kereta perdagangan seperti bus, tanker dan teksi yang pada kebiasaannya syarikat insurans keberatan memberi perlindungan insurans kerana ini melibatkan risiko yang tinggi. Sejak ia ditubuhkan dalam bulan Januari, 1979, pakatan ini telah mengeluarkan polisi insurans sebanyak 694, termasuk polisi insurans untuk bas sebanyak 575 dan polisi insurans untuk teksi sebanyak 70. Kerajaan akan terus mengawasi perkembangan "Unplaced Motor Pool" bagi memastikan

perlindungan insurans terutamanya untuk kenderaan perdagangan sentiasa boleh diperolehi.

SKIM MEMILIKI RUMAH OLEH PEKERJA LADANG/LOMBONG

14. Tuan S. Subramaniam minta Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat menyatakan langkah-langkah yang beliau akan ambil untuk melaksanakan dengan segeranya Skim Memiliki Rumah oleh pekerja-pekerja di ladang-ladang dan lombong-lombong memandangkan bahawa di bawah Skim tersebut, hanya tiga skim perumahan telah disempurnakan semenjak tahun 1974.

Menteri Buruh dan Tenaga Rakyat (Dato' Richard Ho Ung Hun): Sejak pelancaran Skim Memiliki Rumah Sendiri Pekerja-pekerja di ladang-ladang dan lombong-lombong, tiga projek perumahan telah dilaksanakan dengan jayanya di tiga buah estet yang mana telah dapat membina sejumlah 450 buah rumah untuk dimiliki sendiri oleh pekerja-pekerja. Selain dari itu, beberapa projek lagi sedang di dalam peringkat prosesan dan perancangan. Di Negeri Selangor, sebanyak tiga buah ladang telah menandatangani Surat Persetujuan (Letter of Understanding) dengan Kerajaan Negeri untuk melancarkan Skim ini. Sementara itu, di Negeri Sembilan, sebanyak tiga buah ladang lagi telah juga menandatangani surat-surat yang sama untuk melaksanakan Skim tersebut. Skim perumahan untuk pekerja-pekerja lombong di Sungei Way Dredging Bhd, yang sekarang ini diuruskan oleh Supreme Corporation telahpun dimulakan untuk pembinaan kira-kira 450 buah rumah untuk pekerja-pekerja.

Berbagai masalah telah dihadapi di dalam melaksanakan Skim ini. Di antaranya adalah berhubung dengan pinjaman wang yang tidak mencukupi dan peraturan-peraturan berhubung dengan kelulusan tanah, pelan rumah dan lain-lain yang telah melewati beberapa projek tersebut. Sebahagian dari masalah tersebut telah dapat diatasi. Dengan cadangan kenaikan jumlah pinjaman dari \$7,500 kepada \$10,000 untuk Skim ini sudah tentu akan membantu mempercepatkan lagi pembinaan rumah-rumah untuk dimiliki oleh pekerja-pekerja estet dan lombong. Di

samping itu, Ordinan Kumpulan Wang Simpanan Pekerja, 1952 telah dipinda baru-baru ini untuk membenarkan pekerja-pekerja mengeluarkan sehingga 45 peratus dari jumlah simpanan mereka bagi tujuan membeli rumah sendiri.

Dengan adanya langkah-langkah yang diambil untuk mengatasi masalah-masalah yang dihadapi itu, dijangka pelaksanaan Skim tersebut akan dapat dipercepatkan lagi di masa-masa yang akan datang. Kementerian saya juga sentiasa berusaha untuk memujuk lebih banyak lagi tuan-tuan punya estet dan tuan-tuan punya lombong supaya menyertai Skim ini bagi keperluan pekerja-pekerja mereka.

CUKAI LAPANGANTERBANG (AIRPORT TAX)

15. Datuk Haji Mohd. Din bin Jaafar minta Menteri Pengangkutan menyatakan jumlah cukai Lapanganterbang (Airport Tax) yang diperolehi di negara ini pada tiap-tiap tahun.

Menteri Pengangkutan (Dato' Lee San Choon): Jumlah cukai lapanganterbang (Airport Tax) yang diperolehi di negara ini pada tiap-tiap tahun adalah seperti berikut:

<i>Tahun</i>	<i>Jumlah</i>
1975	\$2.4 juta
1976	\$4.4 juta
1977	\$4.7 juta
1978	\$5.2 juta
1979	\$5.9 juta
1980	\$7.1 juta
1981 Dianggarkan ..	\$7.5 juta

PROJEK PEMBANGUNAN KERAJAAN— PENGAWASAN

16. Tuan V. V. Aboo minta Perdana Menteri menyatakan:

- (a) sama ada beliau bercadang untuk menubuhkan sebuah badan atau unit khas di bawah Jabatan Perdana Menteri, khusus untuk mengkaji atau mencari sebab-sebab mengapa sesebuah projek yang diusahakan oleh kerajaan gagal atau tidak berjaya;

- (b) apakah tindakan atau langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan apabila sesebuah projek itu gagal atau tidak berjaya;
- (c) adakah Kerajaan bercadang untuk mengadakan sebuah badan khas untuk mengawasi perjalanan pelaksanaan sesebuah projek supaya projek tersebut berjaya dan tidak menempuh kegagalan; dan
- (d) jika tidak, bolehkah beliau nyatakan sebab-sebabnya.

Dato' Abdullah bin Abdul Rahman:

- (a) Pada masa ini Unit Penyelarasan Pelaksanaan, Jabatan Perdana Menteri bertanggungjawab menyelaras dan mengawasi pelaksanaan program-program dan projek-projek kerajaan dari segi dasar dan pelaksanaan. Di bawah Unit ini satu Sistem Pengesanan Projek telahpun dilaksanakan dengan menggunakan Sistem Komputer bagi mengenalpasti pelaksanaan dan prestasi projek-projek pembangunan kerajaan.
- (b) Bagi projek-projek yang mengalami masalah-masalah dalam pelaksanaannya, pihak kerajaan akan mengkaji projek-projek berkenaan dan menentukan masalah-masalahnya. Jika didapati sesuai, langkah-langkah akan diambil untuk mengatasi masalah-masalah yang berkenaan. Sebaliknya jika projek tersebut didapati tidak lagi sesuai atau lebih merugikan jika diteruskan maka projek tersebut terpaksa diubahsuai ataupun dimansuhkan.
- (c) Pihak Kerajaan telah menubuhkan satu Jawatankuasa Kabinet yang bertanggungjawab menentukan masalah-masalah pelaksanaan projek dan mengesyorkan langkah-langkah bagi mengatasi masalah tersebut pada awal tahun ini. Di samping itu langkah-langkah juga telah dijalankan oleh Unit Penyelarasan Pelaksanaan dan Unit Pemodenan dan Perancangan Tenaga Manusia (MAMPU) bagi meningkatkan kecekapan dan

membangkitkan perkara mengenai pembinaan pelabuhan di Kemaman, Trengganu. Untuk makluman Yang Berhormat, pelabuhan di Kemaman, Trengganu sebenarnya merupakan sebuah pengkalan perkapalan petroleum. Pengkalan ini dirancang khas bagi memenuhi keperluan perkembangan aktiviti carigali minyak dan gas di kawasan perairan di pantai timur Semenanjung Malaysia. Pengkalan ini bukanlah sebuah pelabuhan air dalam bagi tujuan perdagangan biasa oleh kerana peranan ini akan dikendalikan oleh pelabuhan Kuantan.

Yang Berhormat Senator Haji Abdul Hamid Tahir telah membangkitkan perkara mengenai penggunaan cermin gelap oleh kenderaan-kenderaan dari negara jiran yang masuk ke Malaysia dan pemandu-pemandu yang tidak mematuhi peraturan lalulintas serta mencadangkan supaya diambil tindakan yang sewajarnya. Sukacita saya menyatakan bahawa pihak polis sentiasa menguatkuasakan peraturan-peraturan lalulintas tanpa mengira kenderaan-kenderaan dari negara jiran. Sekiranya didapati mereka ini melakukan kesalahan, tindakan yang sewajarnya akan diambil.

Untuk menjawab perkara yang berkaitan dengan pembinaan rumah kos rendah seperti yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Tan Sri Dato' Abdul Razak Husain dan Yang Berhormat Senator Abdul Razak Abu Samah, ingin saya menegaskan di sini bahawa memang menjadi harapan Kerajaan untuk menurunkan kos pembinaan rumah kos rendah. Saya suka mengambil kesempatan di sini untuk memberi tahu Dewan yang mulia ini bahawa di bawah Rancangan Malaysia Keempat, Kerajaan telah menyediakan peruntukan sebanyak \$201 juta untuk melaksanakan rumah-rumah kos rendah di kawasan Bandaraya Kuala Lumpur. Peruntukan ini akan membiayai pembinaan sebanyak 30,000 unit rumah kos rendah.

Yang Berhormat Senator Dr Choo Kooi Fook telah membangkitkan tentang Bahagian Penguatkuasa Dewan Bandaraya yang mengenakan saman kepada peniaga-peniaga kecil. Memang menjadi tanggungjawab Dewan Bandaraya Kuala Lumpur untuk

menentukan peraturan-peraturan dan undang-undang dipatuhi. Peniaga-peniaga kecil dan sesiapa juga jika melanggar peraturan dan undang-undang perlulah diambil tindakan terhadap mereka.

Menyentuh tentang usaha pengindahan Kuala Lumpur seperti yang dibangkitkan oleh Yang Berhormat Senator Ismail dan Yang Berhormat Senator Tan Sri Abdul Razak Hussein, suka saya menerangkan bahawa Kementerian Wilayah Persekutuan telahpun melancarkan program kebersihan dan pengindahan Kuala Lumpur sejak bulan September 1981 yang lalu. Rakyat diseru mementingkan kebersihan dan serentak dengan itu pengindahan Kuala Lumpur diusahakan dengan projek-projek menanam pokok-pokok dan sebagainya.

Yang Berhormat Senator Dato' Haji Mahmud Salim bin Haji Mohamad meminta Kementerian Kemajuan Tanah dan Kemajuan Wilayah mengambil langkah-langkah tertentu supaya tidak wujud sindiket penerokaan tanah secara haram dan sindiket penjualan tanah-tanah Kerajaan. Untuk makluman Ahli Yang Berhormat sudah sedia ada peruntukan undang-undang di dalam Kanun Tanah Negara Seksyen 425 yang menghalang perbuatan-perbuatan tersebut. Walau bagaimanapun, memandangkan bahawa tanah adalah di bawah bidang kuasa Kerajaan Negeri maka terpulanglah kepada Kerajaan Negeri yang berkenaan mengambil tindakan mengikut peruntukan-peruntukan Kanun Tanah Negara.

Yang Berhormat Senator Basharon Hanafiah menyentuh tentang penjualan tanah oleh pekebun-pekebun kecil yang telah diberi subsidi menanam semula. Kerajaan memberi subsidi tanaman semula getah dengan tujuan memajukan tanah getah supaya dapat memberi penghasilan yang maksima dan tidak kira sama ada tanah itu berpindah milik kepada orang lain. Sekiranya tuan tanah ataupun pembeli tanah memusnahkan tanaman getah itu maka pihak Kerajaan akan memberhentikan pemberian subsidi dan subsidi yang sudah dikeluarkan boleh dituntut balik. Juga untuk makluman Ahli Yang Berhormat tiap-tiap tuan tanah mempunyai kebebasan menjual tanah mereka dan tidak ada undang-undang setakat

ini yang menghalang mereka berbuat demikian.

Tuan Yang di-Pertua, beberapa pandangan dan teguran-teguran juga dibangkitkan oleh beberapa Ahli-ahli Yang Berhormat lain. Seperti saya katakan pada permulaan ulasan saya, teguran-teguran ini akan saya sampaikan kepada Kementerian yang berkenaan supaya perhatian dapat diberi untuk tindakan yang sewajarnya.

Sebagai penutup sekali lagi saya mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan dan seterusnya menyokong Rang Undang-undang Perbekalan Tambahan (1980 dan 1981).

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan kepada Majlis ini bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali kedua sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua.

Bacaan Kali Yang Ketiga

Tuan Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon memaklumkan bahawa Rang Undang-undang bernama sesuatu akta bagi mengguna wang daripada Kumpulan Wang Disatukan untuk perbelanjaan tambahan bagi perkhidmatan tahun 1980 dan 1981 dan bagi memperuntukkan wang itu untuk maksud-maksud yang tertentu telah disetujui tanpa pindaan, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang dibacakan kali ketiga dan diluluskan sekarang.

Setiausaha Parlimen Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar (Tuan Law Heing Ding): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG KEWANGAN (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

3.46 ptg.

Dato' Mak .Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan iaitu Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Cukai Pendapatan 1967 dan Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah 1976 dan membuat peruntukan-peruntukan yang bersampingan dengannya dibacakan kali yang kedua sekarang.

Tujuan Rang Undang-undang ini adalah untuk membuat pindaan kepada Undang-undang Cukai Pendapatan dan Cukai Keuntungan Harta Tanah bagi menguatkuasakan cadangan-cadangan yang telah dikemukakan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan dalam ucapan Belanjawannya di Dewan Rakyat pada 23hb Oktober, 1981.

Bab 1 Rang Undang-undang ini hanya mengandungi perkara-perkara permulaan. Bab II mengandungi pindaan-pindaan yang hendak dibuat kepada Akta Cukai Pendapatan 1967. Bab III pula mengandungi pindaan-pindaan yang dicadangkan kepada Akta Cukai Keuntungan Harta tanah 1976.

Dalam Belanjawan 1982, galakan cukai bagi industri perkapalan, yang mula diperkenalkan di dalam Belanjawan 1979, telah diperbaiki lagi supaya menjadi lebih menarik lagi kepada pelabur-pelabur dalam industri ini. Di bawah galakan cukai dahulu pengecualian penuh dari cukai pendapatan diberi tempoh 12 tahun bermula dari tahun permulaan operasi. Dua syarat dikenakan iaitu:

- (a) Syarikat dibenar untuk mengisytihar dividen yang dikecuali dari cukai hanya setakat kadar 10% dari modal dibayar; dan
- (b) Sekurang-kurangnya 75% dari kumpulan wang cadangan membeli kapal digunakan untuk membeli kapal.

Syarat-syarat ini adalah didapati sangat ketat dan sukar dipatuhi. Misalnya, jika sesebuah syarikat itu tidak dapat memenuhi syarat-syarat itu pada akhir dua belas tahun berkenaan pengecualian ini akan ditarik balik, walaupun syarikat itu telah mematuhi pada tahun-tahun permulaan operasi.

Di bawah pindaan yang diumumkan itu, galakan cukai akan diberi selama dua puluh empat tahun mulai dari tahun taksiran 1982 atau tarikh didaftar, mana yang kemudian. Bagi dua belas tahun yang pertama syarikat-syarikat yang layak akan diberi pengecualian cukai pendapatan yang penuh. Bagi dua belas tahun berikutnya, syarikat-syarikat tersebut layak untuk mendapat 50% pengurangan dari pendapatan yang dikenakan cukai.

Pindaan ini juga memperuntukkan pembahagian tempoh dua belas tahun itu kepada tiga tempoh empat tahun yang sama di mana sesuatu syarikat boleh layak dikecualikan dalam mana-mana satu atau lebih ketiga-tiga tempoh itu dan jika ia tidak layak dikecualikan dari mana-mana satu atau lebih dari tempoh tersebut. Ia masih boleh layak dikecualikan bagi tempoh atau tempat-tempat di mana syarat itu dipenuhi. Ini bermakna sesuatu syarikat itu tidak semestinya memenuhi syarat-syarat yang dikenakan itu sepanjang 12 tahun sejak ianya ditubuh, untuk menikmati galakan ini. Seterusnya, pindaan juga dibuat supaya syarikat itu berhak mendapat pengecualian cukai sepenuhnya bagi dua belas tahun jika dalam perkiraan tempoh dua belas tahun itu syarikat itu telah membelanjakan tidak kurang daripada 75 peratus daripada rizab pemerolehan kumpulan kapal bagi pemerolehan kapal-kapal dan vesel-vesel. Pindaan juga dibuat ke atas dividen yang dibenar untuk dibahagi kepada pemegang saham. Dividen yang dibenar adalah dinaikkan daripada 10 peratus ke 15 peratus untuk menjadi galakan cukai ini lebih menarik. Galakan yang sama adalah diberi untuk 12 tahun kedua.

Fasal-fasal 6 dan 7 adalah bertujuan meminda Seksyen 54A dan 54B Akta Cukai Pendapatan supaya cadangan-cadangan yang saya nyatakan tadi dapat dikuatkuasakan.

Kerajaan juga memandang berat atas prestasi yang kurang memuaskan yang

ditunjukkan oleh industri insuran kita dalam bidang antarabangsa. Untuk menggalakkan lebih banyak lagi syarikat-syarikat insuran kita menceburi perniagaan insuran antarabangsa, keuntungan yang berkaitan dengan insuran luar pantai (offshore insurance) akan dikenakan cukai sebanyak pada kadar 5% sahaja. Fasal-fasal 8, 9 dan 11 adalah bertujuan meminda Akta untuk menguatkuasakan cadangan ini.

Fasal 10 adalah bertujuan meminda seksyen kecil (5A) Seksyen 103 Akta di mana penalti bayaran lambat sebanyak lima peratus dikenakan ke atas baki cukai belum dibayar pada akhir tempoh enam puluh hari selepas dikenakan penalti sepuluh peratus di bawah seksyen kecil (4). Cara mengenakan penalti satu peratus ke atas baki cukai belum dibayar pada akhir tempoh tiap-tiap tiga puluh hari tertakluk kepada maksima lima kali adalah dengan ini dimansuhkan.

Fasal 12 adalah untuk meminda Bahagian 1 Jadual 6 Akta untuk memperuntukkan pengecualian ke atas faedah yang diterima oleh bukan pemastautin yang mendeposit wang ke dalam bank di Malaysia dan juga memperuntukkan pengecualian faedah antara cawangan bagi bank-bank bukan pemastautin. Tujuan pindaan ini ialah untuk mengurangkan kos pinjaman asing. Pinjaman asing adalah diperlukan bagi pembiayaan operasi perniagaan, bayaran kepada pemastautin bagi pengimportan barang dan sebagainya.

Cukai Keuntungan Harta Tanah, iaitu cukai ke atas keuntungan yang timbul daripada pelepasan harta, adalah juga turut dipinda untuk mengemaskini pentadbiran cukai itu.

Fasal 14 (a) dan (14) (d) bertujuan meminda perenggan 2 dan 3 Jadual 2 Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah di mana keuntungan yang diperolehi daripada pengambilan tanah secara paksa di bawah mana-mana undang-undang adalah tidak tertakluk kepada cukai. Fasal 14 (b) bertujuan meminda perenggan Jadual 2 Akta untuk membuat peruntukan bagi pengecualian keuntungan mengenai pindahmilik aset di antara suami isteri.

Fasal 14 (f) bertujuan meminda perenggan kecil (d) perenggan 9 Jadual 2 Akta supaya Ketua Pengarah, Jabatan Hasil Dalam Negeri berkuasa menggantikan nilai pasaran harga lupusan dalam sesuatu transaksi di mana Ketua Pengarah tidak berpuashati dengan harga lupusan itu. Dengan pindaan ini adalah diharap kenyataan harga jualan yang tidak betul untuk mengelakkan dan mengurangkan bayaran cukai dapat dihapuskan.

Pada masa ini keuntungan atas harta yang timbul hasil daripada penyusunan semula atau pencantuman untuk mematuhi dasar Kerajaan mengenai penyertaan modal adalah dikecualikan daripada cukai. Walau bagaimanapun, pengecualian ini adalah didapati ketat dan oleh itu Fasal 14 (g) dibuat untuk meminda perenggan kecil (1) perenggan 17 Jadual 2 Akta untuk meluaskan skop pengecualian di bawah skim ini.

Fasal 15 bertujuan meminda Bahagian 1 Jadual 5 Akta supaya cukai tidak akan dikenakan ke atas keuntungan yang timbul daripada pelupusan aset yang dipegang oleh pelupus lebih daripada enam tahun.

Fasal-fasal lain adalah pindaan-pindaan berbangkit atau untuk membetulkan kesilapan-kesilapan kecil tertentu dalam Akta.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Cukai Pendapatan 1967 dan Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah 1976 dan membuat peruntukan-peruntukan yang bersampingan dengannya dibacakan kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

3.59 ptg.

Tuan Loo Swee Mok: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang Kewangan (No. 2) tahun 1981 yang dibentangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan sebentar tadi. Saya sedar bahawa tujuan

Rang Undang-undang Kewangan (No. 2) tahun 1981 ini adalah untuk menguatkuasakan cadangan-cadangan seperti yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan dalam ucapan Belanjawan 1982. Oleh yang demikian saya tidak bercadang untuk berucap dengan panjang lebar memandangkan bahawa beberapa perkara yang saya ingin membangkitkan telahpun diutarakan semasa perbincangan Belanjawan. Namun demikian saya suka mengambil kesempatan di sini untuk memberi pandangan tentang satu, dua perkara yang terkandung dalam ucapan Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan. Terutama sekali saya ingin menyentuh serba sedikit berkenaan industri perkapalan.

Saya mengucapkan syabas dan tahniah kepada pihak Kementerian Kewangan kerana mengambil langkah-langkah yang positif melalui galakan percukaian yang mencapai perkembangan perindustrian perkapalan yang lebih besar. Ini telah dibuat ke atas kesedaran bahawa pihak Kerajaan telah mengakui bahawa peratusan besar wang mengalir keluar yang dialami oleh negara kami adalah di dalam bidang perkapalan. Sungguhpun langkah diambil oleh pihak Kerajaan melalui galakan percukaian merupakan satu langkah yang boleh menggalakkan perkembangan industri perkapalan, saya berpendapat bahawa yang sama penting adalah dari segi kemudahan. Pada hakikatnya negara kami terletak di dalam satu kawasan yang baik dari segi alam sekitarnya, pelabuhan-pelabuhan utamanya terletak di kawasan-kawasan perlindungan terlindung daripada segi angin dan ribut taufan yang menjadikan kawasan-kawasan sama untuk kapal-kapalnya yang berlabuh.

Kemudahan-kemudahan tidak berkurangan dan sebenarnya Pelabuhan Kelang dan Pelabuhan Pulau Pinang adalah pelabuhan yang terbuka di dunia. Pada pandangan saya, saya berpendapat bahawa pihak Kerajaan perlu menggalakkan penubuhan syarikat perkapalan yang besar melalui cantuman syarikat-syarikat tempatan dan pakar-pakar yang terkemuka di dunia. Dengan yang demikian kita akan dapat menawarkan satu perkhidmatan perkapalan yang setanding dengan syarikat-syarikat yang terkemuka di dalam dunia. Melalui ini kita

dapatlah mencapai satu perkembangan yang pesat dalam segi perkapalan. Dengan demikian dan dengan itu dapat mencegah wang mengalir ke luar negara.

Tuan Yang di-Pertua, satu perkara yang juga terkandung dalam ucapan Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan sebentar tadi adalah berkaitan dengan insuran. Di dalam bidang ini ada juga diakui bahawa kebakaran di dalam negara kami adalah berkurangan. Dengan sebab itu beberapa syarikat-syarikat asing masih lagi mendapat perniagaan yang besar melalui risiko-risiko yang tertentu yang memerlukan kebakaran insuran yang khusus. Saya suka mengambil kesempatan di sini untuk menggesa pihak Kerajaan supaya mempertingkatkan lagi latihan di dalam bidang insuran supaya peningkatan kebakaran dalam bidang insuran tempatan.

Satu perkara lagi yang saya percaya akan dapat diketatkan premium dengan syarikat-syarikat tempatan adalah melalui penggalakkan pertandingan di antara syarikat-syarikat tempatan. Pada masa ini di dalam negara Malaysia hanya terdapat 65 buah syarikat-syarikat insuran. Angka ini adalah amat rendah jika dibandingkan dengan negara-negara OECD. Saya suka menyeru pihak Kerajaan supaya mengkaji semula dasar-dasar mereka berkaitan dengan industri insuran agar dapat meluluskan lebih banyak lagi pemohon-pemohon insuran supaya memberi tandingan untuk ditentukan bahawa mutu perkhidmatan yang ditawarkan kepada rakyat jelata dan industri terjamin.

Ini sahaja pandangan daripada saya dan sekali lagi diucapkan terima kasih.

4.06 ptg.

Puan Hajjah Salmah binti Sheikh Hussain: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun dalam membahaskan kertas Akta untuk meminda Akta Cukai Pendapatan 1967 dan Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah.

Saya bangun bercakap mengenai beberapa perkara yang patut dikemukakan di samping beberapa keraguan dan memerlukan beberapa tindakan agar dalam perkara ini ada yang untung tetapi tidak merugikan dan walau rugi dapat diperhitungkan agar

perjalanan ini dapat diteruskan dengan bantuan dan kerjasama daripada kedua pihak dan persefahaman. Adalah penting dalam perkara ini terutama sama-sama bertanggungjawab bagi memenuhi kewajipan masing-masing bagi kelancaran dan kemajuan agar pihak Kerajaan tidak rugi dan pihak pengusaha juga tidak rugi.

Tuan Yang di-Pertua, dalam masalah ini dengan perjalanan yang dapat diteruskan dan sama-sama mendapat kehormatan, penghormatan yang hanya iaitu Kerajaan menolong membantu dan menasihati, kita mendapat faedah pengusaha dan pemaju mendapat keuntungan demi kelancaran dan sama-sama mendapat penghormatan dan pujian sama ada dalam dan luar negeri kerana kemajuan dan kerjasama kedua-dua pihak ini adalah amat penting.

Di samping itu, Tuan Yang di-Pertua, beberapa keraguan perlu diketengahkan bagi kepentingan dan kemajuan yang pesat mengenai perkara-perkara ini. Saya rasa ragu-ragu ialah mengenai syarat berkenaan pengambilan kumpulan kapal dilonggarkan Bahagian II pada hal sebelum ini juga Akta ini juga telah memberi kelonggaran dengan mengecualikan cukai selama 12 tahun. Saya rasa ini telah cukup memberi peluang bagi mencapai kemajuan dan keuntungan. Walaupun demikian oleh kerana memandang beberapa perkara maka kelonggaran diberi dengan masa yang sama tetapi tempoh atau penggal kepada tiga atau empat penggal sebagaimana yang diterangkan tadi dan beberapa kemudahan juga dengan mengenakan peratus tambahan kalau sekiranya lewat dibayar cukai.

Tuan Yang di-Pertua, pengalaman yang telah lalu telah memberikan idea Kerajaan bagi meminda undang-undang ini yang meragukan saya ialah helah pengusaha bagi mengelak membayar cukai dengan cara yang bijak juga helah Kerajaan bagi memajukan pengusaha.

Saya rasa dan saya minta agar pengusaha bersikap jujur dalam membantu Kerajaan yang telah menolongnya memberi beberapa kemudahan. Pengalaman ini ialah merupakan perkembangan international dalam bahagian pengangkutan, laut dan

perkapalan. Kita menyedari memang sulit untuk mencapai kemajuan dalam jangka waktu yang pendek berdasarkan kurang pengalaman dan kurang konteks dan kurang modal di samping saingan hebat perusahaan lain negara serta tipu helah itu. Perkara yang patut bagi pengusaha-pengusaha ini bagi menghadapi masalah-masalah ini ialah melaporkan segala perkembangan kepada Kerajaan, kemudian sama-sama berusaha mengelakkan kerugian di samping akibat tekanan dan penyelewengan. Kalau pihak agensi dan syarikat memahami dan perlu ke semua ini maka kemudahan dan kelancaran tidak timbul dan Kerajaan tidaklah terpaksa bertindak dan membuat Akta demi Akta kerana kemudahan dan untuk bertindak.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 7 mengurangkan cukai 50% kalau mengikut syarat selama 12 tahun ini juga satu kemudahan. Saya juga ragu-ragu masalah dalam perkara ini ada tekanan dari pengusaha kepada Kerajaan yang Kerajaan terpaksa mengadakan Akta ini. Saya ragu-ragu ialah Kerajaan memberi kemudahan selama 12 tahun kemudahan cukai ini, kemudian dikurangkan 50% dan dikecualikan pula bagi pemegang-pemegang syer. Tadi saya katakan seolah-olah ada tekanan dan tekanan ini pula Kerajaan diminta mengadakan atau meminda Akta. Apa perlunya dikurangkan cukai sampai 50% dan kenapa pula pemegang syer-syernya dikecualikan daripada cukai? Kerajaan mesti memikirkan kembali perkara ini dan menyemak kembali Akta ini supaya tidak berat sebelah.

Tuan Yang di-Pertua, saya bersetuju kalau sekiranya perkara ini benar-benar dikehendaki maka patut diberi kemudahan tetapi saya amat tidak bersetuju kalau perkara ini dibuat kerana ada tekanan dan ugutan. Kalau benar demikian maka Kerajaan akan berdiri dengan tekanan dan ugutan, dalam perkara ini adalah tidak patut. Saya berkata demikian ialah kerana pemegang syer dalam syarikat usaha ini biasanya ialah terdiri—maaf, dari hartawan dan jutawan dan orang-orang yang berpengaruh, juga syarikat-syarikat atau badan-badan kebal dan handalan belaka. Kemungkinan besar bahawa tekanan dari

pihak ini Kerajaan terpaksa tunduk, kalau ini benar, saya sungguh kesal.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 8—insuran luar. Cuma dalam perkara ini syarikat insuran, saya berharap biarlah syarikat insuran Kerajaan atau swasta yang ada dalam negeri ini digunakan. Janganlah diambil syarikat insuran dari luar negeri, kerana saya mahu usaha dan keuntungan dalam negeri ini hendaklah dinikmati oleh negara dan rakyatnya dalam negara ini. Janganlah usaha dalam negara ini, keuntungannya dibawa ke negara lain.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Fasal 10, saya tidaklah mahu mengulas lebih panjang kerana sudah juga kita membuat perbahasan beberapa masa yang sudah tetapi cuma harapan saya agar Kerajaan berlaku saksama dan tidak rugi dalam perkara masalah ini. Cuma Fasal 12 mengenai pengecualian ke atas faedah yang diterima oleh cukai pemastautin mendeposit wang ke dalam bank dalam negara ini dan mengecualikan faedah antara cawangan bagi bank-bank yang bukan pemastautin. Adakah istilah 'pemastautin' ini iaitu bukan rakyat Malaysia? Kalau perseorangan atau syarikat ada baiknya tetapi kalau bank, tentulah ada perbezanya. Walaupun Kerajaan mendapat faedah dari bank bukan pemastautin hasil yang dikenakan penukarannya itu, pengedaran wang. Maka bagi sama-sama bertanggungjawab atas keselamatan dan kelancaran adalah perlu pula difikirkan, caranya supaya sama-sama tidak dipersalah-gunakan antara satu sama lain.

Tuan Yang di-Pertua, mengenai Bahagian III, Fasal 14 (a) apa yang dikatakan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan tadi dan juga (b) pengambilan tanah cara paksa dikecualikan cukai. Saya harap Kerajaan tolong menyemak kembali Akta ini. Pengambilan tanah secara paksa itu oleh siapa? Ini yang saya persoalkan. Kalau Kerajaan terpaksa mengambil tanah itu bagi kepentingan-kepentingan negara maka ia tentulah menilai dari keadaan tempat atau pasaran terbuka kerana ada pada setengah-setengah tempat kerana terpaksa mengambil tanah dan membayar pampasan berdasarkan pasaran walau tidak sepenuhnya maka cukai

keuntungan pula hendaklah dikira juga walau tak seberapa sedangkan kalau dijual kepada lain-lain, akan dikenakan cukai tetapi kepada Kerajaan sesudah itu tak dikenakan cukai, sama pendapatan dengan dijual ke lain, maka keuntungan ini tetap ada. Tadi saya katakan pengambilan cara paksa kepada siapa tetapi ada orang terpaksa memberi tanahnya oleh perseorangan dan estet dengan membayar harga pasaran, maka dalam soal ini bagaimana? Adakah ini dikecualikan juga daripada cukai? Juga tuan tanah bukan rakyat negara ini atau rakyat yang berada di luar negeri, tanahnya terpaksa diambil oleh bukan Kerajaan sedangkan nilai harganya mengikut pasaran, ini bagaimana juga? Ini Kerajaan perlu jelaskan dan saya juga perlu kepada penjelasan ini. Harap pihak Kementerian dapat memberi penjelasan itu nanti.

Tuan Yang di-Pertua, Fasal 14 (c) mengenai pengecualian pindahmilik aset antara suami-isteri sebagaimana yang diterangkan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri Kewangan tadi, saya amat bersetuju juga ia dibuat benar-benar bagi kepentingan isteri dan anak-anak kecil di masa akan datang, tetapi yang meragukan saya ialah pindahmilik kerana sesuatu sebab, umpamanya pindahmilik kepada isteri kerana suami akan dikenakan tindakan, umpamanya bankrap dan lain-lain, seperti rampasan dan sebab-sebab yang lain juga pindahmilik suami-isteri yang andainya bukan rakyat negara ini atau rakyat negara ini tetapi duduk di luar negeri, bagaimana masalah ini? Ini semua adakah dikecualikan juga seperti perlu saya berikan satu contoh dalam Dewan yang mulia ini, iaitu suami rakyat Malaysia, katalah duduk di Johor, isteri rakyat Singapura, mereka berdekatan. Kemudian suami membuat helah kerana mengelakkan cukai penuh hartanya diberi kepada isteri di Singapura dan perkembangan seterusnya berlaku, bagaimana ini semua? Adakah perkara ini dikecualikan juga dari cukai, kerana ini meragukan saya, sebab ada berlaku. Maka saya berharap Kerajaan harus memikirkan dan menganalisa balik Akta ini, jangan jadi oleh kerana Kerajaan sangat bersimpati dengan tidak disedari rugi tetap datang, maka jadilah kata pepatah: yang dikendong berciciran, yang dikejar tak dapat.

Tuan Yang di-Pertua, akhir sekali saya percaya Ketua Pengarah adalah bijak dan sesuai dalam meluluskan jumlah cukai tetapi saya berharap supaya jangan tunduk sekali lagi saya katakan kepada desakan dan rayuan. Kalau kita bersikap tegas maka sama-sama kita rugi bahkan akan mendatangkan keuntungan yang berlipatganda. Saya juga percaya Kementerian juga telah meneliti ke semua faktor maka Akta ini dibuat. Walaupun demikian, kita ini bersifat sebagai manusia biasa maka salah silap tak sunyi akan berlaku. Tuan Yang di-Pertua, kata pepatah Arab: Alinsan Wal-hallul khota' wan-nisyan: Manusia itu tak sunyi daripada salah dan silap dan kerana itulah pendapatnya selalu dibuat demi kebaikan negara.

Maka dengan itu, Tuan Yang di-Pertua, akhir kata saya sedia menyokong Bill ini dan diharap penjelasan-penjelasan yang memuaskan di atas keraguan tentang apa yang saya soalkan tadi dapatlah diberi oleh pihak Yang Berhormat Menteri yang berkenaan. Sekian, terima kasih.

4.21 ptg.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Cukai Pendapatan 1967 dan Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah, 1976 dan membuat peruntukan-peruntukan yang bersampingan dengannya.

Saya tidak akan menyentuh ke semua fasal dalam Rang Undang-undang ini kerana saya percaya Kerajaan tentu telah mengkaji Akta ini dengan bijaknya, hanya saya ingin memberi satu dua pandangan kepada beberapa perkara yang lahir daripada pindaan-pindaan ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya rasa pindaan kepada Rang Undang-undang ini bukan sahaja untuk memberi perangsang kepada beberapa bidang perniagaan seperti yang telah disenaraikan tetapi memberikan semangat dan harapan kepada golongan yang telah dan akan menceburkan diri dalam perniagaan itu dan akan dapat menjamin masa depan mereka yang cerah dan kita harapkan akan terus meningkatkan ekonomi negara kita.

Apa yang menarik perhatian saya akhir-akhir ini banyak kapal-kapal kepunyaan rakyat negara kita yang menjalankan perniagaannya di sepanjang pantai negara kita telah menghadapi berbagai masalah daripada lanun-lanun dan kegiatan jenayah dari masa ke semasa. Saya berharap kepada Kerajaan supaya diambil kira mereka yang menjadi mangsa kepada perbuatan itu supaya dapat menolong rakyat kita di dalam perindustrian ini meneruskan perusahaan mereka supaya mereka dapat sama-sama menikmati faedah dalam bidang ini. Tuan Yang di-Pertua, saya berharap Kerajaan dapat menambahkan pasukan peronda menjaga keselamatan mereka yang saya sebutkan tadi.

Satu perkara lagi, Tuan Yang di-Pertua, iaitu berkenaan dengan insuran. Kita dapat tahu daripada beberapa pakar ekonomi di negara ini bahawa negara kita mengalami masalah pengaliran ringgit Malaysia dengan begitu hebat sekali terutama dalam bidang perindustrian insuran dan perkapalan. Saya suka mengesyorkan kepada Kerajaan supaya ditubuhkan satu Jawatankuasa khas untuk mengkaji pengaliran wang ke luar Malaysia ini sebagai satu langkah untuk kita mengukuhkan lagi ekonomi negara kita.

Satu perkara lagi yang ingin saya sentuh ialah berkenaan dengan pembahagian dividen kepada peniaga perkapalan itu, walaupun pengecualian cukai diberi bagi perindustrian ini untuk tempoh 12 tahun tetapi pembahagian dividen daripada keuntungan perniagaan itu terhad iaitu dari 10% sehingga 12% dan ini mungkin tidak akan menarik minat pengusaha-pengusaha untuk menceburkan diri di bidang ini. Kita semua tahu bahawa perindustrian ini adalah satu perindustrian yang perlu melaburkan wang yang begitu banyak dan memakan masa yang begitu panjang. Jika tidak ada sesuatu jaminan yang menarik minat mereka yang terlibat di dalam perindustrian ini, misalnya kalau saya simpan wang di dalam bank tanpa mempunyai lain-lain risiko, tetapi kalau di dalam perindustrian perkapalan ini mempunyai lebih banyak risiko, maka lebih baiklah saya simpan wang saya itu di dalam bank dan tidak melibatkan diri dalam perindustrian seperti ini. Jadi perlulah

Kerajaan melihatkan pembahagian dividen itu dibuat dan disesuaikan dengan baik.

Berkenaan dengan faedah yang diterima oleh bukan pemastautin yang menandatangani wang ke dalam bank di Malaysia, saya fikir Kerajaan patutlah memberikan satu keistimewaan bukan sahaja kepada orang yang datang ke negara ini berminat di bidang perindustrian ini, tetapi memberikan juga peluang yang sebaik-baiknya kepada orang yang ada di negara ini. Segala kemudahan pengecualian cukai dan sebagainya diberikan kepada orang yang bukan pemastautin di sini sepatutnya rakyat di sini dahulu diutamakan.

Itu sahaja pandangan saya, Tuan Yang di-Pertua, dan saya dengan ini menyokong Rang Undang-undang ini.

4.27 ptg.

Dr Choo Kooi Fook: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Cukai Pendapatan 1967 dan Akta Cukai Keuntungan Harta Tanah 1976 dan membuat peruntukan-peruntukan yang bersampingan dengannya yang telah dibentangkan oleh Timbalan Menteri Kewangan tadi.

Saya ingin sambil menyokong menyentuh dua perkara sahaja di sini. Yang pertama ialah Fasal 10 (5A). Saya memang setuju Kerajaan mengenakan lebih berat denda kepada pembayar cukai yang lewat membayar apa yang mereka patut dikenakan membayar, tetapi saya berpendapat pihak Kerajaan pasti mengambil tindakan yang seumpama itu juga terhadap rakyat, terutama mereka yang berpendapatan rendah. Golongan ini contohnya jika memiliki 2,000-3,000 saham dalam syarikat-syarikat dan apabila menerima dividen dan pihak itu kalau menuntut bayaran balik 40% yang telah dibayar at source nampaknya begitu susah bagi golongan ini untuk mendapatkan bayaran balik.

Jadi adalah menasabah jika Kerajaan mengenakan denda-denda ini kalau kelewatan pembayaran cukai, saya harap pihaknya akan mengambil tindakan seumpama itu juga kepada orang-orang yang miskin yang akan menuntut balik cukai yang telah dibayar iaitu 40%.

Tuan Yang di-Pertua, perkara yang kedua saya ingin menyentuh di sini ialah Fasal 14 (a). Saya memang setuju dan menyokong dan mengucapkan tahniah kepada Kerajaan mengelakkan golongan ini membayar cukai, tetapi satu perkara yang saya ingin menimbulkan di Dewan yang mulia ini ialah apabila tanah-tanah ini diperolehi oleh Kerajaan secara paksa di bawah mana-mana undang-undang pampasan yang diberikan oleh tuan-tuanpunya tanah itu akan mengikuti harga atau nilai pasaran yang semasa itu. Adalah didapati kebanyakan kes-kes ini Kerajaan tidak membayar kepada mereka nilai yang sedang ada dalam pasaran terbuka. Saya memang sedar bahawa apabila kita mengemukakan soalan ini di dalam Dewan ini jawapan dari Menteri-menteri atau Timbalan-timbalan Menteri adalah tanah dalam kuasa Kerajaan Negeri, takkan Dewan Rakyat atau Dewan Negara ataupun Menteri berkenaan tidak ada kuasa sedikit untuk menentukan keadilan yang seharusnya diberi kepada mereka yang tuan-tuanpunya tanah mereka yang dikena ambil balik oleh Kerajaan.

Di sini saya ingin mencadangkan jika tanah itu diambil di dalam bandar, saya harap pampasan yang dibayar kepada tuanpunya rumah akan mengikut nilai pasaran. Jika tanah itu akan diambil oleh Kerajaan secara paksa terdiri dari luar bandar, saya cadangkan di sini Kerajaan memberi tuanpunya tanah itu dua pilihan. Satu ditawarkan pampasan yang sewajarnya. Yang kedua memberi tuanpunya tanah itu satu pilihan jika ia hendak menerima ganti tanah di lain-lain tempat. Kalau boleh dibuat dan kalau boleh ditawarkan dua-dua cara ini terpulanglah kepada tuanpunya itu memilih di mana satu yang ia suka menerima, barangkali perbuatan sedemikian dianggap adil.

Adalah menasabah tuan-tuanpunya tanah secara pekebun-pekebun kecil yang tidak melebihi 10 ekar ataupun 20 ekar, jika tanah-tanah ini dikehendaki oleh Kerajaan ataupun Kerajaan hendak mengambil tanah itu untuk membina rumah selain daripada pejabat-pejabat Kerajaan, saya harap keutamaan diberi kepada tuanpunya rumah untuk membina di atas tanah itu terlebih dahulu; jika tuanpunya tanah tidak mampu untuk mengembangkan tanah itu dalam had masa yang diberi maka selepas itu barulah Kerajaan

mengambil balik tanah itu secara paksa dan dengan itupun saya harap harga pampasan yang akan diberi ikut cara pasaran terbuka. Itulah dua Fasal, Tuan Yang di-Pertua, saya menyentuh dan di sini saya sekali lagi menyokong Rang Undang-undang ini. Terima kasih.

4.36 ptg.

Dato' Mak Hon Kam: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan berbanyak-banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah menunjukkan minat terhadap Kementerian saya semasa perbahasan Rang Undang-undang Kewangan (No. 2) 1981.

Sebagaimana saya terangkan dalam ucapan saya semasa membentangkan Rang Undang-undang Kewangan sebentar tadi telahpun saya terangkan bahawa cadangan-cadangan yang terkandung adalah bagi menguatkuasakan cadangan-cadangan seperti yang dikemukakan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan dalam Ucapan Belanjawan 1982. Dengan yang demikian, saya tidak bercadang untuk memberi satu ulasan yang menyeluruh memandangkan bahawa beberapa perkara yang sama telahpun dibangkitkan semasa perbahasan atas dasar Ucapan Belanjawan. Walau bagaimanapun, Yang Berhormat Senator Loo Swee Mok telah menyentuh tentang strategi-strategi supaya memperkembangkan industri perkapalan di negara kami.

Sebagaimana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum negara Malaysia memang mempunyai pelabuhan-pelabuhan yang terkenal di dunia, dari segi kemudahan dan kedudukan segi alam sekitarnya. Saya juga penuh yakin bahawa industri perkapalan di negara Malaysia mempunyai skop yang luas bagi perkembangan. Inilah yang telah dijadikan sebagai satu asas bagi Kerajaan untuk menggalakkan perkembangan industri perkapalan di dalam negara.

Sebagaimana saya terangkan dalam ucapan saya berbagai-bagai langkah percukaian telahpun diambil bagi menggalakkan perkembangan industri perkapalan. Ini termasuk tentang memberi pengecualian cukai ke tahap dua kali ganda kepada pengimport-pengimport yang menggunakan

perkhidmatan insuran tempatan mengendalikannya perniagaan pengimportan mereka. Langkah ini merupakan satu langkah yang boleh disamakan dengan pepatah: Sambil menyelam minum air. Kerana selain daripada penggalakkan bagi perkembangan industri perkapalan sebagai kemudahan untuk pengimport-pengimport tempatan ini juga merupakan satu langkah penggalakkan bagi menggalakkan perkembangan industri insuran tempatan.

Dengan langkah-langkah yang sedemikian saya percaya pakar-pakar perkapalan antarabangsa akan menarik minat kepada dasar-dasar Malaysia dan terus menyusunkan pelaburan mereka supaya mengambil bahagian dalam industri perkapalan tempatan. Pihak Kerajaan selalu mengambil satu dasar terbuka ke atas penglibatan kepentingan-kepentingan asing dalam perkembangan industri-industri.

Berkaitan dengan industri insuran pula, saya tidak boleh menafikan bahawa bilangan syarikat-syarikat insuran di dalam Malaysia mungkin kurang jika dibandingkan dengan negara-negara yang membangun. Walau bagaimanapun dasar Kerajaan buat masa ini adalah supaya menumpukan perhatian untuk memperkukuhkan syarikat-syarikat yang sedia ada dengan memberi galakan kepada syarikat-syarikat insuran untuk menyusun semula ekuiti-ekuiti mereka supaya membayangkan dasar-dasar Kerajaan. Ini termasuklah usaha untuk mencantumkan syarikat-syarikat asing dengan syarikat-syarikat tempatan.

Suka juga saya mengambil kesempatan di sini untuk menegaskan bahawa Kerajaan akan terus mempergiatkan usahanya untuk mempertingkatkan lagi bidang latihan dan perkhidmatan perindustrian sebagai satu usaha untuk menampung premium ataupun portfolio perniagaan di dalam negara.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Senator Hajjah Salmah binti Sheikh Hussain telah menyentuh tentang dasar penggalakan cukai untuk perkembangan industri perkapalan. Tujuan utama Kerajaan dalam pertimbangan untuk pengecualian daripada pembayaran cukai terhadap dividen yang dibayar adalah untuk menggalakkan lebih

lagi pengusaha-pengusaha menceburi dalam bidang industri perkapalan.

Berkaitan dengan pengambilan tanah cara paksa pula, suka saya memberi penjelasan bahawa setiap bidang yang diambil secara paksa akan berfaedah daripada pindaan yang dicadangkan.

Yang Berhormat Senator Rahmah Othman telah menyentuh tentang keselamatan perairan Malaysia padahal ancaman daripada lanun-lanun tidak begitu serius. Walau bagaimanapun, pihak Polis Laut bersama-sama dengan Bahagian Laut, Jabatan Kastam dan Eksais Di Raja sentiasa mempergiatkan rondaan laut demi keselamatan perairan Malaysia.

Menyentuh tentang kadar 15% yang dibenarkan sebagai dividen dalam industri perkapalan pula, suka saya menyatakan bahawa peratusan ini adalah menasabah. Ini adalah kerana dividen yang diberi ini adalah dikecualikan daripada cukai. Ini merupakan lebih kurang pendapatan 25% yang benar.

Yang Berhormat Senator Dr Choo Kooi Fook telah menggesa pihak Kerajaan supaya memberi satu kadar pembayaran yang berpatutan jika tuanpunya tanah diambil secara paksa. Suka saya menegaskan di sini bahawa pandangan Ahli Yang Berhormat itu akan diberi perhatian. Pihak Kerajaan akan terus membayar satu kadar ganti rugi yang menggambarkan harga pasaran asal.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak bercadang untuk berucap dengan panjang lebar dan suka saya memberitahu Dewan ini bahawa segala teguran-teguran yang telah dibangkitkan telahpun diambil perhatian untuk tindakan sewajarnya.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujukan.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua *mem-pengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 15 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

USUL

WAKTU MESYUARAT DAN URUSAN YANG DIBEBAHKAN DARIPADA PERATURAN MESYUARAT

Menteri Tak Berpotfolio (Dato Haji Mohamed bin Nasir): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan:

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga Rang Undang-undang yang berikut telah diluluskan, iaitu:

- (1) Rang Undang-undang Galakan Pelaburan (Pindaan) (No. 2); dan
- (2) Rang Undang-undang Bank Negara Malaysia dan Bank (Pindaan);

dan sebaik sahaja selepas itu, Dewan hendaklah ditangguhkan sehingga hari Isnin, 11hb Januari, 1982.

Timbalan Menteri Perdagangan dan Perindustrian (Dato' Lew Sip Hon): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan di-setujukan.

Diputuskan,

Bahawa walau apapun peruntukan Peraturan Mesyuarat 11, Dewan ini tidak akan ditangguhkan hari ini sehingga Rang Undang-undang yang berikut telah diluluskan, iaitu:

- (1) Rang Undang-undang Galakan Pelaburan (Pindaan) (No. 2); dan

- (2) Rang Undang-undang Bank Negara Malaysia dan Bank (Pindaan);

dan sebaik sahaja selepas itu, Dewan hendaklah ditangguhkan sehingga hari Isnin, 11hb Januari, 1982.

RANG UNDANG-UNDANG GALAKAN PELABURAN (PINDAAN) (No. 2)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

4.50 ptg.

Dato' Lew Sip Hon: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun membentangkan Rang Undang-undang Galakan Pelaburan (Pindaan) (No. 2) 1981 bagi meminda Akta Galakan Pelaburan 1968 dibaca bagi kali yang kedua.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan Rang Undang-undang ini adalah perlu bagi melaksanakan cadangan Kerajaan untuk melanjutkan tempoh kelayakan untuk mendapatkan galakan bagi projek-projek hotel di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang, dan juga untuk mewujudkan satu peruntukan galakan baru yang dinamakan Kredit Cukai Hotel seperti yang telah diumumkan oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan dalam ucapan membentangkan Belanjawan 1982 di Dewan yang mulia ini pada 23hb Oktober, 1981.

Tujuan pindaan Rang Undang-undang ini pertamanya ialah untuk membolehkan hotel-hotel di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang yang telah siap dibina dan telah memulakan perniagaan di antara 1-1-1974 hingga 31-12-1986 dapat dipertimbangkan untuk mendapat galakan-galakan pelaburan hotel. Dengan demikian akan meningkat pembinaan hotel di kedua-dua bandaraya tersebut bagi memenuhi permintaan bilik hotel yang kian bertambah.

Di bawah peruntukan yang ada sekarang harga hotel-hotel yang memulakan perniagaan di antara 1-1-1968 hingga 31-12-1973 sahaja yang layak untuk memohon galakan-galakan pelaburan hotel. Selepas tempoh tersebut didapati pertumbuhan hotel-hotel adalah amat sedikit sekali kerana tidak

dapat menikmati galakan-galakan pelaburan lagi dan dijangka tidak akan dapat memenuhi permintaan yang bertambah dengan kadar 9% setahun. Kadar penginapan purata hotel-hotel di bandar-bandar tersebut sekarang adalah di paras 80% iaitu satu kadar yang tinggi. Bagi tujuan perancangan, pada umumnya telah diterima bahawa tempat-tempat penginapan baru mestilah disediakan apabila kadar penginapan di sesuatu tempat itu mencapai kadar penginapan pada paras 75%. Jika tidak sewa bilik hotel akan melambung naik dan perkara ini sudah tentu akan menjejaskan kesanggupan pelancung-pelancung yang mengunjungi negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, tujuan pindaan Rang Undang-undang ini yang kedua ialah untuk mengadakan satu lagi pilihan galakan pelaburan untuk perusahaan hotel iaitu Kredit Cukai Hotel. Kredit Cukai Hotel ini adalah satu pilihan lain untuk menggalakkan pertumbuhan hotel kerana ia berfaedah bagi pelaburan yang mana pulangnya memakan masa yang panjang. Kredit Cukai Hotel ini adalah berkuatkuasa dari 1-1-1981 tetapi untuk Kuala Lumpur dan Pulau Pinang tempoh kuatkuasanya akan tamat pada 31hb Disember, 1986.

Galakan yang lebih baik adalah perlu diwujudkan kerana pelaburan hotel memakan belanja yang besar. Kos pembangunan mengikut kadar bulan September, 1981 adalah di sekitar \$150,000 hingga \$200,000 sebilik. Ini bermakna sesebuah hotel bertaraf antarabangsa yang dirancang untuk 400 bilik hotel menelan belanja di antara \$60 juta hingga \$80 juta, sedangkan tempoh pulangan atas modalnya adalah panjang dan kadar keuntungannya pula rendah, iaitu lebih rendah dari kadar kos modal. Di kawasan-kawasan resort yang meliputi pulau-pulau dan bukit-bukit peranginan adalah didapati pulangan pelaburan hotel tidak menguntungkan langsung setakat ini. Keadaan-keadaan ini menyebabkan pengusaha-pengusaha hotel sukar untuk mendapatkan pinjaman jangka panjang yang sangat-sangat diperlukan daripada bank. Yang demikian galakan yang lebih menarik dan dapat membantu pengusaha-pengusaha hotel mestilah

disediakan untuk menggalakkan pertumbuhan hotel agar dapat menampung permintaan yang kian meningkat.

Tuan Yang di-Pertua, di bawah peruntukan yang ada sekarang industri hotel boleh memohon galakan Taraf Perintis, Potongan Bagi Pendapatan Yang Dikenakan Cukai dan Elaun Cekatan Susutan sahaja. Galakan-galakan tersebut adalah berdasarkan pengecualian cukai pada pendapatan atau keuntungan pada beberapa tahun yang ditetapkan. Bagi Taraf Perintis ialah di antara tiga hingga lima tahun. Tetapi keuntungan yang dicapai oleh industri hotel adalah lambat dan biasanya 4 tahun selepas memulakan perniagaan. Yang demikian taraf perintis yang diberikan semenjak tahun 1968 kepada hotel-hotel, tidak dapat dinikmati sepenuhnya oleh mereka. Kredit Cukai Hotel adalah berdasarkan kepada perbelanjaan modal, di mana suatu peratus kredit cukai yang tidak kurang dari 25% dari perbelanjaan modal yang dibelanjakan akan diberi. Oleh itu Kredit Cukai Hotel ini adalah satu pilihan lain untuk menarik pelabur-pelabur melabur dalam industri hotel.

Tujuan pindaan-pindaan yang terkandung di Rang Undang-undang ini iaitu Fasal 2 dan 3 telah dinyatakan dalam "Huraian" dan saya tidak berhajat menambah apa-apa penjelasan lagi.

Tuan Yang di-Pertua, dengan kelulusan Rang Undang-undang ini adalah dijangka bahawa pelaburan di dalam perindustrian hotel dapat ditingkatkan supaya dapat memenuhi permintaan-permintaan bilik hotel yang sedang meningkat dengan pesatnya. Ia juga dijangka dapat mengurangkan kenaikan sewa bilik hotel dan ini akan menggalakkan industri pelancungan di negara ini. Adalah dipercayai negara akan menikmati wang asing melalui industri perhotelan dan pelancungan. Mengikut Perbadanan Kemajuan Pelancungan (TDC), di antara tahun-tahun 1976-1980, sebanyak \$2,253.4 juta wang asing telah dibelanjakan oleh pelancung-pelancung di negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, dengan ini saya memohon mencadangkan.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak): Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Galakan Pelaburan 1968 dibacakan kali kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad.

5.01 ptg.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, di dalam debate Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Akta Galakan Pelaburan 1968, saya suka menyentuh beberapa perkara berkenaan dengan galakan-galakan yang diberi dan yang patut diberi kepada pelabur-pelabur dengan hasrat pertumbuhan ekonomi negara kita akan bergerak dengan giat lagi dan juga supaya negara kita tidak bergantung dengan mutlaknya kepada negara-negara yang maju dalam bidang sains dan teknologi.

Akta Galakan Pelaburan 1968 dengan pindaan yang dibuat dalam tahun-tahun 1978, 1979, 1980 dan 1981 pada pendapat saya boleh diperbaiki lagi untuk menumpukan strategi-strategi pertumbuhan ekonomi, sains dan teknologi khususnya dan pembangunan negara pada amnya.

Saya suka menyentuh perkara perkhidmatan perubatan berkaitan dengan galakan pelaburan. Pada bulan ini genap satu tahun saya dilantik sebagai ahli Senate. Dalam tempoh masa ini boleh dikatakan Dewan yang mulia ini telah tidak berhenti dilanda dengan soalan-soalan dan hujah-hujah berkaitan dengan pemeliharaan kesihatan dan perkhidmatan perubatan. Kekurangan perkhidmatan kesihatan dan kekurangan back-up support seperti hospital-hospital dan alat perkakas perubatan telahpun diakui oleh Yang Berhormat Menteri Kesihatan. Sungguhpun tindakan-tindakan oleh sektor awam sedang diambil oleh Kerajaan, pada pendapat saya langkah-langkah yang lebih agresif lagi patutlah dirancang. Tujuan saya adalah melibatkan sektor swasta dalam

rancangan perkhidmatan perubatan pada keseluruhannya.

Kita mesti sedar bahawa perkhidmatan perubatan bukanlah peranan sektor awam sahaja; perkhidmatan perubatan mestilah dilihat sebagai satu perusahaan dan perniagaan. Cuma jika dilihat dari sudut ini maka concerted effort untuk memajukan perkhidmatan perubatan boleh dilaksanakan sebagai satu sektor pertumbuhan ekonomi.

Tuan Yang di-Pertua, dengan cara ini kita boleh membangunkan perkhidmatan perubatan di negara ini bukan sahaja untuk keperluan rakyat Malaysia bahkan untuk pelanggan-pelanggan dari sekitar kawasan Asia Timur. Untuk mencapai matlamat ini kita mesti anggap perkhidmatan perubatan sebagai satu perusahaan untuk menyumbangkan pertumbuhan ekonomi selain daripada perkhidmatan awam. Oleh itu, Kerajaan mestilah mempersamakan kemudahan-kemudahan diberi kepada sektor swasta untuk membina hospital-hospital private seperti juga untuk membina hotel-hotel di negara kita.

Sesungguhnya dengan cara inilah kebolehan pakar-pakar di Malaysia dapat dipertingkatkan lagi mutu kecekapan mereka. Cara ini tentu akan memperkembangkan lagi specialization dan faedah ini dapat membantu kerumitan Kerajaan dalam kekurangan pakar-pakar dan juga kepada universiti dan penuntut-penuntut perubatan. Tetapi kejayaan hospital-hospital private bergantung kepada reputation doktor-doktor asing yang dapat kita tarik ke negara kita sambil kita mengeluarkan dan melatih doktor-doktor kita menjadi specialist, kita mesti memberi lesen-lesen kepada doktor-doktor asing mengamalkan praktis mereka di negara kita.

Daftar doktor-doktor mestilah dibuka kepada doktor-doktor asing yang lain daripada doktor-doktor berkelulusan di sekolah-sekolah komanwel sahaja dan tidak payahlah kita berkeras mendapat "reciprocal recognition".

Tuan Yang di-Pertua, masalah-masalah doktor-doktor Kerajaan yang berhenti dan masuk sektor swasta mesti ditampung dengan membanyakkan lagi pengeluaran doktor-

doktor dari universiti dan membaiki lagi gaji-gaji yang kurang baik pada masa ini ke taraf persaingan dengan sektor swasta. Doktor-doktor yang berhenti dari jawatan Kerajaan dan bekerja di sektor swasta bukanlah kerugian kepada negara. Jika sekiranya mereka sedia menolong dan menunjuk ajar doktor-doktor yang muda maka Kerajaan patutlah memberi pertolongan kepada mereka seperti menggunakan alat-alat perkakas hospital Kerajaan dan lain-lain.

Kita mesti mewujudkan good quality medical facilities, dengan izin, bukan sahaja untuk penduduk-penduduk bahkan untuk dijual di sekitar wilayah Timur Jauh. Dengan itu, saya mendesak Kerajaan memberi semua galakan untuk membina hospital-hospital private dan membeli alat-alat perkakas perubatan seperti juga diberi kepada hotel di bawah Akta Galakan Pelaburan 1968 ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya suka menyentuh sedikit hal komputer. Satu sidang yang amat perlu untuk mencapai cita-cita ini dan yang pada masa ini tidak mendapat galakan daripada Kerajaan adalah mewujudkan perkhidmatan komputer. Tidak payahlah saya terangkan di dalam Dewan yang mulia ini kerana Ahli-ahli Yang Berhormat sedia maklum berapa pentingnya kegunaan komputer jika diperalatkan untuk mencapai prestasi kemajuan kita dengan cepat lagi.

Tuan Yang di-Pertua, Akta Galakan Pelaburan pada masa ini tidak memberi apa-apa galakan kepada perusahaan komputer; sama ada dari segi pengeluaran alat-alat perkakas komputer hardware seperti micros, minis, mainframes, peripheral, disc drivers, printers, video terminals, ataupun dari segi perkhidmatan komputer, atau computer software, seperti application packages dan latihan menggunakan computer. Strategi penggunaan computer pada pendapat saya mestilah diberi tujuh atau thrust untuk mencapai cita-cita kita.

Saya mencadangkan satu perbadanan berkanun diwujudkan dengan ciri-ciri:

Untuk perkembangan perusahaan perkhidmatan komputer;

Untuk pelajaran dan latihan dalam bidang komputer;

Untuk mewujudkan institusi-institusi software technology;

Untuk mendesak syarikat-syarikat awam dan swasta yang mengguna komputer-komputer melatih orang-orang lebih daripada keperluan mereka;

Untuk menggalak syarikat-syarikat meninggikan mutu pekerja-pekerja mereka;

Untuk menarik pakar-pakar komputer daripada luar negara menunjuk ajarkan warganegara kita;

Untuk mendesak syarikat-syarikat komputer sekarang membawa pakar-pakar mereka ke negara kita.

Dalam hal ini, sektor awam patutlah mengambil langkah yang pertama ke hala computerisation dan bertanggungjawab untuk mengadakan tenaga manusia komputer dan perkembangan perkhidmatan komputer dalam semua jabatan Kerajaan.

Berdasarkan kepentingan penggunaan komputer dan rancangan mengembangkan perkhidmatan komputer, saya mendesak Kerajaan memberi semua galakan di bawah Akta Galakan Pelaburan kepada semua pengeluaran computer hardware dan computer peripherals dan juga semua galakan seperti pioneer status kepada perusahaan computer software.

Tuan Yang di-Pertua, saya beranjak kepada perkara dasar tenaga. Satu daripada tanggungjawab Kerajaan adalah mengabadikan tenaga atau energy conservation dan jaminan serta kesenangan bekalan minyak. Objektif-objektif kita adalah menentukan pertumbuhan ekonomi kita tidak dihalang oleh kekurangan minyak dan juga oleh kerana minyak tidak mencukupi di seluruhnya dan harganya pun melambung, maka perlulah kita menggunakan tenaga dengan maximum efficiency.

Sekarang minyak untuk keperluan negara dibeli daripada syarikat-syarikat minyak asing. Sungguhpun syarikat-syarikat minyak ini dapat meningkat dari tahun demi tahun keuntungan mereka yang begitu banyak, mereka sentiasa mendesak Kerajaan menaikkan lagi harga jualan mereka. Saya

mendesak Kerajaan memberhentikan pembelian minyak daripada syarikat-syarikat minyak asing. Pembelian Kerajaan patutlah digantikan dengan pembelian Kerajaan ke Kerajaan, ataupun Government to Government purchases daripada negara-negara pengeluaran minyak.

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengabadikan tenaga, galakan patutlah diberi kepada mereka yang mengurangkan penggunaan tenaga. Dalam hal ini, saya mencadangkan pengusaha-pengusaha yang menggunakan alat jentera yang dilulus, atau approved energy-saving capital expenditure, patutlah diberi galakan di bawah Akta Galakan Pelaburan.

Tuan Yang di-Pertua, perkara Research and Development atau Penyelidikan dan Pembangunan, selalu dipakai initial R & D ini satu perkara yang saya hendak sentuh. Penyelidikan dan Pembangunan—Research and Development atau R and D adalah satu perbelanjaan yang penting untuk pertumbuhan ekonomi. Kenaikan mutu barang pengeluaran, menurunkan harga kos pengeluaran, mengembangkan lagi jenis-jenis dan hasil-hasil pengeluaran, adalah sebahagian sahaja daripada R and D. Banyak lagi manfaatnya. Sungguhpun R dan D amatlah diperlukan tetapi banyak syarikat-syarikat swasta tidak menanam modal dalam segi ini. Sebab-sebabnya, adalah perbelanjaan R and D tidak productive untuk jangka pendek dan di sebaliknya perbelanjaan ini amatlah tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, saya mencadangkan supaya Kerajaan memberi semua galakan atas perbelanjaan R and D. Syarikat-syarikat bertaraf perintis yang menjalankan Research and Development patutlah dilanjutkan tempoh tarafnya. Syarikat-syarikat yang lain yang melabur dalam R and D patutlah diberi galakan kewangan atau fiscal incentives.

Satu seksyen dalam Akta Galakan Pelaburan adalah galakan tempat kedudukan ataupun locational incentives yang diberi di bawah Seksyen 12b dan 12c Akta Galakan Pelaburan 1968 tidaklah memberi kesan hasil yang memuaskan kepada pelabur-pelabur.

Tuan Yang di-Pertua, banyak syarikat-syarikat telah buat kajian untuk menempatkan perusahaan mereka di kawasan-kawasan yang diisytiharkan oleh Kerajaan. Boleh dikatakan daripada hasil kajian ini, hampir semua pendapat mereka, perusahaan-perusahaan di lokasi-lokasi ini tidak akan mendapat keuntungan. Sungguhpun Kerajaan memberi galakan tempoh pengecualian cukai daripada 5 tahun hingga 10 tahun di lokasi-lokasi ini, pada pendapat mereka galakan-galakan ini tidak berguna dan tidakpun boleh digunakan, jika perusahaan mereka dilanda kerugian. Syarikat-syarikat yang tiada untung tak payah bayar cukai, apa guna pengecualian cukai.

Kajian mereka menunjukkan bahawa kerugian akan dialami, adalah disebabkan oleh kos pengangkutan ke lokasi-lokasi ini, dan dari lokasi-lokasi ini ke tempat-tempat pasaran seperti ke Bandaraya ataupun ke pelabuhan-pelabuhan untuk dieksport. Kos ini amatlah tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, jika kita perlu menarik perusahaan-perusahaan ke lokasi-lokasi yang diisytiharkan untuk mewujudkan employment opportunity, maka galakan-galakan menurunkan kos pengangkutan patutlah diberi supaya pengusaha-pengusaha mendapat keuntungan atas pelaburan dan daya usaha mereka. Pengecualian cukai jalan, pengecualian cukai import atau cukai excise atas lori-lori dan pengecualian dari cukai harga minyak misalnya kepada perusahaan-perusahaan di lokasi-lokasi ini patutlah diberi untuk menjelmakan perusahaan-perusahaan di lokasi-lokasi ini ke taraf ekonomikal.

Tuan Yang di-Pertua, saya syorkan kajian balik patut dibuat atas Seksyen 12b dan 12c, Akta Galakan Pelaburan dan galakan-galakan yang sempurna dari segi mengatasi rumitan locational incentives ini patutlah diberi supaya dasar-dasar Kerajaan meninggikan taraf hidup penduduk-penduduk di lokasi-lokasi ini dapat dilaksanakan.

Tuan Yang di-Pertua, sekarang saya menyentuh Rang Undang-undang yang dibentangkan di Dewan yang mulia ini sekarang—Rang Undang-undang (Pindaan) (No. 2) 1981. Saya merasa sangsi apakah tujuan Akta Galakan Pelaburan (Pindaan)

(No. 2) 1981 ini yang bertentangan dengan DEB. Rancangan Malaysia Keempat menyatakan, saya petik Para 829 daripada buku Rancangan Malaysia Keempat mengatakan: "Dalam tempoh Rancangan Malaysia Keempat perkembangan kemudahan-kemudahan pelancungan di tempat-tempat selain dari Kuala Lumpur dan Pulau Pinang akan dilaksanakan." Saya menegaskan perkataan "tempat-tempat selain dari Kuala Lumpur dan Pulau Pinang".

Tuan Yang di-Pertua, dasar Rancangan Malaysia Keempat dalam sektor pelancungan adalah membangunkan tempat-tempat pelancungan selain daripada Kuala Lumpur dan Pulau Pinang. Jika kita rujuk seksyen 30A Akta Galakan Pelaburan kita diberitahu Malaysia dibahagikan kepada 4 kawasan: Kawasan A, B, C dan D untuk galakan perhotelan. Izinkan saya membaca seksyen 30A, Tuan Yang di-Pertua.

Seksyen 30A menyatakan:

"For the purposes of this part Malaysia shall be divided into the following areas:

Area (A) .. covering the following areas, except Area D: Kuala Lumpur district and Penang Island;

Area (B) .. covering the following areas, except Area D: Selangor (other than Kuala Lumpur district), Perak, Negeri Sembilan, Malacca, Johore and Kota Kinabalu;

Area (C) .. covering the following areas, except Area D: Pahang, Trengganu, Kelantan, Perlis, Sabah (other than Kota Kinabalu) and Sarawak;

Area (D) .. covering islands, hill resorts and such other areas as may be declared by statutory order by the defined Authority."

Mengikut seksyen 30A, Tuan Yang di-Pertua, Kawasan A adalah kawasan pelancungan atau perhotelan yang maju sekali. A adalah kawasan yang maju sekali

mengandungi Kuala Lumpur dan Pulau Pinang sahaja. Kemudian tingkat diturunkan ke B, iaitu kawasan yang kurang maju daripada A. Kemudian diturunkan ke C, kawasan yang kurang maju daripada B dan kemudian diturunkan kepada D, kawasan yang kurang maju sekali seperti kawasan-kawasan pulau-pulau dan bukit gunung.

Tuan Yang di-Pertua, dari Rang Undang-undang ini saya menyentuh Fasal 2. Pada tahun 1968 pelabur-pelabur hotel telah diberi galakan membina hotel-hotel di negara ini dengan kenikmatan taraf printis jika pembinaan itu dibuat dalam tempoh 5 tahun berakhir pada tahun 1973. Maka berbanjirlah pembinaan hotel-hotel di Bandaraya Kuala Lumpur dan Pulau Pinang dalam tempoh masa itu hingga boleh dikatakan tiada pembinaan langsung hotel-hotel di kawasan-kawasan lain. Bila tempoh kelayakan taraf printis untuk kawasan A ini tamat pada tahun 1973 barulah kita dapat lihat beberapa hotel yang bermutu dibina di kawasan-kawasan lain dari Kuala Lumpur dan Pulau Pinang dan dari masa itu perusahaan Pelancungan di sekitar negara pun mula bergerak. Dengan Rang Undang-undang (Pindaan) ini yang bertujuan memberi balik kelayakan taraf printis kepada hotel-hotel dibina di kawasan A, saya percaya pelabur-pelabur hotel dan pelancungan sekali lagi akan memupuk pelaburan modal mereka ke Bandaraya Kuala Lumpur dan Pulau Pinang untuk menikmati taraf printis hingga tahun 1986. Saya percaya "history will repeat itself" dan tentu dalam tempoh 5 tahun dari sekarang tiada langsung dorongan untuk pelabur-pelabur membina hotel bermutu di tempat-tempat lain dari kawasan A.

Tuan Yang di-Pertua, memburukkan lagi keadaan ini saya merasa takut hotel-hotel di kawasan lain daripada kawasan A akan kalah dalam persaingan dengan hotel-hotel di Kuala Lumpur dan di Pulau Pinang dan mereka akan "close shop" atau merosot ke hala kebangkrapan.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih kepada Fasal 3 dalam Rang Undang-undang yang dibentang sekarang. Fasal 3 berkaitan dengan satu seksyen baru 30A mengenai kredit cukai hotel. Ini amatlah menggalakkan aktiviti-aktiviti pelaburan hotel di negara kita. Ini adalah satu langkah positif Kerajaan oleh

kerana perusahaan hotel tidaklah begitu lumayan dari segi kendalian untung tetapi malangnya galakan ini juga diberi kepada perusahaan hotel di Bandaraya Kuala Lumpur dan di Pulau Pinang, iaitu di kawasan A. Oleh kerana ini, pendapat saya adalah serupa juga dengan apa saya katakan berkaitan dengan pindaan dalam Fasal 1 tadi

Tuan Yang di-Pertua, untuk mengelakkan keraguan dan memberi galakan yang baik lagi kepada perusahaan hotel-hotel di kawasan lain daripada Bandaraya Kuala Lumpur dan Pulau Pinang, saya mendesak Kerajaan memberi kredit cukai hotel dengan kadar tidak kurang daripada 25% jika dibina di kawasan A, 35% jika dibina di kawasan B, 45% jika dibina di kawasan C dan 55% jika dibina di kawasan D. Dengan ini handicap adalah diberi kepada hotel-hotel di kawasan kurang maju dalam persaingan mereka untuk menarik pelancung-pelancung.

Berkaitan dengan handicap ini, Tuan Yang di-Pertua, seksyen 30D Akta Galakan Pelaburan mengenai abatement chargeable income patutlah juga dipinda dengan tingkat kadar perbezaan 10% untuk satu-satu kawasan kurang maju, iaitu kawasan A diberi 15% sahaja, kawasan B 25%, kawasan C 35%, kawasan D 45% abated chargeable income.

Tuan Yang di-Pertua, dengan sedikit sebanyak ulasan saya tadi saya menyokong Rang Undang-undang ini untuk meminda Akta Galakan Pelaburan 1968.

5.30 ptg.

Puan Rahmah binti Othman: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun untuk menyokong satu Rang Undang-undang bernama satu Akta untuk meminda Akta Galakan Pelaburan, 1968.

Pada pendapat saya, Rang Undang-undang ini tentulah merupakan satu perkara yang ditunggu-tunggu oleh pihak pengusaha-pengusaha hotel dan orang-orang yang berminat di dalam lapangan perusahaan pelancungan yang hendak menanam modal dalam sektor perusahaan hotel ini.

Tuan Yang di-Pertua, perusahaan hotel adalah satu perusahaan pelaburan jangka

panjang yang menghadapi fluctuation yang amat besar kerana pada pendapat saya ia mengharapkan dari segi paras penghuni di hotel-hotel. Ada ketikanya penuh dan ada ketikanya tidak ada sehingga setakat 50% penghuni di hotel-hotel dan ada kalanya menghadapi kekosongan. Dengan itu agak sukar untuk kita memberi satu projection yang tepat kerana perniagaannya bergantung kepada berapa ramai pelancung yang datang ke negara kita ini. Perindustrian seperti ini sudah menjadi satu kegiatan ekonomi yang terpenting. Jika kita lihat di negara-negara maju dan saya berpendapat dengan datangnya pindaan kepada Rang Undang-undang ini dapat merupakan suatu kesedaran kepada pihak Kerajaan bahawa sudah sampai masanya untuk kita memulakan satu proses untuk menjadikan perindustrian hotel ini sebagai satu kegiatan ekonomi kepada masyarakat negara ini.

Kebelakangan ini banyak juga terdapat hotel atau motel dibina oleh agensi-agensi Kerajaan seperti SEDCs dan perbadanan pelancungan dan lain-lain seperti di dalam bandar dibina oleh sektor awam termasuklah UDA dan PERNAS.

Pertama sekali saya ingin menyentuh ialah perkara kenapa lanjutan tempoh kelayakan bagi hotel-hotel yang terletak di kawasan Pulau Pinang dan Wilayah sahaja yang diberikan pengecualian ini. Bagaimana pula dengan negeri-negeri lain, seperti tempat-tempat pelancungan di Kedah, di Johor, di Pantai Timur yang tidak terletak di bawah kawasan yang disebutkan di mana satu taraf perintis diberikan.

Negara kita sedang membangun hari ini. Kerajaan sedang berusaha meningkatkan usaha-usaha untuk menggalakkan lebih banyak lagi pelancung masuk ke negara kita. Jika kita lihat dalam peruntukan Belanjawan 1982, wang sejumlah \$31.6 juta telah diperuntukkan kepada Perbadanan Pelancungan menunjukkan bahawa Kerajaan akan menggalakkan pelancungan dan terutamanya dari Australasia, Eropah dan Jepun. Sewajarnya Kerajaan memberikan taraf perintis ini kepada penguasa perusahaan hotel di luar daripada dua kawasan yang disebutkan tadi. Di samping itu Kerajaan hendaklah memberi peluang kepada

bumiputra menanam modal atau menyertai bidang equiti dan lain-lain dalam perusahaan ini.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, saya ingin menyentuh berkenaan dengan perlunya diberikan satu identiti kepada perusahaan hotel di negara ini. Sejak beberapa tahun kebelakangan ini terdapat hotel-hotel yang dibina oleh agensi-agensi Kerajaan seperti yang saya sebutkan tadi, PERNAS, TDC ataupun SEDCs telah mewujudkan satu identiti iaitu identiti Malaysia dari segi bentuk di dalam dan di luar hotel. Ini perlu bagi kita mengenalkan kebudayaan kita kepada pelancung-pelancung yang digalakkan oleh Kerajaan untuk masuk ke negara ini. Malangnya masih banyak lagi hotel-hotel yang dibina jika kita lihat di sekitar bandar Kuala Lumpur dan juga di Pulau Pinang yang belum berusaha ke arah ini. Kerajaan mestilah berusaha menjadikan ini sebagai satu syarat di dalam meluluskan permohonan untuk mendapatkan galakan perindustrian hotel ini sama ada di peringkat antarabangsa atau tidak mestilah dalam bentuk unsur-unsur kebudayaan Malaysia. Bukan maksudnya untuk mengenalkan kebudayaan Malaysia itu kita menyediakan seorang penjaga di depan hotel itu berpakaian kebangsaan dengan tengkolok, dengan penuh lengkap pakaian kebudayaan kita tetapi kerjanya adalah membuka pintu tetamu-tetamu datang. Jika ini diiktirafkan sebagai identiti bagi perindustrian ini, rasa saya Kerajaan perlulah mengkaji semula takrif yang dimaksudkan.

Tuan Yang di-Pertua, masyarakat negara ini sekarang sudah mampu terutama sekali Islam untuk tinggal kalau melancung, di hotel-hotel besar mahu pun di Kuala Lumpur ataupun di mana sahaja bandar-bandar besar di negara kita, bukan sahaja melancung pada hari ini, tetapi masyarakat kita sudah meningkat kepada satu taraf yang begitu sophisticated sekali mengadakan berbagai persidangan di dalam hotel yang besar-besar mahupun di Kuala Lumpur, di Pulau Pinang atau di mana sahaja.

Satu perkara yang ingin saya hendak sebutkan di sini yang telah berkali-kali disuarakan tetapi masih lagi belum saya dapat

perubahan, kecuali waktu saya pergi baru-baru ini ke Sarawak dapatlah saya lihat iaitu tanda kiblat untuk umat Islam menunaikan sembahyang.

Kita semua maklum bahawa ugama rasmi negara ini ialah ugama Islam tetapi malangnya hotel-hotel yang disediakan di ibu negara kita ini tidak langsung ada menunjukkan arah ke kiblat itu tetapi jika kita masuk ke hotel-hotel, kita dapat lihat kalau kita buka laci, buku Injil (Bible) yang memang di simpan di situ. Adakah ini dimasukkan di dalam syarat apakala memohon untuk mendirikan hotel-hotel ini? Saya ingin mendapat penjelasan. Saya harap pihak Kementerian boleh memberikan satu penjelasan yang dapat diterima oleh kita semua.

Yang ketiga, saya ingin menyentuh berkenaan dengan latihan pekerja-pekerja di hotel. Saya harap di hotel di dalam negara ini tidak akan sampai pada satu ketika nanti mereka tidak mendapat latihan. Baru-baru ini saya dapat diberi peluang untuk pergi ke Hongkong di mana pekerja-pekerja hotelnya begitu sekali kasar terhadap tetamu-tetamu dan layanan yang diberikan tidak langsung menunjukkan sopan santun dan sebagainya. Banyak di antara mereka pekerja-pekerja ini tidak mendapat latihan yang sepenuhnya. Oleh itu, saya ingin bertanya kepada Kementerian sama ada Kementerian akan berusaha untuk mengadakan satu pusat latihan bagi melatih bukan sahaja di peringkat management tetapi juga pekerja-pekerja yang kurang dari itu untuk anak-anak kita kerana saya fikir jika perindustrian hotel ini digalakkan, ini mungkin boleh menjadikan satu bidang pekerjaan bagi anak-anak kita di negara ini. Saya rasa Kerajaan perlu memandang serius kepada tenaga pekerja yang diperlukan dalam perusahaan ini. Saya ingin mengesyorkan agar Kerajaan atau Kementerian dapat mengadakan satu pusat latihan selain daripada ITM atau jika perlu dalam ITM itu diadakan satu kursus khas peringkat Diploma tetapi yang saya maksudkan ialah untuk pekerja-pekerja lain daripada yang ada di dalam kursus ITM itu supaya dapat mereka ini mempunyai satu peringkat pekerja yang betul-betul terlatih dan bersopan santun.

Kerana untuk menggalakkan pelancung sahaja datang ke negeri ini yang tidak akan mencukupi kalau kita sendiri tidak bersedia dengan segala-segalanya.

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh berkenaan dengan keselamatan di hotel-hotel. Akhir-akhir ini kita banyak juga terbaca dalam akhbar-akhbar akan kebakaran yang berlaku di hotel-hotel terkemuka di Eropah dan baru-baru ini juga di Kuala Lumpur. Kementerian hendaklah menjadikan satu syarat kepada mereka yang berminat di dalam industri hotel ini supaya mengutamakan terutama sekali dari segi keselamatan, bukan sahaja keselamatan dan segi kebakaran tetapi rasa saya keselamatan daripada mereka yang mengugut tetamu-tetamu yang membuat kacau-bilau di dalam hotel-hotel tersebut. Kerajaan perlulah mengadakan satu kuasa ataupun satu undang-undang iaitu cara mana untuk mengadakan perkara ini memandangkan perkara ini serius supaya nama hotel itu terjamin dan pekerja-pekerjanya juga tidak menjadi mangsa.

Tuan Yang di-Pertua, saya tahu ada 2-3 orang rakan saya yang lain yang ingin berucap dalam perkara ini, jadi saya menyokong Rang Undang-undang ini.

5.41 ptg.

Tuan Haji Ibrahim bin Abdullah: Tuan Yang di-Pertua, saya bangun menyokong Rang Undang-undang Galakan Pelaburan (Pindaan) (No. 2) ini.

Apabila kita membicarakan fasal pelaburan, rasanya tidaklah jauh kalau saya mengambil sedikit pandangan. Pelaburan yang kita letakkan dalam negara ini, galakan pelaburan asing daripada serata dunia kita buka seluas-luasnya kepada negeri ini. Apakah yang mesti kita fikirkan sekarang? Kita tidak dapat nafikan Tuan Yang di-Pertua, kemajuan-kemajuan dari segi teknologi, dari segi pakar dan lain-lain yang manfaat kepada kita bersama. Tetapi saya hendak kaji demi pelaburan yang kita bawa bukan kita hendak menggayakan yang datang, tetapi tujuan kita juga menggayakan negeri kita sendiri. Dan juga bagi keselamatan seluruh rakyat di negeri kita ini

kalau boleh khas dalam pelaburan, dalam industri, dalam kilang-kilang, dalam apa juga yang dibuat yang dilabur dalam negeri ini hendaklah diutamakan pekerja-pekerja, pegawai-pegawainya hendaklah diambil daripada rakyat khasnya bumiputra negeri ini, ini yang penting yang harus kita kaji balik dalam semua pelaburan dalam negeri kita ini. Kalau kita membuat penyiasatan, saya tidak membuat penyiasatan yang menyeluruh tetapi satu, dua, sebagai seorang Ahli Dewan ini janganlah kita mengkhianati negara kita, kita harus mengkaji juga dalam semua pelancaran Kementerian kita.

Saya dapati, Tuan Yang di-Pertua, ada hotel-hotel yang mengambil pekerja-pekerja yang rendah sahaja dari bumiputra, tetapi amat sedikit mengambil pegawai-pegawai yang bertanggungjawab daripada bumiputra. Saya berasa hairan dan kadang-kadang saya bertanya kepada orang yang berkenaan, tidak adakah orang kita yang boleh saya bercakap terus-terang, sama ada marah atau tidak, sebab terus-terang adalah menggambarkan perasaan jiwa yang sebenar—saya bertanya tidak adakah orang bumiputra diambil sebab kita ini bertolak-ansur, kalau pelancung datang ke negeri ini kita terima dengan baik, mereka dapat kesenangan dan kita pun senang, tetapi tolong orang kita belajar bukan sahaja sebagai pekerja tetapi sebagai pegawai. Saya percaya dalam masa 50 tahun yang akan datang kaum bumiputra boleh menjalankan sendiri apa juga industri di dalam negeri kita seperti Korea, Jepun, Germany atau lain-lain bangsa dalam dunia ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya hendak menyeru kepada Kementerian berkenaan supaya sungguh-sungguh mengambil inisiatif dalam jangka panjang, tujuan asasi kita supaya selain daripada meningkatkan kemajuan-kemajuan pelaburan dan kekayaan di antara dua pihak, tetapi meningkatkan kekayaan jiwa pengalaman kepada rakyat negeri ini, khasnya bumiputra yang memang jauh ketinggalan dalam bahagian ini. Saya harap dalam masa 5 atau 10 tahun ini kita akan melihat pegawai-pegawai Melayu khasnya akan dapat mengendalikan dalam bahagian industri-industri yang tertentu dalam negara ini.

Yang kedua, saya hairan apabila kita membuat analisa pembangunan industri di dalam negara kita semua kawasan ibukota Kuala Lumpur yang banyak. Ya, saya tahu tentu orang yang datang, katalah orang Jepun yang datang ke negeri kita, mereka mahukan kemudahan, mahukan kesenangan, mahu kenderaan senang, kapal terbang balik ke negerinya dan datang. Tetapi tujuan hakiki negara kita ini tidak begitu, kalaulah tujuan hakiki kita hanyalah menaikkan kota Kuala Lumpur itu saya rasa juga seimbang daripada tujuan asas kita yang sebenar dalam pelaburan negara kita, tujuannya ialah menyeluruh di setiap negeri kita dalam Malaysia ini, mahupun Sabah, Sarawak atau seluruh negeri dalam Semenanjung ini supaya kita dapat jadikan perindustrian yang berguna dan berfaedah kepada semua. Sebab itu saya percaya dengan kebijaksanaan Menteri yang berkenaan dalam masa-masa yang akan datang ataupun saya rasa dalam jangka pendek 3 tahun lagi, tak usah 5 tahun, supaya menentukan pelaburan dalam tiap-tiap negeri kita ini bertambah dan bukan sahaja di ibu negeri tiap-tiap negeri di Semenanjung tetapi saya sudah sampai di peringkat daerah-daerah.

Saya rasa tujuan asasi yang dibuat oleh Allahyarham Tun Haji Abdul Razak untuk mendapatkan contoh pertamanya dipaksa orang Jepun membuat satu industri, Perak Textile di Kuala Kangsar. Mulanya orang Jepun tidak setuju, mereka mengatakan elektrik kurang, air kurang, pekerja kurang, semuanya kurang, tetapi dengan tekanan Allahyarham Tun Haji Abdul Razak, Bapa Kemajuan Negara kita, harus kita ingat, terpaksa diadakan juga, Tuan Yang di-Pertua, saya nampak maju syarikat itu sekarang, maju dan berjalan dengan baik. Saya teringat saya telah membangkitkan mengenai sewa elektrik di sana daripada 8¢-13¢ minta dikurangkan dan telah di kurangkan. Saya rasa Yang Berhormat Dato' Mohd. Najib ada di sini, dia telah menyokong. Jadi, pendeknya kemudahan-kemudahan kalau kita hendak adakan di peringkat negeri dan daerah, boleh, dan kita berani mengatakan jangan pilih Kuala Lumpur sahaja, tetapi pilahlah tempat-tempat seperti Kota Bharu, Kuantan, Bukit Mertajam atau Johor Bahru, misalnya kita

yang mengarah bukan dia yang memilih. Kementerian ini hendaklah mengarahkan tempat yang tertentu seluruh negara kita ini mesti membuka pelaburan bukannya di Kuala Lumpur ini sahaja dan itulah yang saya katakan tadi supaya tujuan-tujuan kita ini dapat kita semarakkan benar-benar dalam ertikata yang tepat. Saya tidak faham kalau kita hendak buat di Kuala Lumpur sahaja, saya ulang balik dan saya amat kesalkan kalau kita tidak memandang jauh dalam jangka panjang atau jangka pendek, kita mesti buru masa ini sepenuh-penuhnya supaya kita dapat melaksanakan asasi rakyat dalam pembangunan pelaburan ini.

Saya hendak menekan sekurang-kurangnya 50% pegawai-pegawai dan pekerja dalam pelaburan dalam negeri ini yang mesti dituliskan oleh Menteri yang berkenaan dalam masa yang akan datang, diambil langkah dengan berani, jangan tidak apalah-tidak apalah, kita beri mereka pilih, beri senang dan kita mahu pakar datang, mereka mahu seronok di sini, iaitu kita memberi dan menerima sebagai kata pepatah: Laksana hujan dari langit, bukan memberi baik kepada penerima sahaja tetapi memberi guna kepada pemberi.

Yang ketiga, saya hendak bercakap sedikit fasal hotel. Hotel inipun saya rasa penting juga dalam pelaburan dan dalam kita hendak membawa orang luar datang ke negeri kita dan dalam hendak memajukan negeri kita ini. Nampaknya bukan fasal pelancung (tourist) sahaja tetapi sebenarnya hotel kita ini banyak secara membina dan menegakkan identiti negara kita yang kurang. Kalau orang dari luar datang menyewa hotel yang macam bangunan kedai-kedai di Kuala Lumpur ini sahaja, maruah kita jatuh, Tuan Yang di-Pertua. Kita mesti membuat hotel-hotel yang sepadan, bertaraf international macam negeri-negeri lain. Banyakkan lagi hotel-hotel yang besar di Kuala Lumpur ini.

Saya berpendapat barangkali berlainan sedikit. Apabila banyak kita dirikan hotel bukan sahaja pelancung-pelancung dapat menikmati hotel-hotel yang baik dalam negeri ini tetapi dalam semua keadaan dia boleh ada persaingan. Jangan satu dua hotel sahaja yang mengaku dialah hotel yang besar dan masyhur, lain-lain hotel second class—jangan

begitu. Biar kita bangunkan 10 hotel yang besar, jadi bila ada persaingan, misalnya sewa \$180 di Hilton akan jatuh, makanan yang kurang selesa jadi baik, makanan yang tidak pernah dihidangkan umpamanya makanan bumiputra mesti ada, sebab untuk menarik perhatian. Pelayan-pelayan yang berbudi bahasa makin bertambah sebab apabila ada persaingan semua kemudahan akan kita dapat. Saya hendak ingatkan kalau buat hotel masa akan datang berilah sedikit pelancung-pelancung dari luar negeri buka mata, bukannya orang-orang Malaysia duduk atas pokok, beri identiti negara kita sedikit dengan style kita—jangan ala America, ala British sahaja yang dibuat dalam Kuala Lumpur. Kita berasa malu kerana semua ikut style Eropah. Tengok negeri Jepun, mereka kuat style negerinya; kita di sini semua tiru barat, apa megahnya! Sudahlah negeri kita style barat, hotel-hotel pun ikut barat juga.

Ini yang saya mahu, taruh sedikit style ala Malaysia. Kalaupun tidak hendak taruh style bumiputra 100%, buatlah style bumiputra itu 60% dan 40% campur-campur, asalkan ada identiti bangsa Malaysia ini. Tambah lagi hotel kita, jangan kita beri orang-orang asing duduk di hotel-hotel yang terdapat di merata-rata seperti di Jalan Raja Laut dan sebagainya. Berilah hotel yang bertaraf antarabangsa. Persaingan kita beri dan kita syaratkan pula supaya mereka memberi kemudahan yang baik, macam kata Yang Berhormat tadi apa salahnya diberi kiblat, apa salahnya beri kemudahan kepada orang Islam. Sekarang ini, kita telah banyak ada contact dengan negara Arab fasal minyak; kalau orang Arab datang ke sini didapati ada hotel yang mempunyai kiblat; diapun puji Malaysia—ramai datang. Apa salahnya? Menteri bolehlah sebut, tetapi Menteri pun takut, tidak pernah sebut kepada hotel-hotel supaya memberi kemudahan kepada orang Islam kerana negeri ini negeri Islam, adakan kiblat supaya kita boleh sembahyang. Cakapkan, kalau kita tidak cakapkan; mereka tidak buat. Kalau terlampau keras sangatpun bolehlah kata: Pilihlah kalau hendak buat sendiri semua dalam negeri ini, pilihlah negeri yang awak boleh buat sendiri. Maaflah saya bercakap, kita terpaksa berkeras sedikit. Kadang-kadang dalam negara kita berlemah lembut, beri dia buat ikut style dia—tidak

boleh begitu. Kementerian mesti tunjukkan ada taring, Menteri ada kuasa dalam hal ini.

Tuan Yang di-Pertua, sedikit sahaja lagi kerana sayapun hendak beri peluang kepada sahabat saya yang lain. Saya hendak sebut mengenai 4 badan penting dalam negara kita yang harus Menteri yang bersabit bukan Menteri Perdagangan dan Perindustrian tetapi saya rasa ini bersabit juga. Perbadanan Kemajuan Negeri seperti UDA, MARA, badan-badan penyelarasan bumiputra dan bank-bank bumiputra. Ini harus kita semak balik. Kita beri mereka ini sedikit bantuan yang konkrit, beri sedikit power yang betul kepada pegawai yang berkenaan. Ini saya tengok dalam badan-badan agensi yang macam itu ada Kementerian ini hendak campur, Kementerian itu hendak campur, kalau benda itu boleh siap sebulan jadi 4 bulan tidak siap. Ini yang saya hairan, bagaimana style pentadbiran macam ini.

Pada pendapat saya ubahsuaikan, kalau kita beri kuasa kepada Menteri Perdagangan, kita beri dia kuasa penuh, apa fasal Menteri Kebudayaan hendak campurtangan. Misalnya, kita beri kuasa kepada Pengerusi UDA, ada orang lain pula campur tentulah dia tidak boleh menjalankan kerjanya. Ini bukannya UDA sahaja. Perbadanan Kemajuan Negeri pun begitu juga.

Lagi satu dalam badan-badan ini juga saya rasa kita harus lantik ramai pegawai daripada Kementerian yang berkenaan. Kalau misalnya 7 orang—4 orang daripada Kementerian dan 3 orang dari Negeri. Tujuannya supaya penyelarasan ini tepat dan berjalan dengan tujuan kita yang betul, tidak ada penyelewengan. Maafkan saya, saya tidak mengatakan badan-badan ini menyeleweng tetapi dasar Perdana Menteri kita yang baru ini mahukan ketegasan dan betul, matlamat dan tujuan dengan tepat dan berani, jam pun kita suruh cepat, kerja pun suruh cepat, tiap-tiap orang pun darah hendak berjalan dalam badan suruh cepat sekarang ini, tidak boleh lagi lambat-lambat. Jadi macam saya katakan tadi jangan kita beri badan-badan ini, orang sana kata begini, orang sini kata begini—bila hendak cepat kalau begini, Tuan Yang di-Pertua, tentulah tidak boleh berjalan, macam mana hendak mencapai ke tahap tahun 1990. Saya rasa tidak boleh berjalan, banyak

sekarang sudah terlambat dan terganggu. Jadi tolonglah ambil inisiatif sedikit supaya badan-badan ini kita beri kuasa macam bank-bank yang menolong bumiputra.

Setengah-setengah pegawainya tidak memberi pengertian walaupun ada juga pegawai yang pergi berjalan ke kampung-kampung; tetapi pada hemat saya dia mesti memberitahu ke kampung-kampung, pergi ziarah masjid, pergi ziarah mukim-mukim beri penerangan kepada rakyat macam pinjaman, orang-orang yang berniaga di kampung-kampung semua tidak mengerti. Mereka takut hendak menggunakan bank ini. Jadi maksud saya buat analisa supaya pengertian yang khusus. Sebenarnya rakyat yang berjiwa besar, rakyat negara yang merdeka, yang benar-benar mengerti merdeka, apa fasal dia hendak takutkan pegawai-pegawai, mereka itu semua sahabat untuk bekerjasama sedangkan pegawai pula apa fasal takut hendak memberi penerangan atau bergaul dengan rakyat. Apa lebihnya atau besarnya pegawai, Menteri atau sesiapa pun—serupa sahaja.

Pada hemat saya sampai masanya dibuat analisa supaya dapat memberi kerjasama, dapat mendekati rakyat dengan sungguh-sungguh supaya bantuan-bantuan ini, baik MARA, UDA atau bank ini dalam ertikata yang sebenarnya. Alangkah sedihnya saya dapat pengaduan daripada seorang yang miskin di kampung, katanya: Saya minta bantuan bukan banyak, \$500 sahaja, saya berulang minta bantuan, tiga kali menunggu, datang lagi naik bas, makan tengahari pun tidak ada; balik nanti baru makan tetapi tidak dapat juga. Tidak usahlah saya sebutkan agensi ini tetapi saya rasa boleh diatasi kalau benar-benar dapat kerjasama daripada semua pegawai dan kerjasama daripada Kementerian kita supaya menyelaraskan perkara ini sebenar-benarnya.

Saya rasa tidak payah saya bercakap banyak lagi dan saya akan mengakhiri ucapan saya dan berharap supaya perkara-perkara yang saya kemukakan ini diambil tindakan. Dengan demikian saya menyokong Rang Undang-undang Galakan Pelaburan (Pindaan) (No. 2) yang dimajukan oleh Yang Berhormat Timbalan Menteri.

6.00 *ptg.*

Tuan Lee Jong Ki: Tuan Yang di-Pertua, saya mengucapkan tahniah kepada Menteri Perdagangan dan Perindustrian atas usahanya untuk mengemukakan Rang Undang-undang ini sebagai satu penggalakan kepada industri hotel dan pelancungan dalam negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, suka saya mengambil kesempatan di sini untuk menekankan beberapa perkara yang berkaitan dengan peranan agensi-agensi berkenaan dalam usaha Kerajaan Pusat untuk mengembangkan industri hotel dan pelancungan. Saya percaya agensi-agensi yang berkenaan adalah sama pentingnya untuk menjayakan matlamat Kerajaan ini.

Di sini saya ingin menerangkan bahawa kelulusan untuk mendirikan hotel-hotel adalah di bawah kuasa Kerajaan Negeri. Dengan tidak mengira bagaimana menariknya penggalakan pelaburan, jika sekiranya dasar Kerajaan di peringkat negeri tidak menggalakkan kepada pembinaan hotel-hotel, dipercayai tiada pelabur akan melakukan projek itu. Dengan yang demikian, saya kekhuatiran bahawa garis panduan dan dasar-dasar yang digunakan oleh setengah Kerajaan Negeri mungkin tidak membayangkan dasar-dasar Kerajaan Pusat untuk menggalakkan perkembangan industri hotel dan pelancungan. Dengan khususnya, saya ingin menarik perhatian Menteri berkenaan kepada hakikat bahawa beberapa kehendak-kehendak berkaitan dengan penggunaan tanah di dalam negeri Pulau Pinang adalah begitu tidak munasabah. Oleh itu, pelabur-pelabur tidak berniat untuk melaburkan dalam industri hotel kerana didapati tidak menguntungkan. Saya rujuk kepada dasar-dasar dan kehendak-kehendak yang dikenakan oleh pihak Kuasa Tempatan yang berkaitan dengan 'plot ratio' untuk bangunan-bangunan tinggi di dalam bandaran Pulau Pinang. Nisbah ini adalah begitu rendah sekali dan memandangkan kepada harga tanah dan kos pembangunan yang begitu tinggi adalah menjadi tidak menguntungkan (*viable*) untuk mendirikan hotel-hotel di dalam bandaran. Berdasarkan kepada ini, kesimpulan ialah bahawa dasar yang diambil oleh Pihak Berkuasa Tempatan negeri itu tidak selaras dengan usaha Kerajaan Pusat

bagi menggalakkan perkembangan industri hotel. Pada sebenarnya boleh dikatakan bahawa dasar Kerajaan Pusat adalah tidak seimbang dan selaras dengan dasar Kerajaan Negeri. Saya suka mengambil kesempatan di sini untuk menyeru pihak yang berkenaan dengan khususnya Kementerian Perumahan dan Kerajaan Tempatan untuk mengkaji semula masalah ini supaya perubahan dapat dilakukan. Dengan demikian dan bertambah kepada hasrat-hasrat Kerajaan yang terkandung dalam Rang Undang-undang ini, maka kita akan dapat mewujudkan satu suasana pelaburan yang menjadikan pelaburan dalam industri hotel sebagai satu pelaburan yang viable.

Tuan Yang di-Pertua, tak perlu saya menegaskan bahawa industri hotel adalah berkait rapat dengan industri pelancungan. Jika sekiranya industri pelancungan tidak dipergiatkan dengan aktifnya, kemasukan ke dalam industri hotel adalah satu kegiatan yang bahaya oleh kerana hotel-hotel bertaraf antarabangsa adalah sangat mahal untuk didirikan. Dengan sebab itu, suka saya menyebut satu perkara yang berkait dengan Kementerian Pengangkutan. Sekarang Pulau Pinang mempunyai satu lapangan terbang antarabangsa yang baik tetapi belum dipergunakan dengan sepenuhnya. Setahu saya, cuma beberapa syarikat penerbangan asing sahaja dapat dibenarkan mendarat di lapangan terbang itu. Selain daripada SIA, yang lain-lain hanya mendarat 3 atau 4 kali seminggu. Mereka telah menolong dengan banyaknya untuk membawa pelancung-pelancung ke Pulau Pinang dan tempat-tempat lain di negara kita ini. Tetapi saya berpendapat bahawa ini tidak mencukupi. Sepengetahuan saya, sekurang-kurangnya 3 atau 4 hotel yang besar yang telah dirancang telah ditolak atau dibatalkan oleh kerana ketidakpastian bilangan pelancung-pelancung yang melawat Pulau Pinang. Oleh yang demikian, saya ingin mencadangkan bahawa Kementerian itu pertimbangkan pengambilan polisi 'Open Sky' bagi lapangan terbang antarabangsa di Pulau Pinang. Saya tahu dengan jelasnya bahawa kita kluatir atas perseimbangan yang dihadapi oleh MAS, tetapi saya sama pasti bahawa MAS tidak mampu untuk mengambil kesemua penumpang-penumpang dari

seluruh dunia yang ingin melawat Malaysia. Sebenarnya, dengan mengamalkan polisi 'Open Sky' bagi lapangan terbang Pulau Pinang, MAS akan mendapatkan faedah kerana sebahagian daripada pelancung-pelancung yang melawat Pulau Pinang mungkin juga mengembara ke tempat-tempat lain di negara kita. Apa yang MAS mungkin merugikan dalam perseimbangan antarabangsa, jika ada, akan diganti oleh apa yang ia akan mendapatkan dalam monopolinya di dalam negara kita. Dengan yang demikian, polisi ini bukan sahaja akan membawa faedah kepada Pulau Pinang, bahkan kepada negara pada keseluruhannya. Dengan itu, suka saya mencadangkan dengan tegasnya bahawa Kementerian itu menyiasat perkara ini dengan seriusnya.

Dengan ini, Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong Rang Undang-undang bernama suatu Akta untuk meminda Akta Galakan Pelaburan tahun 1968. Sekian dan terima kasih.

6.08 ptg.

Tuan Abdul Razak bin Haji Abu Samah: Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mengambil banyak bahagian dalam soal Akta Galakan Pelaburan 1964 tetapi ada sedikit yang terguris di hati saya untuk disampaikan di dalam Dewan yang mulia ini supaya mendapat pandangan dan ingatan kepada pihak Kerajaan ataupun Kementerian-kementerian yang berkenaan.

Sebelum Akta ini saya menyokong, tadi telahpun banyak dipersoalkan oleh Ahli-ahli Berhormat yang terdahulu daripada saya dan saya tidak jauh menyeleweng hanya saya mengikut dalam Akta ini hanya nampaknya Yang Berhormat Menteri iaitu akta inilah ditujukan kepada pelaburan hotel. Di samping kita menggalakkan perindustrian hotel ini kita juga harus memikirkan identiti nasional kita sepertimana yang diterangkan ataupun yang diucapkan oleh Ahli-ahli Yang Berhormat tadi.

Disebabkan sekarang ini saya lihat hotel-hotel yang ada di Kuala Lumpur atau di manamanapun kita negara Malaysia, ugama rasmi ugama Islam, kebudayaan ialah kebudayaan ala Malaysia iaitu Melayu, tetapi yang

menyedihkan di dalam hotel-hotel ini kita dapati banyak restoran-restoran yang berlambangkan di dalamnya gambar naga, seolah-olah hotel ini kita berada di Hong Kong. Tiada perbezaan Hong Kong, Singapura dan Malaysia. Kalau pelancung-pelancung datang di sini mereka merasai serupa sahaja.

Oleh itu, saya berharap supaya mencerminkan kebudayaan negara kita ini; apabila Kerajaan meluluskan pelan hotel-hotel dan sebagainya hendaklah mengikut benar-benar ala kebudayaan Malaysia. Di samping itu juga, Tuan Yang di-Pertua, kita tidak mahu orang-orang Melayu diperalatkan menjadi pak pacak iaitu menjaga lift, membuka kereta, membuka pintu-pintu, bawa beg, pakai baju Melayu. Saya rasa menjatuhkan maruah kerana baju Melayu dan tanjak digunakan oleh Sultan-sultan kita di dalam negara kita ini. Kenapa dibenarkan orang-orang ini dijadikan patung, seolah-olah mereka mempermainkan pakaian kebudayaan orang-orang Melayu, cukup sedih!

Di samping itu juga apabila diadakan pertunjukan kebudayaan dan sebagainya saya rasa tidak apalah dicampur-adukan sedikit kerana di dalam Malaysia ini berbilang kaum, kebudayaan dan ugama tetapi saya harap mestilah dilebihkan sedikit kebudayaan Malaysia.

Tuan Yang di-Pertua, saya juga ingin menyentuh tentang mendirikan hotel-hotel mengikut dalam Akta ini cukai dan sebagainya dikurangkan, diberi kelonggaran takut hotel-hotel itu akan rugi, tetapi kita tengok dalam Kuala Lumpur ini hotel-hotel yang dipunyai oleh bumiputra dan yang dipunyai oleh perbadanan-perbadanan seperti UDA ataupun MARA boleh dikatakan semuanya sudah bankrap dan tutup. Apa sebabnya kitapun tidak tahu. Umpamanya, Abad Hotel, sudah tutup; Travel Inn dengar-dengarpun begitu juga dan banyak lagi, apa sebab? Ini juga saya harap kepada Perbadanan Kemajuan Pelancungan (TDC) supaya pelancung-pelancung jangan digalakkan pergi ke Regent Hotel dan sebagainya tetapi hendak juga digalakkan pergi ke hotel-hotel kepunyaan orang-orang Melayu ataupun bumiputra ataupun

perbadanan supaya duduk sama rendah berdiri sama tinggi.

Di samping itu juga bila mendirikan hotel-hotel di pekan besar, umpamanya, di Kuala Lumpur, kalau tidak silap pandangan saya yang cetek ini sama ada sabotaj dan sebagainya kita tidak tahu. Umpamanya, Abad Hotel pada mula-mula didirikan dulu jauh daripada jalan besar, jalanraya; saya rasa Town Planner sudah tahu jalan akan dibuat tetapi dibenarkan juga didirikan hotel. Bila hotel sudah siap, jalan itu hendak dibesarkan. Jalan ke hotel itu sekarang hanya sebiji kereta sahaja yang boleh masuk. Oleh itu dengan keadaan ini juga rasa saya hotel-hotel itu menanggung rugi kerana orang tidak datang. Kalau hendak datangnya hendak letak kereta tidak ada tempat. Begitu juga dengan hotel-hotel yang lain di Kuala Lumpur ini. Kita tak tahulah dia boleh untung lagi macam Merlin Hotel, Equatorial Hotel dan sebagainya. Saya rasa Perancang Bandar sudah sedia supaya lain kali bila hotel-hotel hendak didirikan buatlah pelan jauh daripada jalan sedikit, jauh daripada jalan besar. Tentukan pelan kita ada 10-15 tahun akan datang, jangan ditunjukkan sahaja, pihak Dewan Bandaraya ataupun pihak-pihak yang berkenaan lulus begitu sahaja. Dua tiga tahun kemudian sudah kelam kabut, kita terpaksa bayar pampasan, pecah itu dan sebagainya macam Hotel Merlin sekarang sudah tepi jalan juga. Hotel Equatorial pun begitu juga. Begitu juga Hotel Mirama rasa saya akan tutup juga sebab hendak besarkan jalan.

Oleh itu, kita haraplah bila kita hendak mendirikan satu-satu bangunan atau sebagainya supaya dikaji lebih awal, kaji dari segala-galanya supaya di belakang hari kita tidak ada bayar apa-apa pampasan dan sebagainya. Kalau tidak, lepas itu hendak luluskan wang Belanjawan (Tambahan) dan sebagainya oleh kerana hendak membayar pampasan dan sebagainya sebab tidak ada planning yang betul-betul. Oleh itu, saya berharap pihak Kementerian dan pihak-pihak yang berkenaan supaya perkara ini di masa yang akan datang supaya kita lebih berhati-hati, di samping kita membawa pelancung-pelancung dari luar negeri ke Malaysia dan mereka juga akan membawa kenangan-kenangan manis apabila mereka balik ke negara mereka sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, kadangkala bila kita pergi ke luar negeri, mereka tanya kita dari mana. Kita kata dari Malaysia. Di mana Malaysia tidak tahu. Dia tahu Singapura, Pulau Pinang, kata dia, Pulau Pinang iaitu kerana Rasa Sayang Hotel ada di situ. Yang lain, di Kuala Lumpur dia tidak tahu. Kalau orang-orang yang tidak berniaga hanya datang melancang dia tidak tahu. Oleh itu TDC harus bekerjasama dengan hotel ini, jangan biarkan atau dilepaskan begitu sahaja. Banyak hotel-hotel yang tidak banyak dapat pelanggan-pelanggan dan kadangkala ada hotel ini juga yang menjadi gajah-gajah besar ataupun taukeh-taukeh besar, mereka ini memonopoli. Dialah mengambil semua pelancung-pelancung datang, dialah menghantar telex ke luar negeri dan sebagainya, inilah dia hotel-hotelnya. Manakala bagi hotel-hotel yang kecil-kecil ini, maaf saya bercakap, kitalah yang di Malaysia ini duduk.

Itulah harapan saya, Tuan Yang di-Pertua. Saya ambil masapun 15 minit dan Ahli-ahli Yang Berhormat yang lain mengangguk-angguk minta saya berhenti. Oleh itu dengan ini, Tuan Yang di-Pertua, saya bersama-sama menyokong Rang Undang-undang Galakan Pelaburan 1968.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Tuan Haji Abdul Hamid bin Tahir.

6.16 ptg.

Tuan Haji Abdul Hamid bin Tahir: Tuan Yang di-Pertua, saya akan mengambil masa kadar 4-5 minit sahaja memandangkan masa sudah hampir tiba dan banyak sudah diperkatakan dalam soal pembinaan hotel yang seharusnya diberi kawalan ketat oleh pihak TDC.

Saya bangun turut menyokong Rang Undang-undang ini sekadar saya membawa sedikit kesah-kesah yang saya sendiri dapat pengalaman di dalamnya manakala timbul satu masalah yang berlaku di dalam sebuah hotel besar dan ditugaskan saya sebagai seorang menyelidiki kesah-kesah ini. Jadi untuk diambil perhatian oleh pihak yang berkenaan sama ada Kementerian dan pihak TDC bersama dalam kiraan membina hotel ini dan syarat-syarat yang harus dikenakan

eloklah diperhatikan dari sudut salah satu daripada apa yang telah dicakapkan mengenai dengan bentuk-bentuk ala Malaysia.

Berkenaan dengan itu juga haruslah ditimbulkan sedikit sebanyak syiar-syiar Islam sepertimana yang disebutkan oleh Ahli Yang Berhormat Senator wanita tadi apabila beliau melawat hotel yang di sebelah Kuching dan juga di Sabah, kalau tidak salah ingatan saya, terdapat kita di sana masuk dalam bilik bila pandang di atas dia menunjukkan hala kiblat, seolah-olahnya itu memperingatkan kita tiba waktunya hendaklah kau sujud kepada Allah.

Selain daripada itu, rasa saya akan patut diambil berat iaitu masalah makan minum di dalamnya. Walaupun kita dapat tinggal di dalam hotel itu berselera tetapi bila datang kepada masalah makan dan minum, ternyata beberapa perkara yang harus menjadi tanda tanya bila seseorang itu merasa elok tidak dia hendak makan khusus bagi kaum yang beragama Islam.

Barangkali Ahli-ahli Dewan dapat dengar dan membaca suratkhbar yang disebutkan oleh pihak yang berkuasa daripada sebuah negara mengatakan, bila kita membincangkan kisah tanda halal itu dan ini, pihak yang berkuasa mengatakan di negara yang menghantarkan daging-daging ke sini tidaklah dibuat secara halal sepertimana yang dikehendaki oleh ugama Islam. Namun begitu ia masih menghantar begitu banyak daging-daging ini ke hotel-hotel yang besar-besar yang telah dibuat perkiraan begitu lama. Ini bermakna di hotel-hotel yang saya sebutkan itu masih ada benda-benda itu dan siapa yang dapat ingat ceritanya tentulah terbayang kalau dia pergi mengambil makanan di hotel-hotel yang dia tinggal.

Yang lebih anih lagi, ialah sebuah hotel yang saya sebut besar, satu kumpulan politik telah menulis ceritanya mengatakan bahawa di hotel ini telah digunakan tempat masaknya satu perkara yang amat anih. Izinkan saya sebutkan iaitu Chief Cooknya menggunakan alat masakan, dia memotong seekor biawak ditangkapnya daripada belakang, dipotong dan dimasak dalam itu. Cerita telah keluar walaupun disembunyikan akhirnya salah seorang daripada orang yang bekerja di situ dapat menceritakan sehingga sampai kepada perbincangan sebuah parti politik lalu

disampaikan kepada pihak yang berkenaan dan memerintah saya sendiri menyiasat kisah itu betul atau tidak. Ringkas cerita itu benar. Pihak yang berkuasa mengatakan ya, sudah tersilap. Dalam jangkaannya benda ini dibuat untuk dirinya sendiri sahaja—untuk kumpulannya sahaja tetapi bila diteliti, diterangkan bahawa alat perkakas yang digunakan itu juga diberi orang lain makan masakan di situ juga, akhirnya yang berkenaan meminta maaf dan semua benda yang ada di situ ditukar—dibaharui.

Jadi, andainya kisah ini kalau tidak dijumpai oleh seseorang atau satu dua orang yang bekerja dengan ikhlas sebagai seorang Islam di dalam tempat itu, mungkin orang yang datang di situ makan begitu gayanya. Inilah satu perkara yang sungguh sedih. Dan bukan saya bercakap main-main, sebenarnya itu kejadian sungguh-sungguh jadi dan sayalah seorang yang diberi tugas untuk menyiasat kisah ini dan perakuan telah diberi oleh pihak yang berkuasa mengatakan ya, tuduhan yang telah dibuat itu. Akhirnya telah ditarik balik dan meminta maaf dan semua perkakas ditukar semula.

Jadi, saya sebut yang saya tidak hendak bercakap panjang sekadar tiga atau empat minit, sekarang sudah tiba masanya maka di akhir ini saya menuntut maaf dan turut menyokong Rang Undang-undang ini.

6.25 ptg.

Dato' Lew Sip Hon: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu suka saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat Senator yang telah menyokong Rang Undang-undang ini dan telah melafaskan beberapa pendapat-pendapat dan cadangan-cadangan yang begitu membina dan saya akan cuba menjawab apa-apa yang telah dibangkitkan yang berkaitan dengan Rang Undang-undang ini atau dalam perkara di bawah jagaan Kementerian saya dan yang mana saya tidak dapat jawab, saya akan mengambil ingatan ini balik ke Kementerian supaya kita boleh meneliti cadangan itu dan jika boleh dijalankan, kita mesti memberi pandangan yang berat.

Yang Berhormat Senator Lee Jong Ki dan Senator Abdul Razak bin Abu Samah telah membangkitkan perkara luar daripada

Kementerian saya berkenaan dengan open sky policy di Pulau Pinang, itu saya akan rujuk kepada Kementerian Pengangkutan dan juga perkara-perkara di bawah jagaan Kementerian lain.

Yang Berhormat Senator Dato' Haji Mohd. Nor Mohamad telah membangkitkan beberapa perkara yang komprehensif dan saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli Yang Berhormat itu kerana banyak cadangannya itu, saya rasa adalah membina dan akan diteliti. Tetapi suka saya menyentuh kepada perkara mengenai dasar memberi galakan di bawah Akta Galakan Pelaburan. Sesungguhnya Akta ini diwujudkan pada tahun 1968 untuk memberi segala galakan kepada perindustrian dalam sektor pembuatan dan kita telah masuk industri perhotelan, sebab ini ialah satu industri perkhidmatan yang ada berkaitan dengan pelancungan. Sama ada galakan ini diberi kepada perkhidmatan perubatan seperti kata Ahli Yang Berhormat, saya tidak menafikan bahawa perkhidmatan perubatan ialah satu kegiatan yang menyumbangkan kepada pertumbuhan ekonomi. Tetapi bolehkah kita memberi galakan kepada perkhidmatan ini, Kementerian saya mesti berhubung dan berunding dengan Kementerian Kesihatan supaya kita dapat tahu apakah dasar Kerajaan mengenai perkhidmatan perubatan yang diberi oleh pihak swasta.

Mengenai dengan computer services, suka saya menyatakan bahawa dalam Schedule I Section 12A Akta Galakan Pelaburan ada memberi galakan-galakan kepada barang-barang yang disebutkan oleh Yang Berhormat Senator iaitu galakan taraf perintis boleh ditimbangkan untuk computer baik computer hardware atau software. Saya rasa barang-barang itu juga adalah disenaraikan sebagai barang-barang priority (priority products). Jadi tidak ada apa-apa halangan bagi siapa yang berminat untuk membina atau mewujudkan satu factory atau lain-lain kemudahan untuk membuat computer hardware atau software. Sama ada satu badan diwujudkan khusus untuk memajukan computer technology ini, saya rasa ialah satu cadangan yang baik yang mana tujuannya ialah boleh meninggikan kemahiran gunatena dan juga memberi

segala galakan kepada computer services yang ada di negara kita ini dan ini kita akan bincangkan dengan Kementerian lain, khususnya Kementerian Sains, Teknologi dan Alam Sekitar.

Berkenaan dengan galakan bagi menggunakan tenaga dengan maximum efficiency yang mana Yang Berhormat Senator telah mencadangkan memberi galakan kepada energy-saving capital expenditure dan juga perbelanjaan R dan D (Research and Development). Sukalah saya menyatakan di sini bahawa ini ialah galakan yang kita akan kaji dan Kementerian saya telah menubuhkan satu Jawatankuasa untuk mengkaji yang dikatakan package deal yang mana insentif-insentif boleh diberi supaya matlamat dan tujuan proses perindustrian negara kita ini boleh maju dengan lebih pesat.

Ini termasuk juga galakan tempat kedudukan (locational incentive) yang saya sedar bahawa pada masa sekarang tidak diberi kesan khususnya di tempat-tempat yang jauh daripada pasar yang mana kos pengangkutan ini telah off-set apa yang dapat dalam insentif itu dan committee ini juga akan mengkaji semula locational incentive dan kita akan menimbang untuk memperbaiki galakan ini supaya kita memberi manfaat kepada pelabur-pelabur.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah bertanya apakah maksud Rang Undang-undang ini dan Ahli Yang Berhormat lain juga ada kurang faham mengenai dengan maksud pindaan yang saya cadangkan dalam Rang Undang-undang ini. Senator Puan Rahmah juga katakan kenapa kelayakan galakan ini diberi kepada hotel di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang sahaja. Ini bukan maksudnya, galakan dahulu cuma galakan printis (pioneer status) yang mana memberi pengecualian cukai hingga 5 tahun, ini diberi kepada semua hotel yang dibina di mana-mana tempat di Malaysia. Tetapi selepas 30hb Disember, 1973 sampai Disember, 1980 galakan ini telah diberhenti kepada hotel-hotel yang diwujudkan atau yang dibina di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang sahaja, lain tempat masih ada menikmati kalau hotel itu dibina dalam tempoh ini. Jadi satu tujuan pindaan ini ialah memberi galakan kepada hotel-hotel yang dibina di Kuala Lumpur dan Pulau

Pinang sejak 1-1-74 hingga 1986 yang mana kita cadangkan kelayakan insentif ini tamat kepada hotel di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang sahaja, lain tempat lepas 1986 lanjutkan lagi. Ini ialah tujuan yang mana Ahli Yang Berhormat katakan tadi barangkali kurang faham, ingat cuma Kuala Lumpur dan Pulau Pinang sahaja—bukan, semua tempat ada layak mendapat insentif ini tetapi oleh kerana pada satu masa Januari, 1974 hingga Disember, 1980 hotel yang dibina di Kuala Lumpur dan Pulau Pinang tidak dapat insentif. Kita sekarang memberi insentif kepada hotel yang dibina kerana kita fikir satu Bandaraya Ibu Kota seperti Kuala Lumpur yang mana pelancung datang ke Malaysia mesti datang ke Kuala Lumpur dahulu yang mana permintaan bilik-bilik sekarang telah sampai satu kadar yang mana di kebanyakan hotel telah mencapai kapasiti 80% dan ini ialah maksudnya.

Tadi Yang Berhormat kata kredit cukai hotel. Kredit cukai hotel ini ialah satu galakan yang baru yang kita cadang memberi kepada hotel kerana kredit cukai hotel boleh memberi lebih daripada tempoh 5 tahun dan ini ialah kerana kita tahu hotel yang baru dibina dalam 3-4 tahun pertama tidak dapat keuntungan, jadi kredit cukai hotel ini ialah satu insentif yang lebih memuaskan.

Yang Berhormat Senator cadangkan yang mana abated chargeable income ikut kadar di kawasan A,B,C,D. Selain daripada abatement of chargeable income, pemohon-pemohon yang mewujudkan hotel boleh juga memohon elaun seperti accelerated depreciation allowance dan industrial building allowance selain daripada kawasan A. Tetapi walau bagaimanapun, suka saya katakan cadangan Ahli Yang Berhormat itu ada baik dan kita akan beri pertimbangan. Saya rasa saya sudah jawab semua perkara yang dibangkitkan oleh Ahli Yang Berhormat Senator Dato' Haji Mohd. Nor.

Senator Puan Rahmah katakan dan juga saya rasa Senator Ibrahim dan Senator Abdul Razak dan juga Senator Haji Abdul Hamid mengatakan hotel yang dibina mesti ada satu bentuk indetiti Kebudayaan Malaysia. Memang ini ialah dasar Kerajaan yang mana hotel-hotel yang disokong oleh TDC umpamanya ada rekabentuk ala Malaysia dan

sukalah saya katakan bahawa Kementerian saya dengan kerjasama agensi-agensi lain, seperti TDC dan juga Local Authority sedang dalam usaha melengkapkan satu senarai standard yang patut diadakan apabila sebuah hotel diberi galakan. Senarai ini akan mengandungi antara lainnya rekabentuk hotel yang mana kita kata architecture ala Malaysia seperti Hilton dan juga kalau pandang hotel yang dibuat oleh TDC di Trengganu dan tempat-tempat lain dan juga barangkali termasuk pakaian kakitangan, surau dan tempat masakan yang dibangkitkan dan perkara-perkara yang boleh mencerminkan kebudayaan negara kita ini. Ini kita akan ikhtiar.

Berkenaan dengan latihan bagi gunatenaga yang bekerja di hotel, suka saya katakan Kementerian saya melalui Pusat Daya Pengeluaran Negara (National Productivity Centre—NPC) telah dalam beberapa tahun yang lalu merancang dan sekarang telah bermula membuat satu Institut Latihan Pengurusan Perhotelan dan Restoran dan institut ini akan siap pada pertengahan tahun 1982 dan institut ini akan memberi latihan kepada pekerja-pekerja yang suka bekerja dalam hotel dalam semua peringkat, daripada atas pengurusan sampai ke bawah.

Senator Ibrahim bertanya apakah keadaan gunatenaga bumiputra dalam industri hotel. Di sini suka saya katakan setakat akhir tahun 1979 terdapat sejumlah 87 pegawai bumiputra dalam peringkat pengurusan dan ikhtisas dan ini ialah 30.7% daripada jumlah 283 pegawai. Bagi pekerja-pekerja di peringkat bawah dalam kelulusan galakan oleh Kementerian saya hotel-hotel adalah diisyaratkan untuk mengambil pekerja-pekerja bumiputra selaras dengan Dasar Ekonomi Baru. Jadi ini ialah memang sudah jadi dasar Kerajaan.

Ahli Yang Berhormat Senator Ibrahim juga katakan pada amnya pelaburan perindustrian di tiap-tiap negeri patut ditambah supaya semua kawasan boleh menikmati hasil daripada pelaburan dalam lapangan perindustrian. Memang ini sudah jadi dasar Kerajaan yang mana sejak tahun 60an atau 70an sampai sekarang kita telah menggalakkan penyerakan (dispersal) industri kepada kawasan yang kurang maju.

Boleh dikatakan di dalam 10 tahun yang lalu, lebih daripada 55% daripada projek-projek baru diluluskan adalah bertempat di kawasan-kawasan yang kurang maju.

Yang Berhormat Senator Lee Jong Ki ada bangkitkan berkenaan dengan kelulusan tanah untuk mendirikan hotel. Ahli Yang Berhormat sedia maklum dalam Perlembagaan segala kuasa mengenai tanah adalah di bawah jagaan Kerajaan Negeri masing-masing; dan kita pun, khususnya Kementerian saya ada selalu berhubung dengan Kerajaan-kerajaan Negeri supaya Kerajaan-kerajaan Negeri memahami apakah dasar Kerajaan Pusat mengenai kemajuan industri perhotelan dan di bawah Kementerian saya ada pegawai-pegawai MIDA (Malaysian Industrial Development Authority) atau wakil Kementerian saya yang duduk dalam Jawatankuasa untuk menyelaraskan kemajuan perindustrian di tiap-tiap negeri dan kita telahpun ada dalam Jawatankuasa itu memainkan peranan yang mana kita menasihatkan kepada Kerajaan-kerajaan Negeri menerima apa-apa dasar dan garis panduan mengenai perkembangan industri di Malaysia kita ini.

Inilah sahaja yang saya rasa saya telah jawab dan sekali lagi saya ingin mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat Senator yang telah menyokong Rang Undang-undang ini. Sekian, terima kasih.

Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemukakan bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbang dalam Jawatankuasa.

(Tuan (Timbalan) Yang di-Pertua
mempengerusikan Jawatankuasa)

Fasal 1 hingga 3 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

RANG UNDANG-UNDANG BANK NEGARA MALAYSIA DAN BANK (PINDAAN)

Bacaan Kali Yang Kedua dan Ketiga

6.45 ptg.

Timbalan Menteri Kewangan (Dato' Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak) Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan supaya Rang Undang-undang yang bernama "Suatu Akta untuk meminda Ordinan Bank Negara Malaysia 1958 dan Akta Bank 1973" dibacakan bagi kali yang kedua.

Kajian semula ke atas Ordinan Bank Negara Malaysia, 1958 dan Akta Bank 1973 sentiasa dilakukan dari semasa ke semasa oleh Kerajaan untuk memastikan bahawa peruntukan-peruntukan kedua-dua undang-undang ini adalah sesuai dengan keperluan dan perkembangan semasa selaras dengan pertumbuhan ekonomi negara. Dalam keadaan yang ada sekarang kajian semula yang telah dijalankan ini jelas mencerminkan keperluan untuk membuat beberapa pindaan di samping menambahkan beberapa peruntukan baru kepada kedua-dua undang-undang tersebut—sebahagian daripadanya menyentuh persoalan dasar yang asas sementara sebahagian lainnya pula adalah bersifat pentadbiran. Pada keseluruhannya Rang Undang-undang yang dibentangkan sekarang adalah bertujuan untuk mengemaskini, meningkat dan memmodernkan lagi sistem kewangan.

Tuan Yang di-Pertua, pindaan-pindaan kepada Ordinan Bank Negara Malaysia 1958 perlu dibuat dengan segera tujuan untuk mengemaskini peruntukan-peruntukan yang didapati mengandungi beberapa kelemahan dan kekurangan berasaskan kepada pengalaman yang dialami di dalam pengawasan dan pentadbiran Ordinan

tersebut. Selaras dengan perkembangan semasa di mana kebanyakan bank-bank sekarang telahpun menggunakan komputer maka penggunaan buku simpanan bagi akaun-akaun simpanan yang diamalkan sekarang mungkin diberhentikan oleh setengah-setengah bank. Dalam menghadapi kemungkinan ini maka satu pindaan dibuat bagi membolehkan akaun-akaun simpanan tersebut dikendalikan oleh bank-bank tanpa menggunakan buku simpanan untuk menyimpan atau mengeluarkan wang. Pindaan ini adalah dicadangkan di bawah Fasal 2. Pindaan yang serupa juga telah dicadangkan kepada Akta Bank, 1973.

Untuk menjamin supaya pentadbiran Ordinan ini diuruskan dengan lebih berkesan lagi maka beberapa pindaan juga telah dicadangkan untuk memberi kuasa yang tertentu kepada Bank Negara di dalam melaksanakan aktiviti dan tanggungjawabnya. Dalam hubungan ini adalah dicadangkan supaya Bank Negara dibenarkan untuk menerima deposit dalam apa jua bentuk matawang selaras dengan bank-bank perdagangan yang juga akan dibenarkan berbuat demikian. Pindaan ini makin terasa keperluannya apabila tertubuhnya Pasaran Barangan Kuala Lumpur sesuai dengan hasrat Kerajaan untuk menjadikan Kuala Lumpur sebagai pusat pasaran barangan antarabangsa di mana aliran pertukaran matawang asing akan bertambah pesat lagi.

Dalam pada itu Bank Negara juga perlu meluaskan aktiviti untuk membeli dan menjual sekuriti-sekuriti Kerajaan yang mempunyai tempoh matang sehingga tiga puluh tahun, di samping mengurusniaga dalam sebarang sekuriti yang mungkin dikeluarkan dari masa ke semasa. Bank Negara juga perlu diberi kuasa untuk membenarkan overdraf sementara dibuat oleh pelanggan-pelanggannya seperti jabatan-jabatan Kerajaan, pihak-pihak berkuasa awam dan institusi-institusi kewangan dan jika perlu mengenakan kadar faedah yang sesuai ke atas overdraf tersebut.

Dalam hubungannya dengan kumpulan wang antarabangsa pula Bank Negara akan diberikan kuasa dan tanggungjawab untuk menyediakan apa-apa

kemudahan wang yang diadakan oleh kumpulanwang antarabangsa termasuk kemudahan pembiayaan stok penimbap apabila diperlukan untuk kegunaan Kerajaan. Cadangan pindaan-pindaan ini jelas dinyatakan di bawah Fasal-fasal 3, 4 dan 5. Lain-lain pindaan kepada Ordinan ini menyentuh perkara-perkara mengenai operasi dan urusan bank-bank dengan tujuan untuk mengemaskan lagi kawalan kewangan.

Dalam hubungan ini, berikutan daripada cadangan untuk membenarkan bank-bank menerima deposit dalam matawang asing, maka bank Negara perlulah dibenarkan keperluan-keperluan risab yang berbeza ke atas tanggungjawab deposit matawang asing yang berkenaan. Dengan tujuan untuk mengawal penerima deposit pula oleh bank-bank bagi sesuatu matawang asing Bank Negara juga perlu diberikan kuasa untuk mengarahkan bank-bank perdagangan supaya mengadakan deposit di Bank Negara sebagai sandaran terhadap pinjaman-pinjaman dengan kadar yang akan ditentukan oleh Bank Negara sebagai satu alat tambahan untuk mengawal kredit bank khasnya kepada sektor-sektor utama. Dalam hubungan ini juga, pindaan perlu dibuat memberi kelonggaran kepada Bank Negara untuk mengukur saiz bank-bank untuk maksud-maksud tertentu berdasarkan kepada bilangan cawangan-cawangannya, mana-mana atau kesemua kategori-kategori harta atau tanggungan atau mana-mana kombinasi tersebut. Pindaan-pindaan ini dibentangkan di bawah fasal-fasal 6, 7 dan 8.

Tuan Yang di-Pertua, kajian semula yang mendalam juga telah dibuat oleh Bank Negara ke atas Akta Bank 1973. Hasil kajian ini membayangkan antara lain bahawa definisi "Kumpulanwang Kerja Bersih" yang perlu dikekalkan oleh bank-bank asing di bawah Akta ini perlulah dipinda bagi memastikan bahawa wang-wang yang dibawa masuk ke Malaysia oleh bank-bank asing adalah digunakan untuk tujuan-tujuan produktif di negara ini. Langkah ini juga akan memastikan bahawa wang-wang tersebut tidak disalurkan semula untuk pelaburan di luar Malaysia seperti yang pernah dibuat oleh setengah-setengah bank untuk mengambil kesempatan daripada

kadar-kadar faedah yang lebih tinggi. Selaras dengan itu juga definisi "Kumpulanwang Modal" bagi bank-bank tempatan juga perlu dipinda sewajarnya.

Cadangan pindaan seperti di Fasal 10 juga akan memberi kuasa kepada Menteri Kewangan atas cadangan daripada Bank Negara untuk menetapkan jumlah minima kumpulanwang modal dan kumpulanwang kerja bersih yang mesti dipatuhi oleh bank-bank. Peruntukan undang-undang yang ada sekarang adalah tidak mencukupi oleh kerana ianya menetapkan jumlah minima \$2 juta bagi kumpulanwang modal bagi bank-bank tempatan dan kumpulanwang kerja bersih bagi bank-bank asing.

Cadangan pindaan di bawah Fasal II pula adalah bertujuan untuk mengawal pengujudan hubungan secara koresponden dengan bank-bank di negara-negara komunis. Pindaan ini dirangka untuk menghapus atau sekurang-kurangnya meminimakan kemungkinan penyerapan oleh agen-agen komunis yang mungkin mengambil kesempatan dari perhubungan cara ini dengan bank-bank di negara komunis yang akan menyalurkan sumber kewangannya untuk membiayai kegiatan-kegiatan komunis di Malaysia dan seterusnya mengancam keselamatan negara. Kebimbangan ini berasaskan kepada beberapa peristiwa yang telah berlaku di mana bank-bank yang dikuasai oleh negara negara komunis yang telah menggunakan cawangan-cawangannya di beberapa negeri beberapa tahun kebelakangan untuk mencapai tujuan mereka melalui kegiatan subversif.

Perkembangan dalam sektor bank pada akhir-akhir ini telah berlaku dengan pesatnya dan tumpuan bank-bank semata-mata untuk mendapatkan keuntungan dengan sebanyak-banyaknya telah mengeneipkan kepentingan terhadap pertumbuhan modal asasnya. Walaupun terdapat pertumbuhan yang pesat dalam aset-aset bank, tetapi pertambahan kumpulanwang modal tidak selaras dengan perkembangan aktiviti dan urusan-urusan bank. Kemerosotan yang nyata dalam nisbah modal dan rizab kepada jumlah aset bank jelas dibayangkan dalam dekad yang lepas.

Dalam tempoh di antara Disember 1970 sehingga Ogos, 1981 jumlah aset bank-bank tempatan umpamanya telah meningkat 14 kali ganda, sementara kumpulanwang modalnya pula meningkat hanya 9 kali ganda. Akibatnya nisbah kumpulanwang modal kepada jumlah aset telah merosot secara keseluruhannya daripada 8.3% pada akhir bulan Disember, 1970 kepada 5.5% pada akhir bulan Ogos, 1981. Kedudukan setengah-setengah bank secara individu pula ada yang telah merosot dengan seriusnya sehingga kepada paras 2%. Oleh itu untuk mengawal kedudukan ini, adalah dicadangkan supaya Akta ini dipinda bagi membolehkan Bank Negara mengenakan peraturan mewajibkan setiap bank untuk mengadakan asas modal yang cukup bagi membiayai bukan sahaja pelaburan-pelaburan dalam aset-aset jangka panjang tetapi juga mempunyai lebihan yang cukup bagi memastikan bahawa wang modal atau kumpulanwang kerja bersih adalah sentiasa mencukupi dalam hubungannya dengan saiz jumlah asetnya. Cadangan pindaan mengenai kecukupan modal di bawah Fasal 12 adalah dibuat dengan objektif supaya sesebuah bank mempunyai kumpulanwang pemegang saham yang mencukupi untuk memenuhi kemungkinan risiko dalam menjalankan perniagaan urusan banknya.

Akta Bank yang ada sekarang hanya memerlukan bank tempatan dan bank asing menyiarkan dalam akhbar tempatan akuan-akuan yang disatukan. Dalam hubungan ini, cadangan pindaan di bawah Fasal 13 adalah bertujuan untuk meminta bank-bank asing yang berjalan urusan di Malaysia supaya menyiarkan juga dalam akhbar-akhbar urusan mereka di negara ini supaya orang ramai juga dapat menilai aktiviti dan pengendalian mereka di negara ini. Di samping itu, Bank Negara juga perlu diberi kuasa untuk meluluskan format dan kandungan akaun-akaun tahunan bagi cawangan luar negeri bank-bank Malaysia. Ini adalah selaras dengan pandangan di kalangan pihak-pihak berkuasa kewangan seluruh dunia yang bersependapat bahawa mereka sepatutnya bertanggungjawab ke atas urusan bank-bank mereka secara keseluruhannya.

Mengikut amalan sekarang, Bank Negara tidak mempunyai kuasa untuk mengarahkan bank-bank supaya menyerahkan penyata aset dan tanggungannya sebelum daripada lima belas hari selepas perniagaan terakhir ditutup tiap-tiap bulan, walaupun kadang-kadang keadaan memerlukan berbuat demikian. Oleh itu pindaan di bawah Fasal 14 bertujuan untuk memberikan kelonggaran untuk menetapkan tempoh masa yang sesuai bagi bank-bank menyerahkan penyata-penyata ini. Di samping itu, cadangan juga dibuat kepada Akta ini yang menghendaki supaya bank-bank menghantar maklumat kredit pelanggan-pelanggan mereka kepada biro kredit yang ditubuhkan di bawah Ordinan Bank Negara Malaysia dan dikendalikan oleh Bank Negara.

Satu peruntukan baru kepada Akta Bank adalah juga di cadangkan dengan tujuan untuk melarang bank-bank daripada memberi kemudahan-kemudahan kredit kepada pengarah dan kakitangan mereka termasuk juga kepada ahli-ahli keluarga mereka yang rapat, dan kepada firma-firma dan perbadanan-perbadanan di mana mereka mempunyai kepentingan. Larangan tersebut adalah perlu oleh kerana pemeriksaan ke atas bank-bank oleh Bank Negara jelas menunjukkan penyalahgunaan kuasa dan amalan-amalan sonsang terutama oleh pengarah-pengarah bank sendiri yang memberikan pinjaman di antara kalangan mereka sendiri tanpa penilaian yang sempurna. Larangan ini juga dijangka dapat menghindarkan pegawai-pegawai bank, terutamanya sekali pegawai-pegawai eksekutif yang kanan, daripada melibatkan diri dalam perniagaan mereka sendiri, tanpa menumpukan masa dan tenaga mereka yang sepenuhnya kepada urusan bank. Walau bagaimanapun, sesebuah bank berlesen boleh terus memberikan pinjaman kepada mana-mana pengarah eksekutif dan kakitangannya di bawah kemudahan pinjaman yang disediakan di bawah sekim perkhidmatannya. Dalam pada itu, pindaan di bawah Fasal 16 ini juga tidaklah bertujuan untuk menghalang pinjaman kepada syarikat-syarikat awam yang disenaraikan di pasaran saham di mana pengarah-pengarah tidak mempunyai apa-apa kepentingan tetapi cuma berkhidmat sebagai pengarah profesional

atau kepada syarikat-syarikat awam, seperti syarikat-syarikat yang dimiliki oleh Kerajaan di mana pengarah-pengarah itu tidak mempunyai apa-apa kepentingan peribadi tetapi cuma dilantik oleh Kerajaan di dalam Lembaga Pengarahnya.

Untuk menggalakkan bank-bank mengamalkan konsep berjimat-cermat dalam mengagihkan pinjaman-pinjamannya, maka peruntukan baru akan juga diadakan untuk memberi kuasa kepada Bank Negara untuk mengenakan had ke atas kemudahan-kemudahan kredit yang diberikan kepada seorang pelanggan oleh sesebuah bank berlesen. Adalah penting difahami bahawa prinsip di sebalik had pinjaman kepada seorang pelanggan adalah sebagai satu langkah cermat, berdasarkan kepada pepatah Inggeris lama, Tuan Yang di-Pertua, dengan izin: One should not put all one's eggs into one basket. Penentuan mengenai had ke atas pemberian pinjaman kepada seorang pelanggan merupakan satu aspek yang penting bagi dasar pemberian pinjaman sesebuah bank dan banyak negara-negara menyedari hakikat ini dan mempunyai peraturan-peraturan sedemikian termasuk negara Switzerland, Denmark, Singapura, Thailand, Filipina dan Amerika Syarikat. Oleh kerana terdapat satu keseragaman dalam pemakaian dasar ini kepada semua bank-bank adalah perlu bagi Bank Negara diberi kuasa untuk menetapkan had bagi pinjaman-pinjaman sedemikian yang akan ditentukan sebagai satu nisbah kepada kumpulan wang modal sesebuah bank telah mendapat persetujuan Menteri Kewangan.

Bagaimanapun, sekatan seperti ini tidak akan dikenakan ke atas pembiayaan bil-bil perdagangan memandangkan pentingnya perdagangan dan perniagaan dan juga disebabkan cara pembiayaan ini adalah kemudahan jangka pendek dan terbayar sendiri. Di samping itu urusan dengan bank-bank yang lain, syarikat-syarikat kewangan dan juga apa-apa urusan lain-lainnya diluluskan oleh Bank Negara dari masa ke semasa, akan dikecualikan daripada sekatan ini. Pindaan ini dicadangkan di bawah Fasal 18.

Akhir sekali, saya ingin menyentuh mengenai pindaan di bawah Fasal 23.

Pindaan ini bertujuan untuk melengkapkan Bank Negara dengan kuasa untuk membuat peraturan-peraturan bagi mengawal pinjaman bank untuk memajukan harta takalih dengan berleluasannya di dalam sektor ini. Dari pengalaman-pengalaman negara lain ternyata bahawa sektor tersebut sentiasa bergolak dan mudah terjejas. Oleh yang demikian, dalam keadaan-keadaan ekonomi yang meleset, nilai-nilai harta ini mungkin jatuh dan seterusnya membebankan bank dengan pinjaman-pinjaman yang sukar dibayar balik. Di samping itu juga Bank Negara akan diberi kuasa untuk mengawal pembiayaan saham-saham, kredit pengguna dan perniagaan hadapan komoditi oleh bank-bank. Pindaan ini selanjutnya akan memberi kuasa kepada Bank Negara untuk membuat peraturan-peraturan mewajibkan kakitangan bank-bank berlesen termasuk pengarah-pengarah eksekutif supaya mengisytiharkan harta dan kepentingan mereka dalam firma-firma dan perbadanan-perbadanan termasuk juga harta dan kepentingan suami-isteri dan anak-anak mereka kepada Lembaga Pengarah bank-bank berlesen masing-masing atau kepada mana-mana orang sebagaimana yang ditetapkan dalam peraturan. Peraturan ini akan dikenakan hanya ke atas semua kakitangan kanan dan pegawai-pegawai yang terlibat di dalam pentadbiran pinjaman dan kredit bagi memastikan bahawa pegawai-pegawai ini tidak menyalahgunakan kedudukan mereka. Sebagai tambahan pindaan yang dikemukakan di bawah Fasal 23 juga akan memberi kuasa kepada Bank Negara, dalam usahanya untuk meninggikan lagi tingkat kejuruan dan profesionalisma di kalangan ahli-ahli bank untuk mewajibkan pengarah-pengarah bank berlesen supaya mengisytiharkan kepentingan mereka serta juga kepentingan suami-isteri dan anak mereka dalam firma-firma dan perbadanan-perbadanan. Walaupun peraturan yang dicadangkan itu mungkin masih belum lagi berkesan sepenuhnya dalam mengesan dan mencegah amalan-amalan yang tidak sihat, adalah menjadi harapan Kerajaan bahawa ianya akan menjadi halangan tambahan.

Tuan Yang di-Pertua, inilah pindaan-pindaan utama dan peruntukan-peruntukan baru yang telah dikemukakan di dalam Rang Undang-undang ini dengan tujuan utama

menggalakkan satu sistem kewangan yang sihat dan stabil yang akan mempercepatkan lagi pembangunan ekonomi negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya mohon mencadangkan.

Tuan Law Hieng Ding: Tuan Yang di-Pertua, saya mohon menyokong.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, masalah di hadapan Majlis ialah Rang Undang-undang bernama Suatu Akta untuk meminda Ordinan Bank Negara Malaysia, 1958 dan Akta Bank, 1973 dibacakan kali yang kedua sekarang dan terbuka untuk dibahas.

7.03 mlm.

Dr Gan Kong Seng: Tuan Yang di-Pertua, saya bangkit demi membahas dan menyokong Rang Undang-undang Bank.

Berkenaan Fasal 3, pindaan ini akan membenarkan Bank Negara menerima deposit dalam matawang asing. Sementara pindaan ini baik serta menguntungkan dalam keupayaannya menarik matawang asing ke dalam negara kita, wujudnya beberapa kesangsian yang saya ingin minta keterangan:

- (1) Adakah bank-bank tempatan dibenarkan menerima deposit dalam matawang asing seperti Bank Negara?
- (2) Jika bank-bank tempatan dibenarkan buat demikian, adakah bank-bank tempatan ini dibenarkan memberi pinjaman kepada syarikat-syarikat urusaniaga tempatan dalam matawang asing?
- (3) Adakah bank-bank tempatan dibenarkan memberi jaminan dalam matawang asing?

Kerajaan harus sedar bahawa kadar bunga di negara-negara asing lebih tinggi jika dibandingkan dengan kadar bunga di Malaysia. Jika bank-bank tempatan ingin menarik deposit matawang asing, bank-bank ini terpaksa menawarkan kadar bunga yang lebih tinggi. Pembayaran kadar bunga yang lebih tinggi ini akhirnya akan disalurkan kepada kaum urusaniaga kita. Dengan demikian akan wujudnya inflasi yang diimport (imported inflation). Keadaan ini akan melibatkan

kaum urusaniaga serta rakyat jelata Malaysia dengan Kos Kehidupan yang lebih tinggi dan ini adalah satu keadaan yang tidak diingini. Saya berharap Kerajaan akan mengambil langkah-langkah positif supaya mencegah inflasi import ini di hadapi oleh rakyat kita.

Berkenaan Fasal 10, pindaan ini akan memberikan Bank Negara kuasa untuk mengaturkan jumlah perniagaan bank-bank asing melalui penetapan "Net Working Fund" dan bank-bank tempatan melalui 'Capital Fund'.

Sehingga ini, bank-bank asing serta bank-bank tempatan bebas menjalankan urusan bank tanpa apa jua had. Selama ini kita tidak dapat menyelidiki Saham Kapital bank-bank asing, kerana ibu pejabat antarabangsa mereka terletak di seberang laut. Oleh itu, bank-bank asing kadangkala dapat menjalankan urusaniaganya yang jauh lebih luas daripada kesanggupan mereka yang sebenar. Dengan implimentasi "Net Work Fund" ke atas bank-bank asing, mereka akan dihadkan aktiviti mereka. Ini adalah suatu pindaan yang baik dan menguntungkan negara kita.

Walau bagaimanapun Fasal 10 juga mengenakan penghadan Capital Fund ke atas bank-bank tempatan juga. Sementara pindaan ini baik dalam mana ia memberi Bank Negara kuasa untuk mengatur aktiviti-aktiviti bank-bank asing, bank-bank tempatan juga tidak dikecualikan daripada penghadan aktiviti urusaniaga mereka.

Jika bank-bank tempatan kita dikawal terlalu rapi, ini bermakna kaum urusaniaga kita juga akan dihadkan dalam aktiviti mereka. Kaum urusaniaga kita tidak akan lagi bebas untuk menjalankan aktiviti mereka.

Pindaan ini dalam jangkamasa panjang boleh merintang pembangunan negara kita. Saya berharap kawalan berlebihan ini tidak akan membawa kesan buruk kepada kaum urusaniaga kita.

Berkenaan Fasal II, bank-bank berlesen kini boleh mengadakan pertalian bank koresponden dengan mana-mana bank di luar Persekutuan. Pindaan ini baik kerana ia akan

memudahkan bank-bank tempatan kita mencari pasaran yang lebih luas di seberang laut.

Walau bagaimanapun, Akta ini juga akan memberi kuasa muktamad kepada Menteri atas syor Bank Negara supaya menetapkan sesuatu bank berlesen supaya tidak mengadakan pertalian bank koresponden ini.

Saya berpendapat bahawa kriteria-kriteria harus ditetapkan dalam hal ini. Dan sekiranya sesuatu bank memenuhi syarat-syarat yang ditetapkan, maka bank tersebut dibenarkan mengadakan pertalian bank koresponden dengan mana-mana bank di luar Persekutuan. Perbuatan ini akan menjamin keadilan kepada semua bank tempatan.

Berkenaan Fasal 16 dan 18, pindaan ini melarang bank-bank berlesen memberi pinjaman kepada pengarah-pengarah dan kakitangan mereka serta enterprais perniagaan yang mereka mempunyai kepentingan dalamnya.

Sementara Akta ini akan mencegah salahguna kemudahan-kemudahan bank oleh pengarah-pengarah dan kakitangan bank, perlu diingati bahawa kesan yang sebaliknya, iaitu kesan yang bertentangan, mungkin wujud dalam industri bank. Ini adalah kerana sejumlah besar eksekutif-eksekutif bank kita terlibat dalam urusan perniagaan mereka sendiri.

Penguakasaan Akta ini dengan tepat akan mengakibatkan mereka yang berbakat dalam urusan bank meletakkan jawatan atau menghalang mereka yang berbakat daripada memasuki industri bank. Ini ditambah buruk oleh Fasal 23 yang mewajibkan mereka mengisytiharkan aset dan kepentingan mereka.

Tuan Yang di-Pertua, Fasal 16, Seksyen (5), pindaan ini memerlukan bank-bank berlesen yang terlebih dahulu memberi kemudahan kredit kepada koperasi di mana pengarah-pengarah dan kakitangan bank terlibat untuk menarik balik pinjaman sebelum 31hb Disember, 1982.

Berkenaan Fasal ini, perlaksanaan Akta ini akan menyentuh aspek legal dalam hal perjanjian antara bank dan koperasi berkenaan: contohnya, Syarikat A telah

membuat perjanjian dengan Bank XYZ supaya mendapat pinjaman sebanyak \$X juta untuk masa 20 tahun. Sekiranya kemudahan kredit ini ditarik balik dalam jangkamasa satu tahun seperti yang ditetapkan, ini akan menyebabkan kegagalan urusan koperasi berkenaan dan ini akan bertentangan dengan polisi pembangunan perusahaan industri kita.

Walaupun Fasal ini membenarkan Bank Negara supaya menetapkan tempoh selanjutnya untuk mendapatkan pembayaran-balik pendahuluan, pinjaman atau kemudahan kredit, pindaan ini tidak menentukan apa-apa kriteria di bawah mana tempoh lanjutan boleh diberikan. Pendek kata, Bank Negara sekali lagi diberi kuasa muktamad.

Tuan Yang di-Pertua, secara amnya, pindaan-pindaan ini akan memberi kuasa yang berlebihan kepada Bank Negara demi mengaturkan aktiviti-aktiviti bank-bank perdagangan. Walau bagaimanapun kuasa baru yang luas ini sekiranya tidak dijalankan dengan betul mungkin akan menimbulkan salahgunanya.

Di dalam sebuah negara berdemokrasi yang sedang membangun seperti negara kita, pembangunan negara harus diutamakan. Sementara kuasa baru yang diberi kepada Bank Negara akan membantunya dalam hal mencegah aktiviti-aktiviti bank daripada penyelewengan, salahguna kuasa juga akan mengekalkan aktiviti-aktiviti bank dan seterusnya mengekalkan perkembangan ekonomi negara kita.

Sementara saya menyokong pindaan-pindaan tersebut, saya ingin mengusulkan supaya panduan-panduan akan diadakan bagi semua bank-bank perdagangan serta Bank Negara supaya menjamin semua bank-bank perdagangan khususnya mereka yang kecil tidak akan menderita oleh kerana salahguna kuasa, jika sekiranya ada penyalahgunaan berlaku.

Tuan Yang di-Pertua, saya sokong Rang Undang-undang Bank.

7.11 mlm.

Dato' Haji Mohd. Nor Mohamed: Tuan Yang di-Pertua, Akta untuk meminda

Ordinan Bank Negara Malaysia 1958 dan Akta Bank 1973.

Saya sangatlah berbangga dengan langkah-langkah yang diambil oleh Kerajaan untuk meminda Akta Bank 1973 dengan memperkukuhkan lagi pentadbiran dan tanggungjawab perkhidmatan bank-bank di negara kita ini. Akhir-akhir ini terlalu banyak tuduhan-tuduhan yang disasarkan dalam hal pentadbiran dan tanggungjawab kepada bank-bank dan kakitangan mereka; maka dengan pemindahan Akta ini nescaya tuduhan-tuduhan ini boleh dijawab dengan wajarnya.

Pindaan Ordinan Bank Negara yang dibentang sekarang tidaklah mengandungi perkara-perkara yang besar selain daripada memperlicinkan pentadbiran Bank Negara. Semenjak Bank Negara Malaysia diwujudkan pada tahun 1958 Bank Negara telah menyumbangkan peranan yang amat penting kepada pembangunan sistem kewangan yang kukuh di negara kita. Prestasi yang cemerlang yang dicapai oleh Bank Negara tidak boleh diabaikan sebagai tugas biasa (routine work) sahaja. Prestasi ini dicapai secara pengorbanan beyond the call of duty oleh pegawai-pegawai tinggi Bank Negara yang bekerja tetap di situ. Tokoh-tokoh yang berdedikasi serta penuh profesionalisma inilah yang saya sanjung tinggi.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak berasa singgung untuk pertama kalinya di Dewan yang mulia ini memberi penghormatan kepada seorang tokoh kewangan negara Tun Ismail Mohd. Ali atas dedikasi dan profesionalismanya mendirikan Institusi Bank Pusat yang kukuh dan peranan serta pengorbanannya mewujudkan sistem kewangan negara yang begitu teguh.

Tuan Yang di-Pertua, saya ingin mengulas sedikit Rang Ordinan dan Akta yang sekarang dibentang.

Fasal 9, dalam Rang Undang-undang ini bertujuan memperluaskan aktiviti-aktiviti bank-bank dan mengamalkan bank-bank memperkembangkan pinjaman dan simpanan dari segi semua matawang asing. Langkah ini amatlah wajar di waktu ini oleh kerana kemelesetan baki akaun semasa

di negara kita akibat daripada kemerosotan harga pengeluaran negara kita.

Langkah positif ini pada pendapat saya patutlah diperluaskan ke aktiviti-aktiviti bank-bank perdagangan juga (merchant banks) oleh sebab mereka juga boleh mengatur kewangan secara langsung untuk perdagangan asing. Kajian patutlah dibuat supaya bank-bank perdagangan boleh juga berniaga dalam pasaran pertukaran matawang asing.

Tuan Yang di-Pertua, dalam hal perdagangan matawang asing, saya ingin tahu daripada Yang Berhormat Menteri sama ada bank-bank berlesen ataupun bank-bank perdagangan diwajibkan menyimpan rizab terhadap simpanan matawang asing. Jika sekiranya mereka diperlukan menyimpan rizab ini maka tambahan kos di atas kumpulan wang ini tentu akan menjadi satu bebanan dalam persaingan dengan bank-bank di Singapura, di Hong Kong dan di London di mana mereka tidak dibebankan dengan kos tersebut.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih kepada Fasal 10. Fasal 10 dalam Rang Undang-undang ini meminta penentuan capital funds dan net working funds daripada angka-angka minima yang ditetapkan di bawah undang-undang kepada kuasa umum yang jumlah minima tiap-tiap bank akan ditentukan oleh Menteri Kewangan. Pada dasarnya kuasa yang diberi kepada Menteri dalam hal ini adalah baik tetapi undang-undang yang lama yang menetapkan angka-angka minima capital funds dan net working funds ada juga baiknya. Jika angka-angka ini ditetapkan oleh Menteri sahaja maka banjirlah pejabat Menteri itu dengan rayuan-rayuan bank-bank memohon menurunkan capital funds dan net working funds mereka. Ini akan membebaskan Menteri berkenaan dengan segala rayuan-rayuan yang rumit dan cerewet.

Tuan Yang di-Pertua, saya cadangkan capital funds dan net working funds dalam Seksyen 5 Akta Bank ini diquantifykan minimanya dan juga kuasa yang diberi kepada Menteri menentukan minimum capital funds dan net working funds untuk tiap-tiap bank juga dikuatkuasakan asalkan

minima yang ditentukan oleh Menteri tidak kurang daripada minima di bawah undang-undang.

Tuan Yang di-Pertua, berkaitan dengan Seksyen 5 ini, desakan patutlah dibuat kepada cawangan-cawangan bank asing di negara ini supaya mewujudkan syarikat-syarikat bank tempatan. Kalau tidak capital funds dan net working funds mereka akan diwajibkan ke tingkat yang terlebih tinggi lagi.

Tuan Yang di-Pertua, tindakan patutlah diambil sekarang jika penyusunan semula milik equiti dalam sektor syarikat mesti dicapai dalam tahun 1990. Sama ada bank-bank ini mewujudkan syarikat-syarikat bank tempatan ataupun dengan cara merger dengan bank-bank tempatan, perkara ini perlu dijadualkan sekarang sebelum menjelang tahun 1990.

Tuan Yang di-Pertua, juga dalam perkara ini banyak bank-bank yang telah diwujudkan sebelum perang dunia yang kedua adalah kepunyaan peniaga-peniaga keturunan orang Cina. Separuh darinya memberi perkhidmatan cuma kepada peniaga-peniaga Cina sahaja bahkan ada yang memberi perkhidmatan cuma kepada peniaga-peniaga suku kaum Cina sahaja seperti Cantonese Bank kepada Suku kaum Contonese sahaja dan Hokkian Bank kepada orang-orang Hokkian sahaja.

Bank-bank ini tidaklah begitu besar kerana kekurangan capital fund. Mereka tidak diversify, mereka tidak menggunakan computer dan mereka tidak memodenkan amalan perakaunan. Keuntungan mereka tidaklah begitu lumayan tetapi orang-orang ini memandang kepunyaan bank-bank ini seperti prestigious entity. Kepada mereka ini, it is better to lose money than to lose prestige, dengan izin, Tuan Yang di-Pertua.

Pada pendapat saya patutlah Kerajaan mengkaji balik kedudukan bank-bank seperti ini supaya kedudukan canggung dalam pertumbuhan sektor perkhidmatan bank dapat dibersihkan.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih kepada Fasal 13. Fasal 13 yang bertujuan mewajibkan bank-bank asing supaya

menyiarkan dalam akhbar-akhbar tempatan pengendalian mereka di Malaysia khususnya adalah tindakan yang positif. Ini membolehkan orang ramai menilaikan aktiviti-aktiviti, asset-asset dan keuntungan mereka dari segi perniagaan di negara kita khususnya.

Fasal 14 mewajibkan bank-bank supaya menghantar maklumat kredit pelanggan-pelanggan mereka kepada Biro Kredit Bank Negara. Sungguhpun angka-angka jumlah kredit daripada semua bank-bank diperlukan oleh Bank Negara dari masa ke semasa, saya kurang pasti sebab-sebab mengapa Bank Negara memerlukan kedudukan kredit tiap-tiap pelanggan dari semua pelanggan-pelanggan bank. Saya mohon Yang Berhormat Timbalan Menteri menerangkan sebab-sebab ini.

Saya faham ada sedikit sebanyak pelanggan-pelanggan bank yang kurang sihat dari segi kewangan mereka. Pelanggan-pelanggan ini sudah sentiasa dilaporkan oleh majikan dan Juruodit bank-bank dan juga telah ditanda sebagai risiko oleh Inspektor-inspektor Bank Negara. Kuasa ini jika tiada berkaitan dengan keselamatan negara pada pendapat saya, Tuan Yang di-Pertua, amatlah luas dan akan mencabar keperibadian pelanggan-pelanggan yang baik. Bank akaun seseorang sama ada kredit atau debit adalah 'rahsia besar' sekali yang wajib diabadikan.

Tuan Yang di-Pertua, dari segi bank pula langkah ini akan membahayakan rahsia-rahsia perniagaan pelanggan-pelanggan mereka sama ada kepada pelanggan-pelanggan perseorangan atau pelanggan-pelanggan corporate, terutama sekali dalam atur cara membeli controlling interest dalam syarikat-syarikat asing atau syarikat-syarikat tempatan dan juga dari segi financing of mergers. Saya minta penjelasan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri.

Sekarang, Tuan Yang di-Pertua, saya beralih kepada Fasal 16. Fasal 16 saya mengucapkan tahniah kerana mewujudkan Seksyen baru ini. Telah berpuluh tahun Pengarah-pengarah Bank telah menyalah sangka bahawa bank-bank adalah kepunyaan mereka bukan kepunyaan ahli-ahli syarikat

bank-bank itu dan wang-wang di dalam bank juga kepunyaan mereka bukan kepunyaan penyimpan-penyimpan di bank itu. Salah sangka dan salahguna beginilah yang mencemarkan nama baik bank-bank dan juga telah merosotkan beberapa bank di negara kita ini.

Tuan Yang di-Pertua, satu dua soalan yang saya ingin kemukakan kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri berkaitan dengan Seksyen 26A ini dan saya perlu jawapan.

Pertama, Seksyen 26A (1) (a) perkataan 'accountants'. Perkataan 'accountants' ini adakah termasuk Juruodit bank itu atau tidak?

Sebelum Yang Berhormat Timbalan Menteri menjawab, saya harap dia lihat Seksyen 49 Banking Act 1973, kerana Seksyen ini berkaitan dengan Seksyen 49.

Kedua, Seksyen 26A (1) (c) dan 2 (a) perkataan 'material interest'. Apakah tafsiran 'material interest'? Adakah memiliki 5% daripada ekuiti sesebuah syarikat bermakna sudah ada 'material interest'? Kalau tidak berapa peratus?

Ketiga, di Amerika Syarikat, Tuan Yang di-Pertua, The Security and Exchange Commission (SEC) mentafsirkan indirect beneficial interests termasuk juga cucu-cucu, adik-beradik, menantu, dan mertua. Adakah sebab-sebab mereka ini tidak dimasukkan tafsiran dalam Seksyen 26A (6). Misalnya bolehkah pinjaman bank diberi kepada cucu Pengarah Eksekutif bank itu. Di bawah undang-undang anaknya tidak boleh diberi pinjaman, cucunya boleh diberi pinjaman di dalam Rang Undang-undang yang dibentangkan di sini. Saya perlu jawapan.

Tuan Yang di-Pertua, saya beralih kepada Fasal 23, sekali lagi saya ucap tahniah wujudnya Seksyen ini terutama sekali sub-seksyen 56 (2) (d) dan (e). Seksyen ini mewajibkan Pengarah Eksekutif dan kakitangan bank menyatakan asset-asset dan kepentingan mereka kepada Lembaga Pengarah.

Bila kita tinjau ke belakang kita dapati banyak kakitangan-kakitangan bank-bank berlesen telah mengumpul kekayaan yang

terlampau banyak walhal jika dibandingkan dengan pendapatan mereka dari sumber-sumber ternyata susahlah hendak disesuaikan. Boleh jadi kekayaan yang terlalu banyak itu didapati dengan cara halal tetapi oleh kerana pendapatan itu tidak dinyatakan sumber-sumbernya maka ada perasaan ragu-ragu dari pihak ramai yang kekayaan ini diperolehi dengan cara menggunakan kuasa dan amanah yang diberikan mereka sebagai kakitangan-kakitangan bank-bank itu.

Oleh sebab nama Bank Negara ini telah diisytiharkan dalam penubuhan yang akhir-akhir ini sudah diketahui oleh semua negara, apatah lagi rakyat dalam negara ini atas nama Bank Negara itu melambangkan pokok atau pusat segala bank mengawali bank-bank yang ada dalam negara kita ini, sama ada bank Kerajaan atau bank swasta. Jadi saya merayu kepada Kerajaan menimbangkan supaya datang balik membuat pindaan dalam Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua, boleh kita sebagai satu bukti saya bawa kepada muka 4, seksyen 9 (b) "buka simpanan—sebagaimana yang diluluskan oleh Bank Negara; seksyen 10 (2) "atas syor Bank Negara melalui pemberitahu dalam Warta". Di bawahnya, "melalui pemberitahu bertulis dari semasa ke semasa oleh Bank Negara". Di muka yang sama, iaitu Fasal 9 dan 10 Bahasa Inggerisnya, "passbooks as approved by the Central Bank"; the Central Bank by notification in the Gazette". Lagi satu, "from time to time by the Central Bank". Jadi saya tidaklah payah memanjangkan, saya fikir banyak ahli bahasa kita, ini bukan satu kesilapan tetapi ini satu kealpaan yang difikirkan tetapi kepada saya perkara ini perlu diperubahkan dan saya minta pada masa yang akan datang Yang Berhormat Menteri yang berkenaan akan bawa pindaan yang kecil ini di Dewan Negara ini.

Tuan Yang di-Pertua, perusahaan bank dalam negara kita, terutama sekali kepada bumiputra adalah satu perkara yang baru tetapi tidak baru kepada bukan bumiputra, terutama sekali kepada orang Tionghua. Orang Tionghua wujudnya kesedaran dalam berbank atau menyimpan duit ini ialah daripada masalah negaranya yang begitu kuat

diperintah oleh raja pemerintah pada zaman itu, terutama dalam zaman Ming di negeri China. Dalam sekuntum rumah orang-orang Tionghua di negeri China cuma ada satu parang sahaja boleh dipakai bagi seluruh kalangan rumah yang 4 atau 10 buah rumah. Di sanalah kayu api dibelah, di sanalah sayur dikerat dan sebagainya. Jadi daripada penindasan ini membuka mata orang Tionghua apatah lagi bila datang Sun Yat Sen dalam tahun 1910 memerintahkan supaya potong tocang dan juga dibukakan kaki kecil kepada perempuan Cina.

Jadi daripada asahan kesempitan hidup pemerintahan Ming satu ketika ini membawa kesedaran membuka mata orang-orang Tionghua dalam segi mahu cari duit dan falsafah hidup mesti bahkan hidup mesti ada wang daripada penyimpanan cara kunu inilah timbulnya sistem orang-orang Cina lebih banyak mengira dan berkira, masuk dan keluar, daripada anak yang kecil sehingga orang yang besar, apatah lagi negeri China itu tertubuh 5,000 tahun sudah. Dengan sebab itulah apabila mereka bebas datang ke sini, datang dengan jemputan dari Kerajaan British oleh semangat kewangan, semangat mahu berkira, semangat mahu hidup, semangat mahu menyimpan telah timbul di hati mereka, dengan sebab itu mereka berkumpul menubuhkan persatuan-persatuan, kongsi-kongsi, kedai-kedai kecil yang akhirnya membuka syarikat-syarikat besar.

Kita boleh buka sejarah sekarang ini. Lee Wah Bank dibuka ialah tidak ramai, iaitu kira-kira hampir 60 tahun dahulu dengan modal \$50,000 sahaja. Daripada modal \$50,000 Lee Wah sekarang ini sudah menjadi sebuah bank yang terkemuka dalam negara ini. Soal memberi khidmat kepada suku kaumnya itu tidak timbul kerana kita lebih memikirkan satu bank sahaja kepada orang-orang Tionghua di mana boleh pinjam mesti pinjam, apa bank, apa simpanan kewangan yang boleh pinjam, yang boleh dapat mesti pinjam, tak dapat itu lain kisah. Daripada semangat inilah orang-orang Tionghua lebih dahulu daripada bumiputra atau orang-orang India dan lain-lain.

Sekarang ini kalau kita boleh dapat berjalan di Bandar Kuala Lumpur sahaja kita

boleh mendapati banyak nama lain sebagaimana Yang Berhormat sahabat saya mengatakan Cantonese Bank, Hokkien Bank, Hock Wah Bank dan apa-apa yang kuntut-kuntut nama orang Tionghua, sama ada bank itu sudah buka syernya kepada umum atau tidak, itu perkara lain tetapi dengan sebab nama sudah ada. Jadi inilah sebab-sebabnya maka bank mereka telah wujud, terutama dalam zaman penjajah British dahulu.

Sekarang apabila kita mengisahkan sebuah bank itu boleh dibuka dengan modal \$5 juta dipertingkatkan daripada \$2 juta sebagai Akta pindaan yang telah diluluskan dan boleh kita tanya sekarang adakah satu bank yang berupa macam Cantonese Bank atau Hokkien Bank atau Hock Wah Bank yang ada pada bumiputra? Saya tidak membangkitkan isu ini kerana perkauman—tidak. Saya belajar berniaga daripada orang tionghua, saya berterima kasih ada orang Tionghua yang ikhlas menunjuk, mengajar tetapi orang Tionghua ini sungguhpun sebahagian daripada Tionghua juga dia memandangkan kepada usaha kita adakah dedikasi kita ke arah ini, kalau tidak muridnya akan diajar sia-sia, cara tipu helah berniaga orang-orang Tionghua yang ada.

Dengan kebangkitan sekarang ini perkembangan yang pesat dan pembangunan dalam negara kita ini adakah satu bank yang kita boleh sifatkan nama monopoli satu-satu kaum, umpamanya untuk bumiputra—tidak ada, hanya nama Bank Bumiputra sahaja kononnya bank diamanahkan kerana akan dipulang balik dijual syernya kepada bumiputera tetapi walaupun dahulu ianya ditubuhkan dengan modal \$10 juta geran daripada Kerajaan tetapi hari ini hendak dipulang balik kepada bumiputra dengan harga syer bukan atas par tetapi atas segala aset yang ada barulah boleh berjual.

Sekiranya kekayaan-kekayaan hendak diperolehi dengan cara kurang baik maka seksyen ini akan menarik balik kakitangan-kakitangan bank-bank kepada jalan yang lurus mengikut dasar-dasar amanah yang dipertanggungjawabkan kepada mereka. Saya harap dengan wujudnya provisi ini mereka yang sedang berjawat dengan bank-bank tentu akan bekerja dengan lebih giat

lagi penuh dengan profesionalisma dan berdedikasi.

Tuan Yang di-Pertua, akhir-akhir ini kita dapati banyak kakitangan-kakitangan bank tempatan seumpama bekerja sambilan sahaja dengan bank-bank mereka. Giatan-giatan lain ternampak lebih mendorongkan mereka. Giatan-giatan seperti pasaran saham, pengarah syarikat, memilik saham-saham syarikat, memperolehi bahagian tanah-tanah, memajukan tanah-tanah perumahan dan perusahaan dan lain-lain lagi. Memandang dari luar, Tuan Yang di-Pertua, susah juga kita menyesuaikan sama ada mereka ini ada masa untuk bertugas dengan bank-bank mereka. Saya berbangga dengan wujudnya sub-section ini, nama baik kakitangan-kakitangan bank tidak dicemarkan lagi dan mereka yang betul-betul waras tidak lagi terpelencung daripada anutan dedikasi dan profesionalisma pekerjaan banking. Sub-section ini juga akan melindungi tuduhan-tuduhan jahat yang disasarkan kepada kakitangan-kakitangan bank-bank. Pengisytiharaan harta-harta dan kepentingan mereka adalah proof yang akan membuktikan kejujuran mereka. Dengan itu saya juga berharap sub-section ini tentu akan menyumbangkan dengan lebih lagi kejujuran dan kebersihan perusahaan banking.

Tuan Yang di-Pertua, sub-section 56 (2) (c) memberi kuasa kepada Bank Negara untuk mengawal kebiayaan bank-bank mengenai harta takalih. Saya berharap Bank Negara tidak menggunakan kuasa ini untuk menahan pinjaman wang kepada sektor pertanian dalam usaha mereka yang termasuk tanaman modal pinjaman ke atas harta-harta takalih.

Tuan Yang di-Pertua, menyentuh Seksyen 3, Seksyen 4 dan Seksyen 5 Akta Bank 1973, Act No. 102, saya berpendapat sektor perusahaan bank-bank berlesen amatlah ketat dikawal dari segi pertumbuhan bilangan-bilangan bank. Banyak daripada bank-bank sekarang mendapat lesen mereka di masa pemerintahan penjajah. Selepas merdeka banyak juga lesen-lesen diberi kepada perseorangan dari golongan peniaga bukan bumiputra.

Tuan Yang di-Pertua, saya membangkitkan perkara ini bukan kerana perseorangan bumiputra tidak diberi lesen

bank, tetapi pada rasa saya semua perkhidmatan bank di negara kita dibolot oleh segelintir bank-bank sahaja. Boleh dikatakan segelintir bank-bank inilah yang monopolikan perusahaan perkhidmatan banking di negara kita. Saya tidak menyeru supaya lesen-lesen ini diberi dengan cara bebas sekali seperti di Amerika Syarikat kepada sesiapa pun yang ada wang yang berhasrat berniaga banking. Saya tidak juga menyeru supaya lesen-lesen diberi kepada semua bank-bank asing yang berminat berniaga banking di sini seperti yang dibuat di Singapura untuk mewujudkan financial super market. Saya mendesak Kerajaan supaya memberi sedikit lagi lesen-lesen kepada pemohon-pemohon yang ditapis sepenuhnya dari segi kebolehan, pengalaman dan kemampuan mereka mewujudkan bank-bank mereka sendiri.

Di sini saya mendesak Kerajaan supaya meluluskan permohonan lesen-lesen bank yang diminta oleh badan-badan di bawah naungan negeri Selangor dan negeri Trengganu yang pada masa ini sedang ditimbang oleh Yang Berhormat Mulia Menteri Kewangan.

Tuan Yang di-Pertua, saya pasti dengan bertambahnya bilangan bank-bank, perkhidmatan banking kepada rakyat negara akan bergiat dengan lebih dinamis bukan sahaja dari segi the right to choose mana-mana bank oleh rakyat bahkan untuk melahirkan healthy competition di antara bank-bank.

Tuan Yang di-Pertua, saya perlu keterangan daripada Yang Berhormat Timbalan Menteri atas semua raguan yang saya ulaskan. Bagi akhir kata, saya sokong usul Rang Undang-undang meminda Ordinan Bank Negara Malaysia 1958 dan Akta Bank 1973. Sekian, terima kasih.

7.33 mlm.

Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak bin Haji Husain: Tuan Yang di-Pertua, saya mengambil peluang membahaskan Rang Undang-undang suatu Akta untuk meminda Ordinan Bank Negara Malaysia, 1958 dan Akta Bank 1973.

Tuan Yang di-Pertua, saya tidak mendesak akan tetapi saya memberi perhatian bahawa dalam Akta ini masih lagi terdapat perbezaan terjemahan yang pada hemat saya membawa erti yang berlainan. Pertama ialah perkataan "Central Bank" dalam bahasa Inggerisnya dan dalam Bahasa Melayu atau bahasa Kebangsaan "Bank Negara". Pada saya, jikalau diterjemahkan mengikut amalan Central Bank boleh membawa makna kepada bank pusat di dalam Bahasa Malaysia. Walaupun ini satu perkara yang kecil tetapi pada hemat saya, patut juga dipertimbangkan masalah ini, kerana dalam pengertian masalah ibu Inggerisnya "Central Bank" dan terjemahan kepada Bahasa Malaysia "Bank Negara".

Saya minta pandangan Kerajaan, apa salahnya ASN sendiri umpamanya boleh tubuhkan satu bank yang itu sudah tentu terus akan menjadi hak bumiputra dengan modal \$5 juta atau 2 bank oleh Amanah Saham Bumiputra umpamanya ditubuhkan oleh Malaysia dengan modal satu bank \$5 juta sebab dia mempunyai wang beratus-ratus juta ringgit. Kita ada banyak anggota professional: jurukira, juruodit, jurubank yang berpengalaman dalam negara kita untuk diperserahkan tanggungjawab itu kerana daripada keuntungan bank akan pergi balik ke saku yang memodali amanah saham bumiputra yang akhirnya dividen itu kembali kepada bumiputra. Kerajaan harus buat melalui jalan ini jikalau sekiranya kita berkehendakkan bumiputra mempunyai bank sendiri. Saya bersetuju untuk bumiputra ini dibuka peluang menubuhkan bank tetapi bukan bermakna Selangor Bank atau Trengganu Bank yang mungkin menimbulkan rasa yang tidak sihat, besok saya minta Pahang bank pula dan boleh jadi satu masa timbul Kelantan Bank dan sebagainya. Jadi ini merupakan kedaerahan.

Hari ini, beratus-ratus juta ringgit wang zakat fitrah yang ada dalam negeri-negeri Melayu, 14 negeri dalam Malaysia ini yang mempunyai wang beratus juta ringgit hasil daripada tanah wakaf, daripada pendapatan-pendapatan yang dikelolakan oleh Majlis Ugama Negeri-negeri. Mengapa tidak ditubuhkan bank sebagai asas Bank Islam yang ada pada hari ini, umpamanya. Kita

jangan kira masalah halal-haram faedah bank itu. Kalau dalam satu kawah yang ada air, walau bagaimana pun kita saring dan tapis ianya akan berkeledak sama juga sekadarkan kalau kita mendapatkan kelodak itu tinggal di bawah dan air di atas. Kalau kita hendak pergi kepada kemajuan itu kita jangan kira perkara yang begini secara detil dari segi Islam. Mengapa hendak tubuhkan Bank Islam yang tidak ada faedah masih kita menunggu satu susunan, siasatan dan sebagainya? Apa salahnya kita hantar orang kita ke Mesir dan ke Arab Saudi menengok perjalanan bank di sana dengan tidak memakan masa yang lebih. Dewan ini sudah bersidang satu penggal masih belum ada satu penyata dikeluarkan.

Kita sekarang ini mesti berdasarkan cepat dan segera dalam pembangunan yang ada sebab masapun sudah pendek, Tuan Yang di-Pertua. Tahun 1990 bukan masa yang panjang daripada tarikh ini, kita cuma ada 8-9 tahun sahaja lagi dan pada ketika itu kita akan berkata adakah kita sudah memenuhi kehendak kita itu dan kalau kita tidak menunaikan yang kita kehendaki dalam Dasar Ekonomi Baru apakah akan menjadi kepada perkembangan bumiputra pada waktu itu? Jadi pada masa yang ada ini kita mempercepatkan Amanah Saham Bumiputra patut diberi lesen bagi menubuhkan bank sekurang-kurangnya satu atau dua.

Yang kedua, bank-bank jangan monopoli menubuhkan finance company, biarlah bank dengan cara bank, finance company beri kepada orang lain, Tuan Yang di-Pertua, apabila hendak meluluskan satu permintaan menubuhkan finance company cukup susah, akan tetapi ada cerita yang senang. Ada juga yang dapat kelulusan dengan kadar yang segera. Masalah ini timbul sekarang. Bumiputra atau rakyat bumiputra sebahagian daripada penduduk dalam negara ini hendaklah diseimbangkan dari segi perkembangan bank ini dengan orang bukan bumiputra.

Saya sudah bercakap beberapa kali melahirkan perasaan hati supaya orang Tionghua mengubah nama bank yang ada unsur kecinaan supaya ianya dinamakan dengan nama Malaysia, umpamanya, Hock Hwa Bank ubah jadi Bank Kekwah, nama bunga, yang merupakan nama Malaysia.

Dengan jalan itu tidak terasa hati satu kaum dengan satu kaum dalam negeri ini. Ada setengah bank kalau kita pergi ke sana gelap bank itu walaupun cahaya api terang benderang, rupa-rupanya penuh satu kaum sahaja. Bank Negara patutlah tengok perkara macam ini, lebih-lebih lagi Yang Berhormat Menteri Kewangan, patut membuat satu syarat bahawasanya dalam satu-satu urusan bank hendaklah ia merupakan berbagai kaum menjadi pekerja.

Tuan Yang di-Pertua, saya menyokong pandangan menghadkan Ahli Lembaga Pengarah Bank mestilah mengisytiharkan harta hakmilik mereka. Saya sedar dan saya setuju dengan pendapat sahabat saya dari sebelah sana mengatakan ini satu kesulitan bahawa pegawai yang ada sekarang ini tentulah sebahagian daripadanya ada terlibat dan ini boleh menyebabkan peningkatan bank di negara kita akan terjejas, mungkin orang yang hendak masuk akan menjadi tandatanya dan yang ada sekarang juga akan menjadi tandatanya. Walau macam mana pun, ini satu permulaan kerana kita tahu sekarang ini ada daripada orang kita yang kedudukan mereka itu permulaannya tidak begitu, tetapi sekarang jadi begini, sedang pendapatan mereka boleh kita kaji, tentu ada sebab-sebab melalui pasaran bank, kewangan bank, saham-saham dan sebagainya yang membolehkan mereka mendapat faedah. Setengah-setengah daripada mereka orang-orang yang bukan pengarah satu-satu bank tetapi menggunakan kuasa-kuasa lindungan di bawah payung menteri juga patut diperhentikan sekarang ini, orang yang di bawah naungan menteri-menteri menggunakan kuasa ataupun mendapatkan faedah daripada bank, terutama dalam masalah pinjaman membeli syer segera dalam tempoh sebelum 14 hari. Saya harap seseorang yang kaya melambung yang boleh memberi derma \$3-\$4 juta sahamnya walau satu badan yang berkuasa dalam negara ini atau badan apa tetapi dia macam mana dapat duit itu sampai \$3 juta. \$3 juta saham yang meningkat seminggu sampai \$9 juta daripada mana datang hasil itu, waima dia itu bumiputra atau bukan bumiputra. Ini patut juga diperhatikan oleh Kerajaan dalam masalah ini.

Tuan Yang di-Pertua, saya fikir tentulah Menteri menjawab ini bukan kerja Bank Negara untuk mencari dan menentukan dari mana dapatnya harta yang melambung itu, akan tetapi Kerajaan patut menimbangkan dan mengkaji masalah ini supaya perkara ini dapat dikaji dengan halusny.

Tuan Yang di-Pertua, dalam Fasal 13 (1) (b) menyatakan: dalam masa empat belas hari selepas dibentangkan akaunnya di mesyuarat agung tahunannya atau, mengenai sesuatu bank yang disebut dalam perenggan kecil (ii), dalam apa-apa tempoh selanjutnya sebagaimana yang diluluskan oleh Bank Negara, menyiarkan dalam sekurang-kurangnya dua akhbar harian, satu di dalam Bahasa Kebangsaan dan satu dalam Bahasa Inggeris, yang diterbitkan di Persekutuan—maksudnya di Malaysia inilah—dan diluluskan oleh Bank Negara.

Saya rasa, Tuan Yang di-Pertua, patutlah bank itu sendiri mengkaji sekarang ini, umpamanya sebuah syarikat percetakan akhbar mempunyai pengeluaran bahasa Inggeris dan bahasa Kebangsaan, apabila bank dibahagikan kepada badan ini dia bolehlah memasukkan ke dalam akhbar Inggeris dan akhbar Kebangsaannya. Tetapi apa yang saya rayu dalam Dewan ini apakah sebabnya dalam masa pemecahan rezeki ini untuk iklan-iklan itu maka perlu bank itu memberi kepada satu badan sahaja iaitu badan percetakan. Mengapa tidak diuntukkan bahawa untuk satu sahaja, walaupun dia ada mempunyai pengeluaran dua persuratkhabaran Inggerisnya dan Melayunya. Bank Negara patut menentukan supaya ia mendapat sebahagian daripada pecahan rezeki ini dalam soal percetakan. Saya tidak payah menamakan syarikat yang ada mempunyai pengeluaran suratkhbar Melayunya dan juga suratkhbar Inggeris di bawah satu bumbung walaupun namanya berlainan. Jadi apa yang saya mohon ditimbangkan oleh Kerajaan terutama Bank Negara mestilah menentukan supaya pemecahan rezeki ini dapat oleh pencetak-pencetak akhbar yang lain.

Yang kedua, Tuan Yang di-Pertua, Persatuan Bank dalam membuat ucapan selamat umpamanya selalu merangkul semua bank-bank bagi pihak semua bank-bank di

Malaysia mengucapkan setinggi-tinggi tahniah umpamanya atas hari keputeraan, atau Hari Kebangsaan negara kita. Mengapa Persatuan Bank ini mengkongkong keadaan itu, biarlah sesuatu bank itu mengucapkan sendiri tahniahnya, Hari Kebangsaan dalam akhbar-akhbar. Jadi saya rasa walaupun saya menyentuh hak-hak Kesatuan Bank-bank, tetapi diingati dalam Dewan ini supaya ianya tidak dimonopoli oleh Kesatuan mewakili semua bank bagi membuat laporan atau iklan dalam akhbar-akhbar. Bank mempunyai keuntungan yang beratus juta ringgit, mengapakah secebis rezeki yang didapati oleh bank itu tidak boleh dicampakkan kepada lain-lain makhluk yang juga membiayai orang yang tidak ada pekerjaan, dengan jalan itu dapatlah kita sama-sama bukan dengan bank sahaja boleh menolong pekerjaannya, tetapi lain-lain, umpamanya percetakan juga boleh menolong rakyat di Malaysia ini bagi mendapatkan sedikit sebanyak walau sesuap nasi daripada pemecahan rezeki. Bank mempunyai keuntungan beratus juta diisytiharkan dalam akhbar, tetapi Persatuan Bank monopoli dalam mengiklankan sesuatu perkara yang berkenaan dengan bank.

Saya mohon kepada Yang Berhormat Timbalan Menteri dengan kuasa yang ada dipinda supaya ianya dapat diagih-agihkan rezeki itu kepada lain-lain percetakan, berpuluh bank di Malaysia. Inilah perkara yang saya mohon dipertimbangkan.

Akhirnya, saya menyokong Bill ini untuk diluluskan dengan hati yang penuh rasa tanggungjawab, tetapi walau macam mana sekalipun Bank Negara sebagai satu badan harus juga menimbangkan perkara-perkara yang boleh menolong bagi penubuhan bumiputra dalam masalah bank terutama sekali Amanah Saham Bumiputra sendiri patut menjadi satu badan yang boleh menjalankan institusi kewangan bank dalam negara kita ini supaya ianya seimbang dengan bank-bank yang ada dalam negeri ini daripada bukan bumiputra.

Yang ketiga, Tuan Yang di-Pertua, Menteri Kewangan juga patut akan mengadap Duli Yang Maha Mulia Raja-raja bagi memberi pandangan supaya wang Majlis Ugama Negeri masing-masing itu diperkumpulkan dan

dijadikan untuk modal bank kerana negara kita ada mempunyai 14 buah negeri termasuk Sabah dan Sarawak. Dengan demikian, Dasar Ekonomi Baru kita akan dapat kita cecutkan kerana kita cuma menanti 9 tahun sahaja tempoh 1990, maka yang paling lemah pada hari ini ialah pertumbuhan bank dalam segi ini pada bumiputra. Ini tanggungjawab Menteri Kewangan, tanggungjawab bersama kalau boleh dipertanggungjawabkan kepada Bank Negara supaya ianya sama-sama mempertimbangkan pandangan saya.

8.06 mlm.

Dato' Haji Mahmoud Salim bin Haji Mohamad: Tuan Yang di-Pertua, saya dalam perkara undang-undang ini tidak sempat bercakap pada hari ini dan saya fikir walau macam mana pun saya suka lah bercakap yang penghabisan hari ini, oleh sebab saya berasa tidak sihat, tekak saya tidak berapa licin hendak bercakap juga.

Tuan Yang di-Pertua, dalam perkara Bank Negara ini dan lain-lain bank saya tatkala mendengar keterangan-keterangan yang diterangkan oleh Timbalan Menteri dalam membentangkan Rang Undang-undang ini tadi dan juga tatkala saya membaca pindaan yang ada di dalam Rang Undang-undang ini, maka saya sangatlah menyokong dan berasa gembira sekali dengan sebab kuasa-kuasa yang ada pada Bank Negara, mana-mana yang kurang itu ditambahkan menurut Akta ini dan mana-mana yang tidak ada itu diadakan. Yang sebenarnya Bank Negara ini di mana-mana negara pun di dunia ini adalah menjadi bank pusat, bank yang menyelenggarakan semua bank-bank di dalam negara itu sendiri.

Tuan Yang di-Pertua, Bank Negara sebagai bank pusat Negara Malaysia yang mempunyai kuasa ke atas bank-bank yang lain. Saya berasa apa yang dijalankan oleh bank itu bukan tidak puas hati, tetapi apa yang dijalankan oleh Bank Negara selama ini dan apa yang disungutkan oleh pihak rakyat jelata di dalam suratkhbar dan sebagainya, saya dapati apa yang dijalankan oleh Bank Negara ini tidaklah begitu memuaskan 100%. Misalnya di dalam menggariskan panduan untuk diikuti oleh bank-bank yang lain, kuasa yang diberi kepada Bank Negara memanglah

luas, dia boleh memerintahkan supaya bank-bank yang lain itu menurut atau mengikut apa-apa garisan yang dibuatnya. Tetapi apakala didapati bank-bank yang lain itu tidak mengikutinya, tidak mengambil tindakan yang tegas. Ada tidak adanya cuma amaran demi amaran sahaja. Sebagai misalnya mengenai pinjaman perumahan maka Bank Negara telah mewajibkan bank-bank perdagangan supaya mengeluarkan pinjaman sekurang-kurangnya 10% dari seluruh peruntukan pinjaman mereka di dalam tempoh setahun, iaitu daripada 1-1-1981 berjumlah \$3,008 juta, tetapi mengikut laporan yang akhir yang dibuat itu dikatakan kebanyakannya 22 buah bank tidak menurut dan apakala tidak menurut maka kita dengarlah suara yang berbunyi cuma amaran sahaja. Begitu juga dalam perkara mengambil kakitangan-kakitangan bank, telah diarahkan supaya diperseimbangkan dan bilangan bumiputra mesti diambil mengikut arahan sama ada kakitangan rendah sampai kepada had pengurusan. Tetapi apa yang kita dapati sampai kepada hari ini, bank-bank yang lain itu walaupun dia mengambil bumiputra menjadi kakitangannya tetapi tidak sampai kepada had yang diarahkan oleh Bank Negara. Jadi Bank Negara apakala didapati seumpama itu, dia tidak membuat apa-apa, cuma diberi amaran sahaja. Itulah yang saya kata perkara-perkara yang seumpama ini tidak patut berlaku. Saya menyokong diberi kuasa kepada Bank Negara sepenuhnya dalam perkara ini tetapi tatkala menerima kuasa-kuasa itu hendaklah Bank Negara ini bersungguh-sungguh, janganlah buat bina tidak bina sahaja.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi ialah Bank Negara tahu ada perkara-perkara yang berlaku di dalam negara kita ini. Seumpamanya yang saya sebut semalam ada orang-orang yang tidak mahu menyimpan duit di dalam bank kerana takut interest, tidak mahu menerima interest; bukan orang-orang perseorangan sahaja, sampai kepada Badan-badan Berkanun seumpama Majlis Ugama Islam. Majlis Ugama Islam ada jawatankuasa Ulamaknya yang memberi fatwa tidak boleh simpan wang di dalam bank kerana interest tidak boleh dimakan—haram. Perkara ini disedari oleh Bank Negara, bukannya tidak sedar, perkara ini ada disiarkan dalam

suratkhabar dan sebagainya. Tetapi di dalam pindaan Akta yang seumpama ini patutlah perkara-perkara yang seumpama itu diatasi dengan memberi kuasa kepada Bank Negara ataupun Bank Negara minta kuasa itu supaya dia boleh membuat satu pertimbangan. Takkanlah orang-orang yang menyimpan wang di dalam bank itu mesti melalui interest, berikan satu pertimbangan seumpama bonos, beri hadiah tahunan, atau macam mana yang difikir oleh Bank Negara. Sama ada Bank Negara sendiri ataupun dia memerintahkan bank-bank lain membuat, jadi perkara ini senang. Dengan tidak ada pindaan-pindaan yang seumpama ini masalah itu akan tergantung-gantung, tidak akan selesai. Jadi pihak orang yang tidak mahu menyimpan wang dalam bank dia akan menunggu kemunculan Bank Islam, kalau ada. Bila hendak ada—wallahu'alam. Begitu juga Badan-badan Berkanun yang bersifat keagamaan sebagaimana yang saya katakan tadi.

Dengan sebab itulah dalam masa membuat pindaan undang-undang yang seumpama ini masalah-masalah bukan sahaja meliputi sebagaimana yang dibentangkan di sini, beri kuasa kepada bank ini dalam perkara-perkara yang dikatakan di dalam Akta ini, tetapi juga meliputi segala-galanya kerana dia adalah Bank Negara.

Tuan Yang di-Pertua, satu lagi perkara yang saya pun tidak tahu dalam perkara ini tetapi saya nampak cek-cek yang dikeluarkan oleh Bank Negara itu kalau sekiranya pembayaran itu kepada sama ada kakitangan Kerajaan ataupun orang perseorangan, ditulis di atasnya. "Tidak Boleh Niaga". Jadi dengan menerima cek Bank Negara "Tidak Boleh Niaga" menyebabkan susah kepada orang yang menerimanya. Misalnya saya di sini, di Kuala Lumpur, menerima satu cek daripada Bank Negara "Tidak Boleh Niaga", saya terpaksa masukkan ke dalam akaun saya di Kuala Trengganu, saya tidak boleh hendak tukar di merata-rata, tidak laku, padahal sebagai Bank Negara mengapa yang ditulis "Tidak Boleh Niaga" itu. Di dalam nama seseorang itu telah ada nombor kad pengenalnya ditulis; macam saya ada ditulis "Haji Mahmoud Salim" dan ada nombor kad pengenalan saya di situ. Walaupun cek ini

sampai kepada satu pihak yang lain, dia tidak boleh tukar di mana-mana bank kerana ada nombor kad pengenalan saya di situ. Dia tidak boleh hendak tunjuk kepada pihak bank itu kad pengenalan saya. Jadi saya nampak perkara-perkara yang seumpama ini takkanlah tiap-tiap cek yang dikeluarkan itu mesti ditulis "Tidak Boleh Niaga". Apa salahnya beri macam cek biasa tetapi ditulis di dalamnya itu nama dan nombor kad pengenalan.

Oleh kerana masa pun telah lewat, Tuan Yang di-Pertua, saya fikir inilah dua tiga perkara yang saya suarakan di sini. Walau bagaimanapun saya menyokong Akta ini. Sekian, terima kasih.

8.15 mlm.

Dato' Mohd. Najib bin Tun Haji Abdul Razak: Tuan Yang di-Pertua, terlebih dahulu saya mengucapkan ribuan terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian menyokong atas Rang Undang-undang untuk meminda Ordinan Bank Negara Malaysia, 1958 dan Akta Bank, 1973.

Yang Berhormat Senator Dr Gan Kong Seng telah menyentuh mengenai fasal 16 dalam pindaan Rang Undang-undang ini dengan melahirkan pendapatnya bahawa pindaan ini boleh mendatangkan kesan yang buruk; lebih-lebih lagi dengan tidak menggalakkan mereka yang berkebolehan untuk berkhidmat dalam bank-bank perdagangan dan kepada mereka yang sedang berkhidmat mungkin tidak lagi meneruskan perkhidmatan mereka di dalam bank masing-masing.

Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, ini bukanlah tujuan pindaan ini dicadangkan oleh Kerajaan. Tujuannya ialah supaya kita dapat melahirkan satu perkhidmatan yang benar-benar bermutu, jujur dan profesional dari segala-galanya. Oleh itu pindaan ini adalah perlu supaya pegawai-pegawai bank akan bukan sahaja mengamalkan perbuatan yang jujur, tetapi merupakan mereka yang bekerja sepenuh masa sebagai pegawai dan kakitangan bank. Keadaan ini perlu dipastikan wujud di dalam bank-bank perdagangan kita kalau sekiranya matlamat

kita ialah untuk mewujudkan satu sistem bank yang benar-benar bergerak menuju ke arah matlamat-matlamat yang saya telah sebutkan tadi.

Ahli Yang Berhormat itu juga telah membuat 3 pertanyaan berhubung dengan bank tempatan sama ada boleh menerima matawang asing; boleh memberi pinjaman dalam matawang asing dan boleh memberi guarantee dalam matawang asing. Tuan Yang di-Pertua, jawapan kepada ketiga-tiga pertanyaan itu adalah ya. Ini merupakan salah satu tujuan pindaan ini dibuat supaya sistem kewangan kita dapat menarik pelaburan daripada luar negeri, dalam matawang asing untuk kegunaan dalam negara kita yang akan memberi dorongan kepada perkembangan ekonomi negara kita.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Dato' Haji Mohd. Nor telah menimbulkan banyak pertanyaan dalam perbahasan ini. Ahli Yang Berhormat itu menyokong bahawa pindaan kepada cadangan Bank Negara dan Akta Bank ini adalah cukup baik dari segi tujuan dan matlamatnya tetapi di samping itu beliau meminta penjelasan di atas beberapa perkara yang telah disentuh dalam ucapannya sebentar tadi.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu telah menyentuh Fasal 14 berhubung dengan makna kredit yang diperlukan oleh Bank Negara untuk dihantar oleh bank-bank perdagangan kepada Biro Kredit dalam Bank Negara.

Saya suka menjelaskan di sini bahawa peruntukan yang dibuat di bawah Fasal 14 ini bukanlah dengan tujuan untuk menjejaskan satu prinsip yang sangat utama dan asasi dalam kaedah bank iaitu maklumat mengenai kedudukan seseorang pelanggan itu sebagai satu perkara yang sangat rahsia dan perlu dijaga dengan sebaik-baiknya. Tujuan pindaan ini dibuat ialah supaya bank-bank sebagai satu kumpulan akan mendapat maklumat mengenai jumlah kredit yang diberikan kepada seseorang pelanggan itu, bukan daripada segi kedudukan kewangannya pada keseluruhannya tetapi dari segi kredit yang diberikan oleh bank-bank sebagai satu kumpulan supaya dengan pengetahuan ini kita dapat pastikan bahawa seseorang individu itu

tidak diberi kredit yang berlebihan dan di samping itu juga kita dapat menentukan bahawa kredit yang diberikan oleh bank-bank dapat kita agihkan kepada individu-individu yang lebih layak menerima pinjaman daripada bank-bank dan perkara ini mungkin tidak dapat kita lakukan dengan sepenuhnya sekiranya beberapa individu ataupun beberapa firma diberikan pinjaman terlampau banyak dan tidak merupakan pinjaman yang patut mereka beri, diberikan oleh kerana ini akan menambahkan lagi risiko kepada bank-bank yang memberikan pinjaman kepada individu ataupun kepada firma-firma yang mana kedudukan kreditnya adalah tidak begitu terjamin.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu juga telah menyentuh berkenaan dengan kedudukan bank-bank asing di dalam negara kita ini, Kerajaan memang sedar bahawa sektor bank asing adalah merupakan sebuah sektor yang agak besar dan sebuah sektor yang tidaklah begitu menepati dasar-dasar yang ditentukan oleh Kerajaan dari masa ke semasa seperti memberi pinjaman kepada sektor-sektor keutamaan, nampaknya sebagai satu kumpulan bank-bank asing memberi pinjaman tidak seperti mana yang dikehendaki oleh Bank Negara.

Walau bagaimanapun perkara ini sama ada kita akan bergerak kepada satu dasar yang akan menentukan supaya semua bank-bank asing dikehendaki diperbadankan di dalam negara kita ini (locally incorporated bank) adalah satu perkara yang sedang dikaji oleh Kerajaan. Dan sekiranya ini dijadikan sebagai satu dasar maka sudah pasti ia akan memberi peluang yang lebih luas lagi kepada rakyat Malaysia untuk menyertai dalam bidang perdagangan bank terutama sekali sektor bumiputra yang mana Ahli Yang Berhormat itu juga telah meminta bahawa permohonan-permohonan baru terutama sekali daripada perbadanan dari negeri Selangor dan dari negeri Trengganu diberi kelulusan.

Perkara ini sebenarnya masih lagi dalam pertimbangan Menteri Kewangan tetapi nampaknya Yang Berhormat Tan Sri Dato' Haji Abdul Razak tidak begitu setuju

dengan kelulusan berasaskan kepada kenegerian yang dikatakan terlampau sempit dari segi pandangannya dan Kerajaan akan menimbangkan daripada sudut sama ada sistem bank kita pada masa ini boleh menampung kelulusan bank-bank yang baru ataupun lebih baik kita membesarkan lagi bank-bank yang sedia ada dan juga sama ada dari segi dasar sama ada wajar ataupun tidak permohonan itu berasaskan kepada kenegerian ataupun perhitungan berasaskan kepada permintaan daripada negeri-negeri.

Pada masa ini Kerajaan lebih mirip memandang bahawa sesebuah bank itu perlulah dipandang dari segi nasional daripada segi negara pada keseluruhannya. Walau bagaimanapun saya percaya Yang Berhormat Menteri Kewangan akan memberi pertimbangan yang sehabis baik kepada permintaan seperti mana yang disuarakan oleh Ahli Yang Berhormat itu.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu telah bertanya secara spesifik berhubung dengan pindaan kepada Seksyen 26A (1) subseksyen (a) mengenai tafsiran 'Akauntan' sama ada termasuk Juru Odit dalam bank ataupun tidak. Jawapannya, kalau sekiranya Juru Odit dalam sesebuah bank itu merupakan full-time kakitangan, ataupun kakitangan sepenuh masa bank itu maka dia tidak boleh menerima pinjaman daripada banknya sendiri. Tetapi sebaliknya kalau dia bukan merupakan seorang yang bekerja sepenuh masa tetapi memberi perkhidmatan professional kepada bank itu maka dia tidak akan dilarang ataupun disekat daripada menerima pinjaman dari bank itu.

Berhubung dengan Seksyen 26A (c) sama ada tafsiran material interest itu sudahpun ditentukan oleh Kementerian Kewangan atau Bank Negara. Sebenarnya perkara ini belum lagi ditentukan dan akan dirunding dengan bank-bank perdagangan. Bank Negara akan menganjurkan satu perjumpaan untuk menentukan bagaimana soal material interest ini akan ditafsir secara praktiknya dan kita akan mengambil kira pandangan-pandangan dan pendapat-pendapat daripada bank-bank perdagangan.

Seksyen 26A yang ditanya oleh Ahli Yang Berhormat itu kenapa tidak dimasukkan

peruntukan menghadkan pinjaman kepada cucu-cucu dan sebagainya seperti mana yang dibuat di dalam negara Amerika.

Sebenarnya, Tuan Yang di-Pertua, tujuannya ialah untuk menghadkan pinjaman kepada immediate family sahaja, tidak begitu luas kerana kalau hendak sampai kepada cucu-cucu mungkin kita akan terlibat begitu banyak sangat individu dan sudah tentu ini mungkin akan menghalang juga keadaan yang mana mereka itu disekat daripada mendapat pinjaman bank yang mana mereka layak menerima pinjaman itu.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu juga telah bertanya berkenaan dengan definasi Kumpulanwang Modal dan Kumpulanwang Kerja supaya jumlah minima itu ditentukan secara spesifik dalam peruntukan undang-undang.

Tuan Yang di-Pertua, Kerajaan tidak bercadang berbuat demikian kerana Kerajaan berpendapat bahawa kuasa ini lebih baik tidak dinyatakan secara spesifik tetapi boleh ditentukan dari masa ke semasa oleh Menteri Kewangan atas nasihat oleh Bank Negara. Kelonggaran atau flexibility ini akan memberi Bank Negara kuasa untuk mengawal dalam apa jua keadaan yang mungkin berlaku pada masa-masa yang akan datang dan tidak perlu pula kita kembali kepada Dewan yang mulia ini untuk membuat pindaan sekali lagi kepada Rang Undang-undang ini. Saya suka menyatakan di sini bahawa bukanlah tujuan Kerajaan untuk membuat sesuatu definasi yang terlampau ketat atau satu definasi yang boleh menghadkan keupayaan bank-bank untuk bergerak dengan cergas ke arah mewujudkan satu sistem kewangan yang dinamis.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu bertanya berkenaan dengan reserve matawang asing sama ada bank-bank tempatan akan dikenakan reserve yang perlu disimpan dalam Bank Negara. Soal utamanya ialah untuk memberi kuasa kepada Bank Negara untuk mengawasi perkembangan kredit di dalam sistem kewangan negara kita supaya ini boleh dijadikan sebagai satu senjata yang berkesan oleh Kerajaan untuk mengawal perkembangan kredit dan seterusnya

mengawal keadaan kewangan di dalam negara kita supaya menepati dasar-dasar Kerajaan dari masa ke semasa. Salah satu daripada kegagalan dasar-dasar dalam negara-negara lain ialah kerana Bank Negara walaupun dikehendaki oleh Kerajaan untuk mengawal perkembangan kredit ataupun perkembangan money supply dalam sesebuah sistem kewangan tetapi mereka tidak dapat berbuat demikian oleh kerana tidak ada kuasa yang berkesan untuk mengawal perkembangan kredit dan juga money supply dalam sesebuah ekonomi.

Tuan Yang di-Pertua, saya kira lebih penting lagi kepada negara kita dan kepada orang ramai dalam negara kita supaya kuasa ini ada di dalam tangan Bank Negara. Kalau umpamanya masalah inflasi tidak terkawal oleh kita maka ini akan memberi kesan yang buruk kepada rakyat di dalam negara kita ini. Peruntukan ini perlu dan kuasa ini perlu diberi kepada Bank Negara.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu juga telah menimbulkan kedudukan berkenaan dengan bank-bank lama di dalam negara kita ini. Saya suka menyatakan walaupun pada zahirnya bank-bank tersebut masih menggunakan nama asalnya tetapi pada hakikatnya kedudukan dalam bank-bank tersebut telahpun banyak akibat dengan perlaksanaan Dasar Ekonomi Baru, dan saya suka memaklumkan di dalam Dewan yang mulia ini umpamanya dari segi bilangan kakitangan pada keseluruhannya pada masa ini ataupun lebih tepat lagi sehingga akhir bulan September 1981 bilangan kakitangan bumiputra merupakan bilangan sebanyak 43.7%. Walaupun bilangannya telah bertambah tetapi Kerajaan masih lagi belum berpuas hati dengan bank-bank tertentu dari segi menepati peruntukan yang ditentukan di bawah Dasar Ekonomi Baru. Itulah sebabnya mungkin sepertimana Ahli Yang Berhormat Tan Sri Dato' Abdul Razak menyatakan ada bank 'yang begitu gelap' katanya 'walaupun api terang benderang!' Tetapi saya suka menyatakan bahawa pada masa ini Kerajaan sedang menggesa bank-bank tersebut supaya mematuhi dasar-dasar Kerajaan khususnya Dasar Ekonomi Baru dan tidaklah tepat seperti anggapan Yang Berhormat Dato' Haji

Mahmoud Salim yang menyatakan bahawa Bank Negara cuma memberi amaran sahaja tetapi tidak ada kuasa bertindak. Sebenarnya tindakan telahpun diambil dan tindakan akan diambil terhadap bank-bank yang tidak mahu ataupun enggan hendak mematuhi dasar-dasar yang ditetapkan oleh Kerajaan melalui Bank Negara. Bank-bank yang tidak mematuhi dari segi pengambilan eksekutif umpamanya, tidak dibenarkan menambah bilangan cawangannya di dalam negara ini. Perkara ini tidak diketahui umum kerana tidak ada bank-bank yang akan mengumumkan bahawa banknya telah disekat dari segi menambah bilangan cawangan ataupun cawangan-cawangan baru tetapi pada masa ini ada beberapa buah bank yang tidak boleh berkembang dari segi menambah ataupun mendirikan cawangan-cawangan baru dan bagi bank-bank yang tidak memberi pinjaman kepada sektor-sektor yang diberi keutamaan oleh Kerajaan seperti sektor perumahan dan pinjaman kepada peniaga-peniaga kecil dan kepada sektor bumiputra maka tindakan sewajarnya akan diambil. Biasanya baki pinjaman yang sepatutnya diberikan kepada sektor-sektor yang diberi keutamaan akan diarah oleh Bank Negara supaya disimpan di dalam Bank Negara atas kadar faedah penalti tidak lebih daripada 4%.

Tuan Yang di-Pertua, kalau bank itu tidak beri pinjaman seperti yang dikehendaki oleh Bank Negara maka bank itu akan mengalami kerugian yang besar dari segi opportunity cost. Inilah di antara tindakan-tindakan yang biasanya diambil oleh Bank Negara dan termasuklah juga work permit untuk expatriate tidak dibenarkan supaya dibaharui oleh bank-bank yang berkenaan supaya dengan ini maka bank-bank ini akan menggunakan lebih banyak lagi pegawai-pegawai tempatan.

Tuan Yang di-Pertua, Yang Berhormat Tan Sri Dato' Abdul Razak telah menimbulkan berkenaan dengan soal nama bank-bank yang masih menggunakan nama lama mereka dan bank ini diwujudkan untuk kepentingan suku kaum tertentu. Saya suka menyatakan di sini bahawa perkara pokoknya ialah sama ada bank itu dapat disertai ataupun dikuasai oleh masyarakat di dalam negara kita ini terutama sekali masyarakat bumiputra. Kalau

dipandang dari segi pencapaian sektor bank di dalam negara kita terhadap menepati matlamat 30% Dasar Ekonomi Baru, rasa saya kejayaan dalam sektor bank ini merupakan satu kejayaan yang boleh dibanggakan. Berkenaan dengan soal nama ini terbabit jugalah nama syarikat-syarikat yang lain yang bukan terdiri daripada bank-bank yang mana masih lagi menggunakan nama-nama asal mereka.

Tuan Yang di-Pertua, Ahli Yang Berhormat itu menimbulkan juga soal Bank Islam dan bertanya bilakah bank ini akan diwujudkan. Saya tidak dapat memberi kepastian pada masa ini kerana perkara ini masih lagi dalam kajian oleh Kerajaan kerana bukan sahaja perlu kita tentukan konsep Bank Islam tetapi juga bagaimana Bank Islam ini dapat wujud dalam keadaan sistem yang berjalan pada masa ini. Kalau Bank Islam itu tidak dapat kita integrasikan maka ini akan timbul keadaan yang kurang baik dari segi kestabilan sistem kewangan kita pada keseluruhannya. Penubuhan Bank Islam kita ini perlu dikaji dari segi bagaimana bank itu dapat berhubung dengan sistem kewangan yang ada pada masa ini dan ke arah mana bank ini akan terus menuju dari segi perkembangannya.

Tuan Yang di-Pertua, saya barangkali tidak dapat menyentuh semua yang telah dibangkitkan dalam perbahasan ini tetapi saya akan memberi perhatian yang sewajarnya kepada perkara-perkara tersebut dan pada akhirnya saya mengucapkan banyak-banyak terima kasih kepada Ahli-ahli Yang Berhormat yang telah mengambil bahagian dalam perbahasan Rang Undang-undang ini.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, sekarang saya kemukakan masalah kepada Majlis bagi diputuskan. Masalahnya ialah bahawa Rang Undang-undang ini dibacakan kali yang kedua sekarang.

Usul dikemuka bagi diputuskan, dan disetujui.

Rang Undang-undang dibacakan kali yang kedua dan diserahkan kepada Dewan sebagai Jawatankuasa.

Dewan bersidang sebagai Jawatankuasa.

Rang Undang-undang ditimbangan dalam Jawatankuasa.

(Tuan Yang di-Pertua *mempengerusikan Jawatankuasa*)

Fasal 1 hingga 23 diperintahkan menjadi sebahagian daripada Rang Undang-undang.

Rang Undang-undang dilaporkan dengan tidak ada pindaan: dibacakan kali yang ketiga dan diluluskan.

Tuan Yang di-Pertua: Ahli-ahli Yang Berhormat, mesyuarat ditangguhkan sehingga pukul 2.30 petang, hari Isnin, 11hb Januari, 1982.

Dewan ditangguhkan pada pukul 8.42 malam.